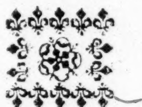
INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN USUM REGIÆ SCHOLÆ *Westmonasteriensis*:

Prout oblata fuit Authoritati, aucta & emendata.

Scientiarum janitrix Grammatica.

LONDINI,
Typis & impensis *R. Norton*. 1650.

Francis Roper
his booke

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.
Τῶν ἱστοριῶν συναγωγὸς τυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶ, καὶ μέτροις ἐφιστάνω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

Græcorum Literæ.

Figura.	*Nomen.*		*Poteſtas.*
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ γ ʃ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ ẟ	δέλτα	Delta	p
Ε ε	ε ψιλὸν	Epſilon	e breve
Ζ ζ ζ ʃ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	ϑῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ο μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ϱ	ῥῶ	Rho	r
Σ ς σ ς	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ⅂ ϖ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	υ ψιλὸν	Ypſilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω. ω	ω μέγα	O Mega	O magnum

Ex literis ſeptē ſunt vocales Φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω
Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonantes, σύμφωνα.

Divisio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακρά, η, ω. Breves, βραχέα, ε, ο. Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Vocales { Mutabiles, μεταβολικά, α, ε, ο. Immutabiles, ἀμετάβολικά, η, ι, υ, ω.

Vocales { Præpositivæ, προτακτικά, α, ε, η, ο, ω. Subjunctivæ, ὑποτακτικά, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ, κύριαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Impropriæ, καταχρηστικαί, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ.

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι. Immutabiles, ει, ευ, ου.

Divisio Consonantium.

Consonantes sunt duplices: mutæ, ἄφωνα. & semivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλά, π, κ τ. Medias, μέσα, β, γ, δ. Aspiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antistoicha, i. opposita earum { π, β, φ. κ, γ, χ. τ, δ, θ.

Semivocales sunt vel { Duplices, διπλά, ζ, ξ, ψ. Liquidæ, vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.

ς est suæ potestatis litera.

Accentus.

Accentus προσῳδίαι, sunt tres: acutus, ὀξεῖα, gravis, βαρεῖα, circumflexus, περισπωμένη. Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, antepenultima: Circumflexus in ultima & penultima: Gravis tantùm in ultima signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est accentus.

Omnis

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς *interrogativum.*

Spiritus πνεύματα, duo sunt, lenis, ψιλὸν, asper, δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab ὑ *vel* ῥ *aspirantur. Sed si medio* ρ *geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut* ἔῤῥωσο, vale.

Apostrophus est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem.

Rejiciuntur per Apostrophen vocales α, ε, ι, ο, diphthongi, αι, οι, ut κατ' αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ἀφ' ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίρρημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio, πρόθεσις.

Numeri ἀριθμοὶ, tres. Singularis ἑνικὸς: Dualis, δυϊκὸς: Pluralis, πληθυντικός.

Casus, πτώσεις, sunt quinque. Nominativus, ὀρθὴ: Genitivus, γενικὴ: Dativus, δοτικὴ: Accusativus, αἰτιατικὴ: Vocativus, κλητικὴ.

Genera sunt tria. Masculinum, ἀρσενικὸν: Fœmininum, θηλυκὸν: Neutrum, οὐδέτερον.

Articulus.

Articulus duplex. Præpositivus, προτακτικὸς, ut, ὁ, ἡ, τὸ; hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὃς, ἣ, ὃ, qui, quæ, quod.

	Singular.	Dual.	Plural.
	N.G.D.A.	N.A. G.D.	N. G. Da. A.
Masc.	ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν,	τὼ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τούς,
Fœm.	ἡ, τῆς, τῇ, τὴν,	τὰ, ταῖν,	αἱ, τῶν, ταῖς, τάς,
Neut.	τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ	τὼ, τοῖν,	τὰ, τῶν, τοῖς, τά.

Articulus Subjunctivus.

	Singular.	Dual.	Plural.
	N.G.D.A.	N.A. G.D.	N. G. Da. A.
Masc.	ὃς, οὗ, ᾧ, ὃν,	ὥ, οἷν,	οἳ, ὧν, οἷς, οὓς.
Fœm.	ἣ, ἧς, ᾗ, ἣν,	ἅ, αἷν,	αἳ, ὧν, αἷς, ἃς.
Neut.	ὃ, οὗ, ᾧ, ὃ,	ὥ, οἷν,	ἃ, ὧν, ωἷς, ἃ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, & ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Declinationes κλίσεις, sunt decem, quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex qua oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio Prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini, ut ὁ αἰνείας, Æneas; ὁ χρύσης, Chryses: sed ὁ καὶ ἡ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνείας, Gen. τοῦ αἰνείου, Dat. τῷ αἰνείᾳ, Acc. τὸν αἰνείαν, Voc. ὦ αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ αἰνεία, Gen. & Dat. τοῖν αἰνείαιν, Voc. ὦ αἰνεία.

Plural. Nom. οἱ αἰνείαι, Gen. τῶν αἰνειῶν. Dat. τοῖς αἰνείαις, Acc. τοὺς αἰνείας, Voc. ὦ αἰνείαι.

Sing. Nom. ὁ χρύσης, Gen. τοῦ χρύσου, Dat. τῷ χρύσῃ, Acc. τὸν χρύσην, Voc. ὦ χρύση.

Dual. Nom. & Acc. τὼ χρύσα, Gen. & Dat. τοῖν χρύσαιν, Voc. ὦ χρύσα.

Plural. Nom. οἱ, χρύσαι, Gen. τῶν χρυσῶν, Dat. τοῖς χρύσαις, Acc. τοὺς χρύσας, Voc. ὦ χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ κριτὴς, judex, Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτὴν, Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Voc. κριτὰ, Gen. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plural.

Plural. οἱ κριταὶ, Gen. τῶν κριτῶν, Dat. τοῖς κριταῖς, Acc. τοὺς κριτὰς, Voc. ὦ κριταὶ.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis definit perpetuò in ων.
In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo subjecto.
Quædam nomina in ας, Doricè declinata formant Gen. in α, ut ὁ θωμᾶς, τοῦ θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus est idem cum nominativo, & Poëticè semper usurpatur pro nominativo.

Nomina in { της, ut μητιέτης, consiliarius. Gentilia, ut Σκύθης, Scytha. Poëtica in πης, ut κυνώπης, impudens. Composita à πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τρίβω tero, } formant Vocativum in α brevi, ut ὦ μητίετα, ὦ σκύθα.

Secunda Declinatio.

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα musa, ἡ τιμὴ, honos.
Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.
Dual. Nom. & Acc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσα.
Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις. Acc. τὰς μούσας. Voc. ὦ μοῦσαι.
Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, in reliquis ut μοῦσα.
Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat.

τῇ

τῇ θαλάσσῃ, Ac. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.

Dual. Nom. Acc. Voc. θαλάσσα, Gen. Dat. ταῖν θαλάσσαιν.

Plural. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.

Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμά.

Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.

Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Vcc. ὦ λύπη.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. Dat. ταῖν λύπαιν.

Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & dativum in ᾳ, sic Ἀθηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, μνᾶ, mina, contracta ex ἀθηνάα, ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur, cum vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ *pro* ἀλκῇ *robori, & plurima augentur syllabis* φι *&* φιν, *ut* θύρα *janua,* θύρηφι.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes ος & ον· ος masculini, fœminini, & communis; & ον neutrius; ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον, lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural.

Plural. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. Nom. Acc. Voc. καρπὼ, Gen. Dat. τοῖν καρποῖν.

Plural. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγέλου, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc. ὦ ἄγγελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἀγγέλω, Gen. Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.

Plural. Nom. οἱ ἄγγελοι, Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους, Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁλοπαθῆ tertiæ Declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. νόω, νώ cum acuto, Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc: τοὺς νόους νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poeticè Dativus & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum, ut παρθένι pro παρθένῳ, ἄστρασι pro ἄστροις, σάββασι pro σαββάτοις· pauca patiuntur Apocopen, ut ἔρι pro ἔριον, lana: & nonnullis φι & φιν adjungitur, ut στρατόφι pro στρατός, exercitus.

Quarta Declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes, ως & ων· ως masculini fœminini & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ μενέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ μϑμέλεως, Gen. τοῦ μϑμέλεω, Dat. τῷ μϑμέλεῳ, Acc. τὸν μϑμέλεων, Voc. ὦ μϑμέλεως.

Dual. Nom. & Acc. τὼ μϑμέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μϑμέλεῳν, Voc. ὦ μϑμέλεω.

Plural. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεως, Ac. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.

Sing. Nom. τὸ ἀύγεων, Gen. τοῦ ἀύγεω, Dat. τῷ ἀύγεῳ, Acc τὸ ἀύγεων, Vocat. ὦ ἀύγεων.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ἀύγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἀύγεῳν, Voc. ὦ ἀύγεω.

Plural. Nom. τὰ ἀύγεω, Gen. τῶν ἀύγεων, Dat. τοῖς ἀύγεῳς, Acc. τὰ ἀύγεω, Voc. ὦ ἀύγεω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant Accusativum in ω, uti ἄθως, ἄθω, *Atho mons,* ἕως, ἕω, *aurora,* κέως, κέω, *Ceos insula,* κῶς, κῶ, *Cos insula,* λαγὼς, λαγὼ, *lepus.*

Veteres Attici ν *finalem ex accusativo removerunt, ut* ἀγήρω *pro* ἀγήρων. *Unicum est nomen hujus Declinationis in* ως *neutrius generis;* τὸ χρέως, *debitum.*

Quinta Declinatio imparisyllabica.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πτὰν, Gen. τοῦ πτᾶνος, Dat. τῷ πτᾶνι, Acc. τὸν πτᾶνα, Voc. ὦ πτὰν.

Dual. Nom. & Acc. τὼ πτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν πτάνοιν, Voc. ὦ πτᾶνε.

Plur. Nom. οἱ πτᾶνες, Gen. τῶν πτάνων, Dat. τοῖς πτᾶσι, Ac. τοὺς πτᾶνας, Voc. ὦ πτᾶνες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε.

Plural. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accu-

Accusativus desinit in α.

Excipiuntur:

Gravitona in ις & υς, pura in genitivo, quæ formant accusativum in ιν & υν, ut ὁ ὄφις serpens, τὸν ὄφιν· ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.

Gravitona in ις & υς, non purè declinata, utramque retinent terminationem, α & ν, ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα & ἔριν· ὁ νέηλυς, advena, τὸν νεήλυδα & νέηλυν.

Nomina in & αυς & ους, formant accusativum in αυν & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν· βοῦς, bos, βοῦν, poeticè βόα. Sed ποῦς, pes, habet πόδα, & ὀδοὺς, dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Excipiuntur:

Quæ declinantur per εντος in genitivo, & adjectiva in ην & εις, vocativum enim formant in εν, ut ὁ καὶ ἡ τέρην, ὦ τέρεν, tener: ὁ χαρίεις, gratiosus, ὦ χαρίεν & ὦ χαρίει.

Gravitona in ηρ, formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ, & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ, pater, ὁ δαὴρ, levir, ἀνὴρ, vir, σωτὴρ, salvator, ὦ πάτερ, δᾶερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in ευς & ους, abjiciunt σ, ut βασιλεὺς, rex, ὦ βασιλεῦ· præter ποῦς pes, ὦ ποῦς, & ὀδοὺς dens, ὦ ὀδοὺς, ad differentiam adverbii ποῦ, ubi, & ὁδοῦ, obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ· ὄφις serpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ puer: Excipe Σαλαμίς.

Quædam polysyllaba composita in ων formant vocativum in ον, ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthongo, ut Ἄραψ, Arabs, ἄραψι· βασιλεὺς, rex, βασιλεῦσι· κόραξ, corvus, κόραξι.

Cum peuultima Dativi singularis sit longa positione, fit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο, ut τιθέντι, τιθεῖσι, λέοντι, λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in ασι, *ut* πατὴρ, πατράσι. *Sed in Acc. sing.* πατέρα *&* μητέρα, *tantum leguntur, quia* πάτρα *patriam, &* μήτρα *matricem significant.*

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari mutando ος *in* εσι *vel* εσσι, *ut* ἥρωος, ἡρώεσι, *&* ἡρώεσσι, *heros:* ἔπεος, ἐπέεσσι, *verbum.*

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος *additur syllaba* φι *vel* φιν, *ut* στῆθος, *pectus,* στήθεσφι· μελεδὼν, *cura,* μελεδόνόφι, *suntque indeclinabilia.*

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα, *pro* σκέπασμα, *tegmen. In Genitivo,* τοῦ αἴαν, *pro* αἴαντος. *In Dativo,* τῇ δαΐ, *pro* δαΐδι, *pugnæ:* παρακοίτι *pro* παρακοίτιδι, *uxori:* τῷ ἱδρῷ, *pro* ἱδρῶτι, *sudori. In Accusativo,* τὸν Ἀπόλλω, *pro* Ἀπόλλωνα· τὸν ἱδρῶ, *pro* ἱδρῶτα, *sudorem. In Vocativo,* ὦ Λαοδάμα, *pro* Λαοδάμαν, *Laodamas:* Αἶα, *pro* Αἶαν, *Ajax.*

Nominibus & verbis in ι *vel* ε *desinentibus* ν *additur, si vocalis vel diphthongus subsequatur: ut* λέουσιν ἐκείνοις· τύπτουσιν ἐκεῖνον· ἔτυπτεν αὐτόν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales et consonantes sunt ante ος *Genitivi, quæ hîc subjiciuntur.*

α. τὸ γράμμα, τος, *litera.*
ι. τὸ μέλι, τος, *mel.*
υ. γόνυ, υος, *genu.*
τὸ, ἄστυ, εος.
ω. ἡ λητὼ, όος, *Latona.*
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος, *Pæan.*
τὸ τύψαν, αντος, *quod verberavit.*
εν. τὸ τέρεν, ενος, *tenerum.*
τὸ χαρίεν, εντος, *gratiosum.*
ην. ὁ ἕλλην, ηνος, *Græcus*
ὁ ποιμὴν, ένος, *pastor.*
ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος, *radius.*
ον. τὸ μεῖζον, ονος, *majus.*
τὸ τύψον, οντος, *verberans.*

ουν, τὸ δίπουν, οδος, bipes.
τὸ τυπουν, ουντος, verberaturum.
ων, ὁ μόσυν, υνος, turris.
τὸ ζευγνυν, νυντος jungens
ων, ὁ κλων, ωνὸς, ramus.
ἡ χελιδὼν, όνος, hirundo.
ὁ Ξενοφῶν, ῶντος, Xenophon
ὁ δράκων, οντος, draco.
ξ, ὁ θώραξ, ακος, thorax.
ὁ ἄναξ, ακτος, rex.
ὁ ἅρπαξ, αγος, rapax.
ἡ θρὶξ, τριχὸς, capillus.
ἡ πτέρυξ, υγος, ala.
ὁ ὄνυξ, υχος, unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκος, vulpes.
ρ, ἡ δάμαρ, αρος, uxor.
τὸ ἧπαρ, ατος, hepar.
ὁ φθεὶρ, ειρὸς, pediculus.
ἡ χεὶρ, ειρὸς, manus.
ηρ, ὁ σκὴρ, ηρὸς, vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρος, servator.
ὁ αἰθὴρ, έρος, æther.
ὁ ἀνὴρ, έρος & ἀνδρὸς, vir
ορ, τὸ ἦτορ, ορος, cor.
υρ, ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, υρος, testis.
ωρ, ὁ φῶρ, ωρὸς, fur.
ὁ Ἕκτωρ ορος, Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος, aqua.
ας, ὁ Αἴας, αντος, Ajax.
ὁ μέλας, ανος, niger.
ἡ μονὰς, άδος, unitas.
τὸ γῆρας, ατος. senectus.
αις, ἡ δαὶς, αιτὸς, convivium.
ὁ καὶ ἡ παῖς, αιδὸς, puer, puella
αυς, ἡ ναῦς vel νηῦς, αὸς vel νηὸς, navis.

εις, ὁ κτεὶς, ενὸς, pecten.
ὁ χαρίεις, εντος, gratus.
ἡ κλεὶς, ειδὸς, clavis.
ευς, ὁ βασιλεὺς, έος, rex.
ης, ἡ ἐσθὴς, ῆτος, vestis.
ὁ τιμῆς, ῆντος, honoratus.
ὁ Κλήμης, εντος, Clemens.
ὁ Δημοσθένης, εος, Demosthenes.
ις, ὁ ὄφις, ιος, serpens.
ὁ Πάρις, ιδος, Paris.
ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος, navis.
ος, τὸ τεῖχος, εος, murus.
τὸ τετυφὸς, ότος, verberans.
ους, ὁ καὶ ἡ βοῦς, οὸς, bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντος, placenta.
ὁ ὀδοὺς, όντος, dens.
ὁ ποῦς, οδὸς, pes.
τὸ οὖς, ὠτὸς, auris.
υς, ὁ μῦς, μυὸς, mus.
ὁ πέλεκυς, υος, securis.
ἡ χλαμὺς, ύδος, chlamys.
ὁ ζευγνὺς, ύντος, jungens.
ἡ κόρυς, υθος & υος, galea.
ως, ὁ γέλως, ωτος, risus.
ἡ αἰδὼς, όος, pudor.
ὁ Τρὼς, ωὸς, Trojanus.
λς, ὁ ἅλς, λὸς, sal.
ἡ ἅλς, λὸς, mare.
νς, ἡ ἕλμινς, νθος, tinea.
ρς, ὁ καὶ ἡ μάκαρς, ρτος, beatus.
ψ, ὁ ὢψ, πὸς, vultus.
ὁ Ἄραψ, βος, Arabs.
ἡ κατῆλιψ, φος, scala.

Quin-

Quinque declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur è quinta simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ serventur: ut τείχεϊ, τείχει; vel crasi, cum utraque vocalis vel altera mutetur, ut τείχεα, τείχη.

Prima Declinatio Contractorum.

Tres continet terminationes, in ης masculini, fœminini, & communis generis: ut ὁ Δημοσθένης, ἡ τριήρης, triremis: ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus: in ες & ος neutrius: ut τὸ μέλος, membrum: τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένεος, ους, Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, ει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, νη, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual: Nom. & Acc. τὼ Δημοσθένεε, νη, Gen: & Dat: τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν. Voc: ὦ Δημοσθένεε, νη.

Plur: Nom. οἱ Δημοσθένεες, εις. Gen: τῶν Δημοσθενέων, ῶν. Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc: τοὺς Δημοσθένεας, εις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, εις.

Sing: Nom. τὸ τεῖχος, Gen: τοῦ τείχεος, ους. Dat: τῷ τείχεϊ, ει, Acc: τὸ τεῖχος, Voc: ὦ τεῖχος.

Dual: Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη. Gen: & Dat: τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc: ὦ τείχεε, τείχη.

Plural: Nom. τὰ τείχεα, η, Gen: τῶν τειχέων, ῶν. Dat: τοῖς τείχεσι, Acc: τὰ τείχεα, τείχη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Sing: Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος, οῦς, Dat: τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθέϊ, εῖ, Acc: τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ῆ, καὶ τὸ ἀληθὲς, Voc: ὦ ἀληθὴς, καὶ ἀληθὲς.

Dual: Nom: & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε, ῆ, Gen: Dat: τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν, Voc: ὦ ἀληθέε, ῆ.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέεες εῖς, καὶ τὰ ἀληθέεα ῆ, Gen. τῶν ἀληθέων ῶν. Dat. τοῖς καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀληθέσι. Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας εῖς, καὶ τὰ ἀληθέα ῆ. Voc. ὦ ἀληθέεες εῖς, & neut. ἀληθέα ῆ.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἔτος, *in quibusdam casibus parisyllabicè inflectuntur: ut* ὁ Ἀριστοφάνης, τὸν Ἀριστοφάνην, Aristophanes: οἱ ἑπταέτης, τοὺς ἑπταέτας.

Nomina quæ desinunt in ης *purum, contrahuntur Atticè in Accusativo in* α, *ut* ὁ καὶ ἡ εὐφυής, *ingeniosus, Accus.* τὸν καὶ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes; ις, masculini & fœminini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις civitas: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφϊι, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφιε, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὄφις.

Plural. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπϊι, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπιε, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν, Voc. ὦ σινήπιε.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

Regula.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis masculini tantum, in ευς, ut ὁ βασιλεύς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέος, Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ω βασιλέε, λῆ.
Plural. Nom. οἱ βασιλέες, εῖς. Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ὼς & ω, generis fœminini tantùm, ut ἡ Λητὼ, Latona: ἡ αἰδὼς, verecundia.
Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, οῦς, Dat. τῇ λητόϊ, οῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.
Dual. Nom. & Acc. τὰ λητώ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητώ.
Plural. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητοὺς, Voc. ὦ λητοὶ.
Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis, sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.
Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας generis neutrius: ut τὸ κρέας, caro: τὸ κέρας cornu.
Sing. Nom. κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.
Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, Voc. ὦ κέρατε, κέραε, κέρα.
Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.
Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέραος.

Nomi-

Nomina Anomala, quæ contrahuntur, sunt, vel

Ὁλοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus casibus, ut

1 νόος, νοῦς mens; ῥόος, ῥοῦς fluxus; πλόος, πλοῦς navigatio; ἁπλόος, ἁπλοῦς simplex; διπλόος, διπλοῦς duplex; σόος salvus, σῶς Att. & σῶν Acc.
2 χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus, χαλκοῦς æreus, à nominibus in εος.
3 Σιμόεις, σιμοῦς σιμόεντος, σιμοῦντος· πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, placenta.
4 ὁ τιμῆς, τιμῆντος, à τιμήεις honoratus.
5 In ης circumflexa, ut κῆρ κῆρος, à κέαρ, cor; & παῖς παιδὸς, à πάϊς, puer.
6 ὁ μοσῆς, τοῦ μοσοῦ· ὁ μωϋσῆς, τοῦ μωϋσοῦ· ὁ μωσεὺς, μωσέως· ὁ μωϋσεὺς, μωϋσέως
7 ὁ θαλῆς, θαλοῦ· ὁ θάλης, θάλητος. Οἰδίπους Οἰδίποδος· Οἰδιπόδης Οἰδιπόδου, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦν, Gen. έου, οῦ, Dat. έῳ, ῷ.

Ὀλιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur, ea sunt vel

1 Substantiva Barytona in ις, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in ις, ut ἐριννύες ἐριννῦς, furiæ.
2 Imparisyllabica in ους, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. & Voc. plur. in ους, ut βόες boves, βοῦς, Dor. βῶς.
3 Adjectiva in ις, quorum masculina in Dativo singulari, Nominativo, Accus. & Voc. plur. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἡδὺς, ἡδέος, ἡδέϊ, ἡδεῖ.
4 Comparativa quæ contrahuntur in Accus. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plurali, ut Accusat. μείζονα, μείζοα, μείζω. Nom. μείζονες, μείζοες, μείζους, Acc. μείζονας, μείζοας, μείζους, τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita, sunt quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμά; ἐρετμὸς remus, τὰ ἐρετμά; ζυγὸς jugum, τὰ ζυγά; κύκλος circulus, τὰ κύκλα; λύχνος lucerna, τὰ λύχνα; μοχλὸς vectis, τὰ μοχλά; νῶτος dorsum, τὰ νῶτα; σταθμὸς statio, τὰ σταθμά; τράχηλος collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα; ἡ δίφρος currus, τὰ δίφρα; *quibus addi potest*, ὁ καὶ ἡ τάρταρος, τὰ τάρταρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, duali verò masculini, ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε; ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδώ, cum compositis; ἡ πόλις civitas, τὼ πόλιε; ἡ χεὶρ manus. τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptôta sunt:
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur. ut δῶ pro δῶμα domus; τρόφι pro τρόφιμον nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκαρ torpor, δῶς donum. &c.

Monoptôton tantùm unum est, ὦ τᾶν, ô amice, vel amici, ab ἔτης.

Diptôta, ἀμφῶ, ἀμφοῖν· οἱ φθοῖες, τὰς φθοΐας, placentæ: ἄττα pro ἄτινα quædam, Nominat. & Accusat. plural.

Triptôta

Triptôta, ἀλλήλων, λων, λων· ἀλλήλοις, αις, οις, ἀλλήλους, λας, λα· τοῦ ἀρνὸς, τὸν ἄρνα, οἱ ἄρνες, τῶν ἀρνῶν, agnus: His adde sanctum nomen, Ἰησοῦς, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ· sic diminutiva circumflexa in ῦς, ut ὁ διονῦς, baculus, Gen. τοῦ ῦ, Dat. τῷ ῦ, Acc. τὸν ῦν.

Vocativo carent Indefinita & Interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς mare; ἡ γῆ, terra; ὁ ἀήρ, aër, τὸ πῦρ ignis: τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἄλφιτα, ἐπιτίμια, μέγαρα, ἀθῆναι, θῆβαι, ὀνείρατα, & festa deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita declinatione.

Quædam sunt neutra in αρ, quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur, ut φρέαρ puteus: ἧπαρ, jecur: ὕδωρ aqua; ἦμαρ dies, Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἥματος. His addi potest γάλα lac, γάλακτος; γυνή, mulier γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεῦς, Jupiter, decem habet rectos, Δεύς, Βδεῦς, Ζὴν, Ζὰν, Ζὴς, Ζὰς, Δὶς, Δὴν, Δὰν, Ζεῦς, Gen. Ζηνὸς vel Διός, Dat. Ζηνὶ vel Διΐ, Acc. Ζῆνα vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. τὸ κάρα, κάρηνον, κὰρ indeclinabile. κρᾶς, κρατός, κράας, κράατος, caput. ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ. ὁ υἱεὺς, τοῦ υἱέως· ὁ υἷς, τοῦ υἷος, υἷος, filius, ναῦς, νηῦς navis, Gen. ναὸς & νηὸς· μάκαρ, μάκαρς, μακάριος foelix: ἡ ἀκτὶς καὶ ἀκτὶν radius: ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna; ὁ δένδρος, καὶ τὸ δένδρον, lignum: μάρτις, μάρτυς, μάρτυρος, testis: ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, misericordia: δάκρυ, καὶ δάκρυον lacrymæ.

Redundantia genitivo.

Δάρης, Δάρου, Δάρεως, Δάρητος, Dares: γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis, λάαος, & Crasi

λᾶος

λᾶος· ὁ λᾶος, τοῦ λάου· ὁ λάας, τοῦ λάα· τὸ λάος, τοῦ λάεος· ὁ λάϊς, λάϊος· ὁ λᾶς, τοῦ λαός. Μίνως, Μίνωος, Μίνω, Minos. γέλος, γέλωτος, & γέλω, risus. δορὺ hasta, δόρυος & δουρὸς per Metathesin, & δόρας, δόρατος, δόρατι, Poët δορὶ· δούρατα, δούρατος. δόρος, δόρεος, δόρευς.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica

- **Masculina desinunt vel**
  - In ίδης, *quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in* ίδης, *ut* Πήλεως Πελεΐδης, *per Synæresin* Πηλείδης, *per Epenthesin* Πηληϊάδης.
  - In άδης, *cum nomen sit vel primæ declinationis, ut* Βόρεας Βοάδης· *vel desinit purè, ut* ἥλιος, ἡλιάδης.
- **Fœminina desinunt vel**
  - In ις *&* ας, *quæ fiunt à Masculinis removendo* δη, *ut* Νηςοείδης, Νήςοεις· ἡλιάδης, ἥλιας.
  - In ίνη *vel* ώνη, *quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in* ίνη *vel* ώνη, *ut* Αδράςος, Αδράςου, Αδραςίνη· Ικάειος, Ικαείου, Ικαειώνη.

Patronymica Ionica *desinunt in* ίων, *ut* Κρονίων, Πηλείων, Ατρείων.

Diminu-

Diminutiva varias habent terminationes

- Masc. in
  - ων, μωρίων, stultulus.
  - αξ, λίθαξ, lapillulus.
  - σκος, νεανίσκος, juvenis.
  - λος, ναυτίλος, nautila.
- Fœm. in
  - ις, κρηνὶς, fonticulus.
  - σκη, παιδίσκη, puellula.
  - νη, πολίχνη, urbecula.
- Neutra in ιον, ut γνωμίδιον, sententiola, πολίχνιον, urbecula.

Possessiva terminantur in

- κος, ut μουσικὸς, musicus, à μοῦσα.
- ιος, ut οὐράνιος, cœlestis, ab οὐρανὸς.
- νος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidosus, à λίθος.
- ος purum, ut πατρῷος, paternus, à πατὴρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum & ρος, faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, sanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδοος, όη, οον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο, ἄλλος, τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος, & tria pronomina, οὗτος, αὐτὸς, ἐκεῖνος.

Adjectiva in	formant fœmin. per	neutrum per
υς	εια	υ
εις	εσσα	εν
ους	η	ουν

ut
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν, gratiosus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, simplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ. Acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ. Poët. πολλὸν. Gen. πολέος. Dat. πολέϊ. Plural. Nom. πολέες, Gen. πολέων, Dat. πολέσι, Acc. πολέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα. μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος. τάλας, τάλαινα, τάλαν, miser, Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν. Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, Dat. παντὶ, πάσῃ παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα, πάντε. Gen. & Dat. παντοῖν, πάσαιν, παντοῖν.

Plural. Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι. Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata, desinunt in { ης, ις, υς, ους, ην, ων } & formant neutrum per { ες, ι, υ, ουν, εν, ον }

ut {
ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, verus.
ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ εὔχαρι, gratiosus.
ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, sine lachrymis.
ὁ καὶ ἡ πολύπους, καὶ τὸ πολύπουν, multipes.
ὁ καὶ ἡ τέρην, καὶ τὸ τέρεν, tener.
ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὔδαιμον, fœlix.
}

Sic ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, aliquis, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ τινὸς, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ τινὶ, Acc. τὸν καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τὶ, &c. τίς, τί, τίνος, quis, quæ, quid.

Quædam sunt trium generum, ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρ fœlix: ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt cardinalia, quædam ordinalia.

Cardi-

Cardinalia sunt εἷς unus : δύο vel δύω, duo : τρεῖς tres : τέσσαρες quatuor, quæ sic inflectuntur.

Masculino εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα unus.
Fœminino μία μιᾶς μιᾷ μίαν una.
Neutro ἓν ἑνὸς ἑνὶ ἓν unum.

Eodem modo declinantur composita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς, nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδὲν, μηδὲν.

Δύο, Atticè Δύω, duo, Genitivo & Dativo δυοῖν & δυεῖν Atticè : Dativo δυσὶ Poëticè.

Sed δύο omnium generum & omnium casuum esse observatur.

Plural. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσαρσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinque, ἓξ sex, ἑπτὰ septem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέσσαρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἰκοσιεῖς viginti unus, εἰκοσιδύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τεσσαράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα sexaginta, ἑβδομήκοντα septuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐννενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum.

Quæ numerum centenarium sequuntur, declinabilia sunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta. τριακόσιοι trecenti, τεσσαρακόσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι sexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννακόσιοι, χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι & sic deinceps.

Ordinalia sunt, quæ ad interrogationem, πόσος quotus, aptè respondent, ut πρῶτος primus, δεύτερος secundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκ-

τος *sextus*, ἕβδομος *septimus*, ὄγδοος *octavus*, ἔννατος *nonus*, δέκατος *decimus*, ἑνδέκατος *undecimus*, δωδέκατος *duodedecimus*, τρισκαιδέκατος *decimus tertius*, τεσσαρεσκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς *vigesimus*, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐννενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, *centesimus*: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς *millesimus*: δισχιλιοστὸς, *bis millesimus*, &c μυριοστὸς, *decies millisimus*, δισμυριοστὸς *vicies millesim'*, &c. *Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spatium significant*, τριταῖος *tertianus*, τεταρταῖος *quartanus*, &c. *id est erumpens aut aliquid agens die* 3. 4. &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ϛ 6.	ζ 7.	η 8.
θ 9.	ι 10.	ια 11.	ιβ 12.	ιγ 13.	ιδ 14.	ιε 15.	
ιϛ 16.	ιζ 17.	ιη 18.	ιθ 19.	κ 20.	λ 30.	μ 40.	
ν 50.	ξ 60.	ο 70.	π 80.	ϟ 90.	ρ 100.	σ 200.	
τ 300.	υ 400.	φ 500.	χ 600.	ψ 700.	ω 800.		
ϡ 900.	͵α 1000.						

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in τατος.

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.
ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη.
ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem, mutant ο in ω in comparativo & superlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus; στενὸς, στενότερος, στενότατος, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per ἔστερος & ἔστα-

τος,

τος· sed in ας per αντερος & αντατος, in υς sæpè per ίων & ιςος, ut

Θετικὸν.	συγκριτικὸν.	ὑπερθετικὸν.
Positivus.	Comparativus.	Superlativus.

In
ων, σώφρων, σωφρονέςερος, σωφρονέςατος, modestus.
ας, μέλας, μελάντερος, μελάντατος, niger.
εις, χαρίεις, χαριέςερος, χαριέςατος, gratiosus.
ης, ευσεβὴς, ευσεβέςερος, ευσεβέςατος, gratiosus.
ους, ἁπλοῦς, ἁπλούςερος, ἁπλούςατος, simplex.
υς, ευρὺς, ευρύτερος & ευρείων, ευρύτατος & ἔυρισος, latus

Comparatio irregularis.

Bonus, Αγαθὸς, Εσθλὸς, Καλὸς:
ἀμείνων melior, ἀρείων, βελτίων vel βέλτερος, κρείττων vel κρείσσων, λωΐων vel λωΐτερος, λῴων, καλλίων, φέρτερος.
Optimus. ἄριςος. βέλτιςος. κράτιςος. λῷςος. κάλλιςος. φέρισος & φέρτατος.

Malus, Κακὸς: κακότερος, κακίων, χείρων, χερείων, pejor; κάκιςος, χείριςος, pessimus.

Parvus, Μικρὸς: μικρότερος, μείων minor, ἥττων, ἥσσων, ἐλάττων, ἐλάσσων; μικρότατος, Minimus. ἐλάχιςος.

Μέγας, μείζων & μάσσων, μέγιςος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχισος, turpis.
Εχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθισος, inimicus.
Ράδιος, ῥάων, ῥᾷςος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖςος, multus.
Φίλος, φίλτερος, φίλτατος & φίλιςος, Poët. amicus.

Attici formant multa per ίςερος & ίςατος, & nonnulla per έςερος & έςατος, à positivis in ος.

Δάλος

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam:

- Substantiva : ut { κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. / κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- Pronomen : αὐτὸς, αὐτότατος.
- Verbum : { Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. / Φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος
- Adverbia :
  - Ἄνω suprà, ἀνώτερος, ἀνώτατος.
  - Μάλα valdè, μᾶλλων, μάλιστα.
  - Κάτω infrà, κατώτερος, κατώτατος.
  - Πόῤῥω longè, πορῥώτερος, Πορῥώτατος.
  - Πέρα ultrà, περαίτερος, περαίτατος.
  - Ἔξω extrà, ἐξώτερος, ἐξώτατος.
  - Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος vel ἔγγιστος.
- Præpositiones :
  - Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, per Sync. ὕπατος.
  - Πρὸ antè, πρότερος, πρότατος, πρῶτος.
- Participium : { Ἐῤῥωμένος robustus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγὼ ego, σὺ tu, οὗ sui.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς vel ἑὸς suus, νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt οὗτος hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Composita sunt, ἐμαυτοῦ meiipsius, σεαυτοῦ tuiipsius, ἑαυτοῦ suiipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μὲ.
Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νὼ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῷν.
Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ

Σὺ tu.

Sing. σὺ, σοῦ, σοὶ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφῶ, σφῶϊν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

οὗ sui.

Sing. Nominativo caret, Gen. οὗ, οἷ vel ἕοι, ἕ. Dual. σφωὲ, σφὲ, σφωϊν, σφὶν. Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν.
ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον.
νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον.
σὸς vel τεὸς, σὴ, τεὴ, σὸν, τεὸν.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον.
ἑὸς vel ὃς, ἑὴ vel ἣ, ἑὸν vel ὃν.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.

οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ.
σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ.
ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο. Gen. τούτου, ταύτης, τούτου. Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ. Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω. Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. Genit. τούτων. Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις. Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum δεῖνα.

Ὁ δεῖνα vel δεῖς, τοῦ δεῖνος & δείνατος, τῷ δεῖνι & δείνατι, τὸν δεῖνα.
Ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος, τῇ δεῖνι, τὴν δεῖνα.
Τὸ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Verbum

Verbum.

Conjugationes *συζυγίαι* sunt tredecem, sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in *μι*.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur sed intelligitur, ita ut accentus sit in penultima.

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit *ω* vel *ομαι*.

Sed in *πτ*, *κτ*, *μν*, prior litera est Characteristica.

Characteristicæ Conjugationis

Primæ	π τέρπω	τέρψω	τέτερφα	Delecto.
	β λείβω Fu.	λείψω Præt.	λέλειφα	Sacrifico.
	φ γράφω ψω	γράψω φα	γέγραφα	Scribo.
	πτ τύπτω	τύψω	τέτυφα	Verbero.
Secundæ	κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα	Plico.
	γ λέγω Fut.	λέξω Præt.	λέλεχα	Dico.
	χ τρέχω ξω	θρέξω χα	τέτρεχα	Curro.
	κτ τίκτω	τέξω	τέτεχα	Pario.
Tertiæ	τ ἀνύτω Fut.	ἀνύσω Præ.	ἤνυκα	Perficio.
	δ ᾄδω σω	ᾄσω κα	ᾖκα	Cano.
	θ πλήθω	πλήσω	πέπληκα	Impleo.
Quartæ	σσ πλάσσω Fu.	πλάσω Præ.	πέπλακα	Fingo.
	ττ ὀρύττω σω &	ὀρύξω κα &	ὤρυχα	Fodio.
	ζ * φράζω ξω	φράσω χα	πέφρακα	Dico.
Quintæ	λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα	Psallo.
	μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα	Distribuo.
	ν φαίνω Fu.	φανῶ Præ.	πέφαγκα	Ostendo.
	ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα	Sero.
	μν τέμνω	τεμῶ	τετέμηκα	Scindo.

Sextæ *ω* purum, *τίω* Fut: *τίσω*. Præt. *τέτικα*, Honoro.

* Nonnulla in *ζω*, habent *ξω*, ut *οἰμώζω*, *οἰμώξω*, & alia in *σσω* habent *σω* & *ξω*.

In Activo & Medio octo sunt tempora, præsens, χρόνος ἐνεστὼς. Præteritum imperfectum, Παρατατικὸς. Perfectum. Παρακείμενος. Plusquam perfect. Ὑπερσυντελικὸς. Aoristus primus & secundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & secundum, Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Passivo additur Paulò post Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi Ἐγκλίσεις

Quinque, ut apud Latinos, Indicativus Ὁριστική. Imperativus Προστακτική. Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima persona pluralis exit in μεν, prima dualis deest: Cum tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem est cum secunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει· *Verbero.*
D. τύπτετον, τύπτετον
P. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde Imperfectum.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε· *Verberabam.*
D. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην·
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Futurum priùs.

S. τύψω, τύψεις, τύψει· *Verberabo.*
D. τύψετον, τύψετον·
P. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoristus primus.

S. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε· *Verberavi.*
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτην·
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfe-

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε· *Verberavi.*
D. τετύφατον, τετύφατον
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει *Verberaveram.*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην·
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoristus secundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· *Verberavi.*
D. ἐτύπετον, ἐτυπήτην·
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum secundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ· *Verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον·
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Presens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω· *Verbera.*
D. τύπτετον, τυπτέτων·
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoristus primus.

S. τύψον, τυψάτω· *Verberato tu.*
D. τύψατον, τυψάτων·
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristus secundus.

S. τύπε, τυπέτω· *Verberato tu.*
D. τύπετον, τυπέτων·
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum & Plusquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω· *Verberaveris.*
D. τετύφετον, τετυφέτων·
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Presens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι· *Verberarem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην·
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι· *Verberem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην·
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι· *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην·
S. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus, Atticis usitatissimus.

S. τύψεια, τύψειας, τύψειε· *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην·
P. τύψειαμεν, τύψειατε, τύψειαν.

Perfectum & Plusquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι· *Verberavissem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην·
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι· *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην·
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ· *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην·
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐάν.

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ· *Si verberem, vel*
D. τύπτητον, τύπτητον· *verberarem.*
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

* *Iones addunt σι tertiis personis singularibus ut τύπτῃσι pro τύπτῃ.*

Aoristus primus ἐὰν.

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ· *Si verberavero.*
D. τύψητον, τύψητον·
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus ἐὰν.

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ· *Si verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον·
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & plusquam perf. ἐὰν.

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ· *Si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον·
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoristus primus, τύψαι.
Perfect. & Plusquam. τετυφέναι.
Aoristus secundus, τυπεῖν.
Futurum secundum, τυπεῖν.

Participium.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος· *Verberans.*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης·
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος· *Verberaturus.*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης·
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος·

Aoristus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης·
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος·

Perfectum & Plusquam.

M. { ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος· *Qui verberavit.*
F. { ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας·
N. { τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoristus secundus.

M. { ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος· *Qui verberavit.*
F. { ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης·
N. { τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum secundum.

M. { ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος· *Verberaturus.*
F. { ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης·
N. { τὸ τυποῦν τοῦ τυποῦντος.

Cognata tempora in Voce Media.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun	Infinit.	Partici.
Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Plusq.	ἐτετύφειν					
Fut. α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. β	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. β	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infinit.	Partic.
Præs.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Plusq	ἐλελέχειν					
Fut. α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor. β	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. β	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Plusq.	ἐπεπείκειν					
Fut. α.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imperf.	ἔφραζον					
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφρακέναι	πεφρακὼς
Plusq.	ἐπεφράκειν					
Fut. α	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. α	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Aor. β	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδὼν
Fut. β	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	σπείρω	σπείρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Plusq.	ἐσπάρκειν					
Fut. α	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. α	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor. β	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut. β	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἤκουον					
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκὼς
Plusq.	ἠκούκειν					
Fut. α	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. α	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Aor. β	ἤκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut. β	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν

Tem-

Temporum formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex, Syllabicum, αὔξησις, συλλαβική, & Temporale, χρονική. Syllabicum augmentum est ε, cum verbum incipiat à consonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω, Attici præfigunt ε, ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoristis sive a vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα, pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ρ, geminatur ρ post ε, ut ῥίπτω, ἔρριπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cum verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili dipthongo.

Mutabiles vocales sunt α, ε, ο· α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam: ἐλεύθω, ἤλευθον, veniebam: & ο in ω, ut ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles dipthongi sunt, αι, αυ, οι· αι mutatur in ῃ, ut αἴρω, ᾖρον, tollebam: αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ηὔξανον, augebam: οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immu-

Immutabiles: Vocales: η, ἠχέω, ἤχεον, sono, sonabam. ι, ἰξεύω, ἴξευον, visco aves capio. υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuriâ afficio. ω, ὤθω, ὦθον, impello.

Diphthongi: ει, εἰκάζω, εἴκαζον, assimulo. ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo. ου, οὐτάζω, οὔταζον, vulnero.

Atticè tamen ευ *mutatur in* ηυ, *εὔχομαι, ηὐχόμην, oro, orabam : & εἴδω scio, plusquam perfectum, εἰδήκειν, per Sync. εἴδειν, & Atticè ᾔδειν, sciveram.*

Exceptiones.

Quatuor sunt verba incipientia ab α, quæ augmentum non admittunt : ut ἄω, ἄον, spiro : ἀΐω, ἄϊον, audio, ἀηθέσσω, ἀήθεσσον, insuetus sum : ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia, in imperfecto adsciscunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo : ἕλω, εἷλον, capio, ἑλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, traho : ἕρπω, ἑρπίζω, serpo : ἑστήκω, sto : ἕπομαι, sequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω, convivio excipio : ἕζω, sedeo : ἐάω, sino: ἕω, induo: ἐρύω, traho: ἐθίζω, assuefacio : ἐργάζομαι, operor : ἕπω, εἶπον, dico, quod servat augmentum in omnibus modis : ἔθω, assuesco, præteritum medium εἴωθα, interposito ω.

ε ante ο non mutatur, sed ο in ω vertitur : ut ἑορτάζω, ἑώρταζον, festum celebro.

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἰδαίνω, οἴδαινον, tumeo : οἰκουρέω, domum custodio: οἰνόω, in vinum verto : οἰμάω, concito ; & quædam alia.

De augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum
- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, Philosophor.
- Præpositione, quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel si simplicia nullo sunt in usu, ut ἀντιβολῶ, supplico, ἠντιβόλουν· ἐμμελῶ, ἠμμέλουν, curo.
- ὁμῶς vel ὁμοῦ, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, insipiens sum: ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem & verbum, si
- Præpositio mutet significationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno: ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον.
- Componantur cum δυς & εὐ, δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, displiceo: εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio; nisi consonans, vel immutabilis vocalis sequatur: ut δυστυχέω, ἐδυστύχουν, infœlix sum.

Quædam in principio & in medio augentur, ut ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo: ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus, suam propriam vocalem amittunt, tam in presenti, quàm in præterito, ut παρακούω, παρήκουον, perperam audio.

Excipe περὶ & πρὸ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφί· πρὸ autem sæpe contrahitur, ut προέχω, προῦχω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι, attingo, à κατὰ & ἅπτομαι.

Regula

Regula.

Iones ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum, ut τύφε pro ἔτυφε.

Futurum primum.

Formatur à præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione		in	
	Prima		ψω.
	Secunda		ξω.
	Tertia		σω.
	Quarta		σσω, cũ duplici σσ, & ττω cum duplici ττ in ξω, sed ζω in σω.
	Quinta		λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, circumflexa.
	Sexta		σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κρίνω, κρινῶ, judico.

Dissyllaba in έω, formant futurum in εύσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω· ῥέω, fluo, ῥεύσω· præter δέω, δήσω, ligo, as.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω à τρέφω, nutrio; θρέξω à τρέχω, curro; ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam Adverbii ἔξω, extra.

In pollysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ, & circumflectunt ῶ, ut νομίζω, νομιῶ, arbitror: βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, gradior.

Dores mutant in quarta conjugatione ζω in σδω, ut κωμάσδω pro κωμάζω, lascivio; & futura in σω, in ξω, ut βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω· & κλείω, claudo, κλείσω, κλαξῶ, & κλασῶ.

Æoles

Æoles efferunt Futurum in ρῶ per σω, ut ὄρω, concito, ὀρῶ, ὄρσω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpè abjiciunt σ, ut δήω, inveniam, pro δήσω, à δέω, κλεΐω, laudabo, pro κλείσω· & κέω, seu κείω, cubabo, pro κέσω, à κέω.

aliquando tir- ... flectunt ω̃ ut χιῶ, ... χέσω à χέω fundo. Act. 2, 17.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cum incertum sit, an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi, qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔθηκα posui, ἔδωκα dedi, ἧκα misi, εἶπα dixi, ἤνεγκα tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψηλα, cano: ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut pro ἔχευσα, ἔχευα, ἔχεα, à χέω, fundo: ἔκαυσα, ἔκηα, à καίω, uro: ἔσευσα, ἔσευα, à σεύω, moveo: ἔλευα, ab ἀλεύω, vito, & ἤκεια, ab ἀκέω, sano.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo mutando in conjugatione	Prima ψω in φα. Secundo ξω in χα. Tertia σω in κα. Quarta ξω in χα, & σω in κα. Quinta λῶ, ρῶ, ω, in κα. μω in μηκα, & νῶ in κα. Sexta σω in κα.	Et repetitur prima consonãs thematis cum ε, si verbum incipiat à simplice consonante, ut τύψω, τέτυφα vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantùm ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα.

Cum verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenu-

tenuem, ut θύω, sacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ῥ, geminatur ῥ, & ε tantùm præfigitur, ut ῥίπτω, præcipito, ἔῤῥιφα.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali, vel a diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti, & imperfecti, ut ἤκουν, ἤκουκα.

Dissyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Dissyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα, interficio: θύνω, θυνῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, ostendo, πέφαγκα· μολύνω, contamino, μεμόλυγκα. Γρηγορέω & γνωρίζω, tantùm ε præponunt, etsi à muta cum liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & ἐγνώρικα tantùm sunt in usu.

Verba incipientia à πτ, κτ, μν, repetunt primam literam thematis, ut κτάομαι, κέκτημαι, possideo: μνάομαι, commemoro, μέμνημαι· præter κτείνω, ἔκτακα, occîdo.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, ἤλεκα, ἀλήλεκα, molo: ἐρείζω, ἤρεικα, ἐρήρεικα, contendo: & tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut λείβω, εἴληφα. accipio: μείρομαι, εἵμαρμαι, sortior, unde εἱμαρμένη, sors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut στρέφω, verto, ἔστροφα· κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Plusquam perfectum

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoristus

Aoriſtus ſecundus.

Aoriſtus ſecundus formatur à preſenti mutando ω in ον, præponendo augmentum, & ſervando characteriſticam præſentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoriſti plerumque brevis, unde ſi penultima præſentis ſit longa poſitione, poſterior conſonans abjicitur, ut κάμνω, laboro, ἔκαμον.

Vocales præſentis in penultima Aoriſti β ita mutantur:

ε, η, ω, αι, αυ mutantur in α, ut
δέρω, ἔδαρον, excorio.
λήβω, ἔλαβον, accipio.
τρώγω, ἔτραγον, comedo.
καίω, ἔκαον, uro.
παύω, ἔπαον, ſedo.
(excipiuntur: ἔλεγον, ἔβλεπον, ἔφλεγον)

ευ in υ, ut φεύγω, fugio, ἔφυγον.
ου in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκοον.
ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, ſed in quinta conjugatione mutatur in
Diſſyllabis in α, ut σπείρω, ſero, ἔσπαρον.
Triſſyllabis in ε, ut ὀφείλω, debeo, ὤφελον.

Quædam tamen diſſyllaba habent penultimam longam, ut, ἄδω, cano, ᾖδον· ἕλκω, traho, εἷλκον· & pauca triſſyllaba, ut ἐνέγκω, fero ἔνεγκον· πέρθω devaſto, ἔπαρθον.

Obſervatio.

Obſervandum eſt in quarta conjugatione, ſi futurum primum exit in σω, Aoriſtus ſecundus deſinit in δον, ſi in ξω, in γον· ut φράζω, φράσω, dico, ἔφραδον· τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoriſti ſecundi formantur irregulariter:
βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
κρύπτω, ἔκρυβον, abſcondo.
βάπτω, ἔβαφον, tingo.
σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
ῥάπτω, ἔῤῥαφον, ſuo.
θάπτω, ἔταφον, ſepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti ſolent, ut pro ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Verba

Verba sextæ conjugationis carent plerumque Aoristo secundo, & futuro secundo, & præterito medio.

Futurum secundum.

Formatur ab Aoristo secundo mutando *ον* in *ῶ* circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, tempora similia à suis similibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus Modus.

Præsens.

S. τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτεται· *Verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον·
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται·

** Quatuor verba formant secundam personam in ει βούλομαι, βούλει· ὄψομαι ὄψει· οἴομαι, οἴει. ἔσομαι ἔσει· & facta crasi εἶ.*

Unde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο· *Verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη· *Verberatus fui.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην·
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν·

Unde Futurum secundum

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται· *Verberatus fui,*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον· *vel verberabor.*
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται· *Verberatus sum.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον·
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Unde

Unde plusquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. *Verberatus*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην· *eram.*
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò post Futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται· *Mox verberabor*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον· *vel jam verbe-*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *ratus sum.*

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη· *Verberatus fui.*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην·
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτυφθησαν.

Unde Futurum primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται· *Verberatus*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον· *fui, vel verbe-*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *rabor.*

Modus Imperativus.

Presens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω· *Verberare.*
D. τύπτετον, τυπτέτων·
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Perfectum & plusquam.

S. τέτυψο, τετύφθω· *Verberare.*
D. τέτυφθον, τετύφθων·
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω· *Verberator tu.*
D. τύφθητον, τυφθήτων·
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus β.

S. τύπηθι, τυπήτω· *Verberator tu.*
D. τύπητον, τυπήτων·
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο· *Verberarer.*
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην·
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum & Plusquam.

S. τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη· *Verberatus essem.*
D. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην·
P. τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aoristus α.

S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη· *Verberatus sim,*
D. τυφθείητον, τυφθειήτην· *vel fuerim.*
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus ϐ.

S. τυπείην, τυπείης, τυπείη· *Verberatus sim,*
D. τυπείητον, τυπειήτην· *vel fuerim.*
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο· *Verberer.*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην.
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum ϐ.

S. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο· *Verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην·
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò post Futurum.

S. τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψο[illegible]· *[illegible]erbe-*
D. τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τ[illegible] *[illegible]rarer.*
P. τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, [illegible]το.

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum ἐὰν.

S.	τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται·	*Si verberer, vel*
D.	τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον·	*verberarer.*
P.	τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.	

Perfectum & plusquam perf. ἐὰν.

S.	τετυμμένος, ὦ, ᾖς, ᾖ·	*Si verberatus sim,*
D.	τετυμμένω, ἦτον, ἦτον·	*vel essem.*
P.	τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.	

Aoristus α, ἐὰν.

S.	τυφθῶ τυφθῇς, τυφθῇ·	*Si verberatus sim, vel*
D.	τυφθῆτον, τυφθῆτον·	*fuerim, vel fuero.*
P.	τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.	

Aoristus β, ἐὰν.

S.	τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.	*Si verberatus fuero.*
D.	τυπῆτον, τυπῆτον·	
P.	τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.	

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. τύπτεσθαι.

Perf. & Plusquam. τετύφθαι.

Aoristus primus, τυφθῆναι.

Aoristus secundus, τυπῆναι.

Futurum α, τυφθήσεσθαι.

Futurum β, τυπήσεσθαι.

Paulò post Fut. τετύψεσθαι.

PARTI-

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui verberatur.*
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης·
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & Plusquam perf.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου· *Verberatus.*
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης·
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoristus α.

M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος· *Verberatus.*
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus β.

M. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης·
N. τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum α.

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου· *Verberandus.*
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης·
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum β.

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. *Verberandus.*
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης·
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulò post futurum.

M. ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου· *Mox verbe-*
F. ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης· *randus.*
N. τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut. β.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Plusq.	ἐτετύμμην					
Paul. P.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	τετυψόμενος
Aor. α.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς
Fut. α.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut. β.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος	λελέχθαι	λελεγμένος
Plusq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. α.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut. α.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Indi-

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. *β.*	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθείς
Fut. *β.*	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Plusq-	ἐπεπείσμην					
Paul.p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. *α.*	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut. *α.*	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. *β*	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδείς
Fut. *β*	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Plusq.	ἐπεφράσμην					
Paul.p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. *α*	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Fut. *α*	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πείρομαι	πείρου	πειροίμην	πείρωμαι	πείρεσθαι	πειρόμενος
Imperf.	ἐπειρόμην					
Aor. β	ἐπάρην	πάρηθι	παρείην	παρῶ	παρῆναι	παρεὶς
Fut. β	παρήσομαι		παρησοίμην		παρήσεσθαι	παρησόμενος
Perf.	ἔπαρμαι	ἔπαρσο	ἐπαρμένος εἴην	ἐπαρμένος ὦ	ἐπάρθαι	ἐπαρμένος
Plusq	ἐπάρμην					
Paul. p	ἐπάρσομαι		ἐπαρσοίμην		ἐπάρσεσθαι	ἐπαρσόμενος
Aor. α	ἐπάρθην	πάρθητι	παρθείην	παρθῶ	παρθῆναι	παρθεὶς
Fut. α.	παρθήσομαι		παρθησοίμην		παρθήσεσθαι	παρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοεὶς
Fut. β	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Plusq.	ἠκούσμην					
Paul. p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. α	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθεὶς
Fut. α	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

VO

VOX PASSIVA.

Novem sunt tempora in voce Passiva quorum tria deducuntur ab Activa,
- Præsens.
- Præteritum.
- Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsenti Activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando μαι in μην, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertia persona Aoristi 2. addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

- Prima: φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secunda: χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.
- Tertia: κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.
- Quarta: χα in γμαι, ut τέταχα, τέταγμαι. κα in σμαι, ut πέφρακα, πέφρασμαι.
- Quinta: κα in μαι, ut ἔψαλκα, ἔψαλμαι. πέφαγκα, πέφαμμαι, γμαι.
- Sexta κα in: σμαι, si penultima Præteriti sit brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι. μαι, cum penultima præteriti Activi sit longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι à κρούω pulso: ἔπταισμαι à πταίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præter. pass. per σμαι, ut μιαίνω inquino, μεμίασμαι. φαίνω, appareo, πέφασμαι.

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto, mutando μαι in μην, & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplici consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & plusquam perfectum in secunda & tertia persona duali interserunt σ, cum tertia singularis desinit in το vel ται purum: cum verò desinit in ται vel το impurū, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσί, ut τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto & plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel το, ut ἔψαλται, ἐψάλαται. Verum si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut τέτυπται, τετύφαται, πέπεισται, πεπείθαται, ἐσκεύασται, ἐσκευάδαται. Si vocalis longa vel dipthongus sequitur, plerumque corripitur, ut τέθειται, τεθέαται.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singulari præteriti, mutando ται in θην, & tenues in aspiratas, retinendo augmentum imperfecti, ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur:

- ἐμνέσθην à μέμνηται, recordatus sum
- ἐῤῥώσθην ab ἔῤῥωται, convalui, } quæ adsumūt σ
- ἐσώθην, à σέσωσται, servatus sum, quod abjicit σ.
- εὑρέθην ab εὕρηται, inventus sum,
- ἠρέθην ab ἤρηται, sublatus sum,
- ἐτέθην à τέθειται, positus sum, } quæ cum paucis aliis mutāt η in ε

Verba

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔστραμμαι, ἐστρέφθην, & quæ abjecerunt ν, poëticè hîc illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda persona præteriti, posito ομ ante αι, ut τέτυψαι, τετύψομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos, sed quod saltem nonnulla, & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis, *& Futuris Mediis, &* Activè *sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut* τέτηκα à τήκω, *contabui:* σέσηπα à σήπω, *computrui:* μέμηνα à μαίνω *insanivi:* ὄλωλα, ἀπόλωλα, *perii, & similia.*

 Cognata

Cognata tempora in voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς
Plusq.	ἐτετύπειν					
Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογώς
Plusq.	ἐλελόγειν					
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθώς
Plusq-	ἐπεποίθειν					
Fut. α.	πείσομαι	πεῖσαι	πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην		πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β	ἐφραδόμην	φραδοῦ	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. β	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφράδοιμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδώς
Plusq.	ἐπεφράδειν					
Fut. α	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος

Indicat.

Francis [illegible] his booke

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	πείρομαι	πείρου	πειροίμην	πείρωμαι	πείρεσθαι	πειρόμενος
Imperf.	ἐπειρόμην					
Aor. β	ἐπαρόμην	παροῦ	παροίμην	πάρωμαι	παρέσθαι	παρόμενος
Fut. β	παροῦμαι		παροίμην		παρεῖσθαι	παρούμενος
Perf.	ἔπορα	ἔπορε	ἐπόροιμι	ἐπόρω	ἐπορέναι	ἐπορώς
Plusq.	ἐπόρειν					
Fut. α.	περοῦμαι		περοίμην		περεῖσθαι	περούμενος
Aor. α	ἐπειράμην	πεῖραι	πειραίμην	πείρωμαι	πείρασθαι	πειράμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β	ἠκοόμην	ἀκοοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. β	ἀκοοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοούμενος
Perf.	ἤκουα	ἤκουε	ἠκούοιμι	ἠκούω	ἠκουέναι	ἠκουώς
Plusq.	ἠκούειν					
Fut. α	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. α	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος

Formatio temporum in voce Media.

Præsens est idem cum præsenti passivo.

Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in όμην. ut ἔτυπον, ἐτυπόμην. Et formatur sicut imperf. pass. in reliquis modis sicut præsens.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo, reddendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in οῦμαι, ut ψαλῶ, ψαλοῦμαι. Et formatur sicut præs. Pass. sic in reliquis modis, nisi in Imperativo, ubi deest.

Futurum secundum secundo

Formatur à futuro primo activo, mutando ω in οῦμαι, ut τυπῶ, τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.

Sing. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται, Dual. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον, Plur. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Excipe πίομαι, *bibam:* ἔδομαι, *edam.* φάγομαι, *edam:* φάγεσαι, φάγεται, *& Poetica illa* βέομαι, *ibo:* νέομαι, *per Crasin* νεῦμαι, *ibo.*

Præteritum Medium

Formatur à præterito Activo assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut τέτυφα, τέτυπα.

In sexta conjugatione tollitur κ, ut λέλυκα, λέλυα, à λύω. Et formatur sicut præt. Activi : sic in reliquis modis.

Iones item tollunt κ *ex præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut* γάω, *nascor,* γήσω, γέγαα *pro* γέγηκα: μάω *valde cupio,* μήσω, μέμαα *pro* μέμηκα, *unde participia* γεγαὼς *&* γεγὼς, μεμαὼς *&* μεμὼς.

Imperat. Aorist. α.

Sing. τύψαι, τυψάσθω. Dual. τύψασθον, τυψάσθων, Plural. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Optat.

Optat. Aorist. α.

Sing. τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. Dual. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθων. Plural. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.

Regula.

Penultima præteriti medii est eadem cum penultima præteriti activi plerumque.

Sed in penultima præsentis Activi { ει, αι, α } mutatur in { οι, η, η }

ut { πείθω, πέποιθα, persuadeo. φαίνω, πέφηνα, appareo. θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando servatur, ut ἔψαλα.

Dissyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in ο in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα· & σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, sero.

Cum χ vel φ sit characteristica thematis, idem est præteritum activum & præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum plusquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, vel à muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτρεφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Plusquam.	ἐτετρέφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoristus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoristus β.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. β	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Paulò post.		τετράψομαι	

Modus.

Modus Imperativus.

	Activum	Passivum.	Medium
Præſ. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Perf. & pluſ.	τέτρεφε	τέτραψο	τέτροπε
Aoriſtus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Aoriſtus β.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Pr. & Im.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Per. & pl.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Aoriſt. α.	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
Aoriſt. β.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. α.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμην	τρεψοίμην
Futur. β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποῖμην
Paulò po.		τετραψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf. & pluſ.	τετρέφω	τετραμμένος, ὦ	τετρόπω
Aoriſtus α.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Aoriſtus β.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum	Paſſivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Perf. & pluſ.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Aoriſtus α.	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Aoriſtus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. α.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Futur. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Pauló poſt.		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf. & plus.	τετρεφὼς	τετραμμένος	τετροπὼς
Aoristus α.	τρέψας	τρεφθεὶς	τρεψάμενος
Aoristus β.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. α.	τρέψων	τρεφθησόμενος	τρεψόμενος
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπούμενος
Paulò post.		τετραψόμενος	

Verba circumflexa sive contracta.

Verba circumflexa sic dicuntur, quia habent circumflexum in ultima syllaba præsentis.

Oriuntur è verbis sextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres sunt circumflexorum conjugationes :

	Fut. in	Præt. in
Prima in έω	ήσω	ηκα
Secunda in άω	ήσω	ηκα
Tertia in όω	ώσω	ωκα

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω, ηκα & εκα, cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω sapio, φορέω gesto, κορέω satio, τελέω perficio, πονέω, laboro,&c.

Dissyllaba formant futurum in εύσω, scilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in secunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι, & plurima quæ habent λ vel ρ consonante non præcedente ante άω, formant futurum in άσω, & præteritum in ακα, ut ἐάω, ἐάσω, permitto : κοπιάω, κοπιάσω, laboro : δράω, δράσω, facio, γελάω, γελάσω, rideo. Hæc tamen καίω vel

κάω,

κάω, uro; & κλάω frango, formant futurum καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in όω, quæ à nomine deſcendunt, formant futurum in ώσω, præteritum in ωκα, per ω,ut à χρυσὸς, χρυσόω,χρυσώσω,κεχρύσωκα, reliqua per ο.

Contrahuntur præſens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis ſolummodò præſens.

Verba circumflexa carent Aoriſto ſecundo,futuro ſecundo,& præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum poſt contractionem deſinunt, in prima & ſecunda conjugatione habent Aoriſtum ſecundum, futurum ſecundum, & præteritum Medium,ut δουπέω, δουπῶ, ἔδουπον, ſono.

In diſſyllabis primæ conjugationis,prima ſingularis,prima quoque & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω,πλέομεν,πλέουσι,non πλῶ,πλοῦμεν,πλοῦσι, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In diſſyllabis ſecundæ conjugationis,omnes perſonæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione {εε, εο,} contrahitur in {ει. ου.}

Si vocalis longa, aut diphthongus ſequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In ſecunda conjugatione.

Si ο vel ω ſequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις in ῆς, άει in ῆ, & άειν in ῆν, ut ὁράεις, ὁρῆς· ὁράει, ὁρῆ· ὁράειν, ὁρῆν· & Attici in his quatuor,ut ζῶ,ζῇς,ζῇ,vivo : πεινῶ,νῇς,νῇ,eſurio : διψῶ, ῇς, ῇ, ſitio : χρῶμαι, χρῇ, χρῆται, χρῆσθαι, utor.

Æoles vertunt in I*nfinitiuo ᾷν in αῖς, ut γελαῖς pro γελᾷν.*

Poeta

Poëtæ in secunda hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ο, ut χαρηκομῶντες, χαρηκομόωντες, à χαρηκομάω, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut πιμάαθαι pro πιμᾶσθαι.

In tertia conjugatione.

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.
Si ε vel ου, vel ο sequitur ο, fit contractio in οῦ.
Si quævis alia sequatur vocalis, fit contractio in οι, nisi in infinitivo qui contrahitur in οῦν, ut χρυσόειν, χρυσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. *Præsens Indicativi.*

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έεις, εῖς	έει, εῖ	έε, εῖ		έο, οῦ	έε, εῖ	έου, οῦ
2	βοάω, ῶ	άεις, ᾷς	άει, ᾷ	άε, ᾶ, τον	τον	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	άου, ῶ, σι
3	ἐχρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, οῦ		όο, οῦ	όε, οῦ	όου, οῦ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἐποίεον, ουν	εες, εις	εε, ει	έε, εῖ		έο, οῦ	έε, εῖ	εον, ουν
2	ἐβόαον, ων	αες, ας	αε, α	άε, ᾶ, τον	την	άο, ῶ, μεν	άε, ᾶ, τε	αον, ων
3	ἐχρύσοον, ουν	οες, ους	οε, ου	όε οῦ		όο, οῦ	όε, οῦ	οον, ουν

Imperativus.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ποίεε, ει	εέ, εί		εε, εῖ	εέ, εί		έε, εῖ	εέ, εί
2	βόαε, α	αέ, ά, τω		άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των		άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν
3	χρύσοε, ου	οέ, ού		όε, οῦ	οέ, ού		όε, οῦ	οέ οῦ

Optativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ	έοι, οῖ		έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	βοάοιμι, ῷ μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ τον	την	όοι, ῷ μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ, εν.
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ		όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subjunctivus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃς, ῇς	έῃ, ῇ	έῃ, ῇ		έω, ῶ	έῃ, ῇ	έω, ῶ
2	βοάω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ	άῃ, ᾷ, τον	τον	άω, ῶ, μεν	άῃ, ᾷ, τε	άω, ῶ σι
3	χρυσόω, ῶ	όῃς, οῖς	όῃ, οῖ	όῃ, ῶ		όω, ῶ	όῃ, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis, 1 ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοάειν, βοᾷν. 3 χρυσόειν, χρυσοῦν. Perfect. & Plusquam perfect. 1. πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α. 1 ποιῆσαι. 2. βοῆσαι. 3. χρυσῶσαι. Fut. α. 1. ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Participium

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	έοντος, οῦντος	ποιέουσα, οῦσα	εούσης, ούσης	ποιέον, ποιοῦν.
2	βοάων, ῶν	άοντος, ῶντος	βοάουσα, ῶσα	αούσης, ώσης	βοάον, βοῶν.
3	χρυσόων, ῶν	όοντος, οῦντος	χρυσόουσα, οῦσα	οούσης, ούσης	χρυσόον χρυσοῦν.

Verbi Passivi præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέο, οῦ	έῃ, ῇ	έε, εῖ	εό ούμεθον	εῖ	ού	εῖ	οῦν
2	βοάο, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	άε, ᾶ, ται	αό ώμεθον	ᾶ, σθον,	ώμεθα	ᾶ, σθε	ῶν, ται.
3	χρυσόο, οῦ	όῃ, οῖ	όε, οῦ	οό ούμεθον	οῦ	ού	οῦ	οῦν

Imperfectum.

	Sing.			Dual.					Plural.			
1	ἐποιεό, ού	έου, οῦ	έε, εῖ	εό	ού	εῖ	σθην	εό	ού	εῖ	έο	οῦν
2	ἐβοαό, ώ, μην	άου, ῶ	άε, ᾶ, το	αό	ώ, μεθον	ᾶ, σθον		αό	ώ, μεθα	ᾶ, σθε	άο	ῶν, το.
3	ἐχρυσοό ού	όου, οῦ	όε, οῦ	οό	ού	οῦ		οό	ού	οῦ	όο	οῦν

Perfe-

	Perfect.	Aor. α.	Fut. α.	Paulò post.	
1	πεποίημαι	1 ἐποιήθην	1 ποιηθήσομαι	1 πεποιήσομαι	*Omnia ut*
2	βεβόημαι	2 ἐβοήθην	2 βοηθήσομαι	2 βεβοήσομαι	*in Bary-*
3	κεχρύσωμαι	3 ἐχρυσώθην	3 χρυσωθήσομαι	3 κεχρυσώσομαι	*tonis.*

Imperativus Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέου, οῦ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βοάου, ῶ	αέ, ά, σθω	άε, ᾶ, σθον	αέ, ά, σθων	άε, ᾶ, σθε	αέ, ά, σθωσαν.
3	χρυσόου, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ ού

Optativus Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιεοί, οί	οῖ	οῖ	οίμεθον	οῖ	οί	οί	οῖ	οῖν
2	βοαοί, ῴ, μην	ῷ, [illegible]	ῷ, το	ῳμεθον	ῷ, σθον	ῴ, σθην	ῴ, μεθα	ῷ, σθε	ῷν, το
3	χρυσοοί, οί	οῖ	οῖ	οίμεθον	οῖ	οί	οί	οῖ	οῖν

Participium

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	έοντ☉, ȣ̃ντ☉	ποιέȣσα, ȣ̃σα	εȣ́σης, ȣ́σης	ποιέον, ποιοῦν.
2	βοάων, ῶν	άοντ☉, ῶντ☉	βοάȣσα, ῶσα	αȣ́σης, ώσης	βοάον, βοῶν.
3	χρυσόων, ῶν	όοντ☉, ȣ̃ντ☉	χρυσόȣσα, ȣ̃σα	οȣ́σης, ȣ́σης	χρυσόον χρυσοῦν.

Verbi Passivi præsens.

	Sing.			Dual.				Plural.
1	ποιέο, ȣ̃	έῃ, ῇ	έε, εῖ	εό ȣ́μεθον	εῖ	ȣ́	εῖ	ȣ̃ν
2	βοάο, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	άε, ᾶ, ται	αό ώμεθον	ᾶ, σθον,	ώμεθα	ᾶ, σθε	ῶν, ται.
3	χρυσόο, ȣ̃	όῃ, οῖ	όε, ȣ̃	οό ȣ́μεθον	ȣ̃	ȣ́	ȣ̃	ȣ̃ν

Imperfectum.

	Sing.					Dual.					Plural.	
1	ἐποιεό, ȣ́	έȣ, ȣ̃	έε, εῖ	εό	ȣ́	εί		εό	ȣ́	εῖ	έο	ȣ̃ν
2	ἐβοαό, ώ, μην	άȣ, ῶ	άε, ᾶ, το	αό	ώ, μεθον	ᾶ, σθον	σθην	αό	ώ, μεθα	ᾶ, σθε	άο	ῶν, το.
3	ἐχρυσοό ȣ́	όȣ, ȣ̃	όε, ȣ̃	οό	ȣ́	ȣ̃		οό	ȣ́	ȣ̃	όο	ȣ̃ν

	Perfect.		Aor. α.		Fut. α.		Paulò post.	
1	πεποίημαι	1	ἐποιήθην	1	ποιηθήσομαι	1	πεποιήσομαι	*Omnia ut in Bary-tonis.*
2	βεβόημαι	2	ἐβοήθην	2	βοηθήσομαι	2	βεβοήσομαι	
3	κεχρύσωμαι	3	ἐχρυσώθην	3	χρυσωθήσομαι	3	κεχρυσώσομαι	

Imperativus Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	ποίεȣ, ȣ̃	εέ, εί		έε, εῖ	εέ, εί		έε, εῖ	εέ, εί
2	βόαȣ, ῶ	αέ, ά, έτω		άε, ᾶ, ετον	αέ, ά, έτων		άε, ᾶ, ετε	αέ, ά, έτωσαν.
3	χρυσόȣ, ȣ̃	οέ, ȣ́		όε, ȣ̃	οέ, ȣ́		όε, ȣ̃	οέ ȣ̃

Optativus Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιεοί, οί	οῖ	οῖ	οίημεθον	οῖ	οί	οί	οῖ	οῖν
2	βοαοί, ῷ, ημι	ῷ̃,	ῷ̃, το	ῴημεθον	ῷ̃, ετον	ῴ, ετην	ῴ, ημεθα	ῷ̃, ετε	ῷ̃ν, το
3	χρυσοοί, οί	οῖ	οῖ	οίημεθον	οῖ	οί	οί	οῖ	οῖν

Perfect.

Perfectum Optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμην	πεποιῇο	οιῇτο	οιήμεθον	οιῇσθον	οιήσθην	οιήμεθα	οιῇσθε	ῇν
2	βεβοήμην	βεβοῇο	οῇτο	οήμεθον	οῇσθον	οήσθην	οήμεθα	οῇσθε	ῇν, το.
3	κεχρυσώμην	κεχρυσῷο	ῷτο	ώμεθον	ῷσθον	ώσθην	ώμεθα	ῷσθε	ῷν

Subjunctivi præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃ, ῇ	ῇ	ώμεθον	ῆ	ώ	ῆ	ῶν
2	βοάω, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	ᾶ, ται	ώμεθον	ᾶ, σθον, σθον	ώμεθα	ᾶ, σθε	ῶν, ται.
3	χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	ῶ	ώμεθον	ῶ	ώ	ῶ	ῶν

Perfectum.

1 { πεποιῶμαι { πεποιῇ } πεποιῆται {
2 { βεβοῶμαι { βεβοῇ } βεβοῆται { ώμεθον, ἦσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.
3 { κεχρυσῶμαι { κεχρυσῇ } κεχρυσῆται {

Infinitivus.

Participium

Præs. } 1 { ποιέεσθαι, εἶσθαι } 2 βοάεσθαι, ᾶσθαι } 3 χρυσόεσθαι, ῦσθαι
Perfect. } 1 { πεποιῆσθαι } 2 βεβοῆσθαι } 3 κεχρυσῶσθαι.

Participium.

	1 ποιεόμενος ου	μένος	
Præsens	2 βοαόμενος ῶ	μένος	μένη, μενον.
	3 χρυσοόμενος ου	μένος	

Verbum Medium.

Aoriſtus primus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην
Imper	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην
Subju.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι.
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι.
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος

Futurum primum.

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι.
Optat	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην;
Infin.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι.
Partic	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος.

Verba in μι.

Quatuor ſunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis ſextæ conjugationis in	έω	ut à	θέω, τίθημι, pono.
	άω		στάω, ἵστημι, ſtatuo.
	όω		δόω, δίδωμι, do.
	ύω		ζευγνύω, ζεύγνυμι jungo.

Fiunt verba in μι
- mutando ω ultimam ſyllabam in μι.
- vertendo penultimam in ſuam longam, ſi ſit mutabilis, ut θέω, τίθημι.
- præponendo reduplicationem.

 Redu-

Reduplicatio est duplex

- Propria, cum vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δί-δωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut θέω, τίθημι.
- Impropria, cum ι tantùm præfigitur, idque fit vel
  - cum verbum incipiat à ς, ut ςάω ἵςημι.
  - cum verbum incipiat à vocali, ut ἕω, ἵημι.

Æoles mutant η in ε, geminato μ, ut τίθεμμι, pro τί-θημι. Bœoti mutant η in ει, factâ reduplicatione per ε, πεφίλειμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἅλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Conjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

	Sing.			Dual.				Plural.	
1	τίθημι	ης	ησι	ετον	τον	μεν	τε	εῖ	σι
2	ἵςημι	ης	ησι	ατον				ᾶ	
3	δίδωμι	ως	ωσι	οτον				οῦ	
4	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον				ῦ	

Imperfectum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 ἐτίθην	ης η ε	τον, την	μεν, τε, σαν.
2 ἵστην	ης η α		
3 ἐδίδων	ως ω ο		
4 ἐζεύγνυν	υς υ υ		

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα, Bœoticè.
2 ἕστακα pro ἕστηκα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕστηκα præteriti Medii, ab ἡστήκω.
3 δέδωκα.

Plusquam Perf.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἑστάκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoristus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔστασα. 3 ἔδωκα:

Aoristus β.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	έτην	εμεν	ετε	εσαν
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν

Aoristus secundus similis est Imperfecto in omnibus, excepto quòd in Plurali ac Duali vocalem retinet longam: præter ἔθην, ἔδων & ἧν à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præsens.

1 τίθετι	έ	τω	τον, των,	τε, τωσαν.
2 ἵσταθι	ά			
3 δίδοθι	ό			
4 ζεύγνυθι	ύ			

Aoristus secundus.

1 θὲς, θέτω. 2 στῆθι, στήτω. 3 δὸς, δότω.

Optativus.

Præsens.

1 τιθείην 2 ἱσταίην, ης, η, 3 διδοίην	ητον, ήτην	ημεν, ητε, ησαν, &	εῖ. αῖ, εν. οῖ.

Aoristus 2.

1 θείην. 2 σταίην. 3 δοίην.

Subjunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 τιθῶ, ῇς, ῇ 2 ἱστῶ, ᾷς, ᾷ 3 διδῶ, ῷς, ῷ	τον, τον,	ῶμεν	ῆ ᾶ, τε, ῶσι. ῶ

Aoristus 2

1 θῶ, θῇς, θῇ. 2 στῶ, στῇς, στῇ. 3 δῶ, δῷς, δῷ.

Infinitivus.

Præsens.

1 τιθέναι. 2 ἱστάναι. 3 διδόναι. 4 ζευγνύναι.

Aoristus 2.

1 θεῖναι. 2 στῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

Præsens.			Aor. 2
1 τιθεὶς	εῖσα	ὲν	1 θεὶς, θεῖσα, θέν.
2 ἱστὰς	ᾶσα	ὰν	2 στὰς, στᾶσα, στάν.
3 διδοὺς	οῦσα	ὸν	3 δοὺς, δοῦσα, δόν.
4 ζευγνὺς	ῦσα	ὺν	

Vox Passiva.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τίθεμαι 2 ἵσταμαι 3 δίδομαι 4 ζεύγνυμαι	σαι, ται	μεθον, σθον, σθον,	μεθα, σθε, νται.

Imper.

Imperfectum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 ἐτιθέμην, 2 ἱστάμην, 3 ἐδιδόμην, 4 ἐζευγνύμην	σο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.

Præteritum.

1 τέθειμαι 2 ἵσταμαι. 3 δέδομαι.

Plusquam perf.

1 ἐτεθείμην. 2 ἑστάμην. 3 ἐδεδόμην.

Aor. α.

1 ἐτέθην. 2 ἑστάθην. 3 ἐδόθην.

Futurum α.

1 τεθήσομαι. 2 σταθήσομαι. 3 δοθήσομαι.

Paulò post Futurum.

1 τεθείσομαι. 2 ἑστάσομαι. 3 δεδόσομαι.

Imperativus.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τίθεσο, 2 ἵστασο, 3 δίδοσο, 4 ζεύγνυσο	σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.

Perf & plusq. δέδοσο.

Optativus præsens.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τιθείμην	εῖ		
2 ἱσταίμην	αῖ, ο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 διδοίμην	οῖ,		

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 τεθείμην	εῖ		
2 ἑσταίμην	αῖ, ο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 δεδοίμην	οῖ		

Subjunctivus.

Præsens.

1 τιθῶ	ῇ, ῇ		
2 ἱστῶ μαι	ᾷ, ᾶ ται	ώμεθον, σθον, σθον,	μεθα, σθε, νται.
3 διδῶ	ῷ, ῶ		

Perfectum.

1 τεθῶ	ῇ, ῇ	ῆσθον	ῆσθε
2 ἑστῶμαι,	ᾷ, ᾶ ται	ώμεθον, ᾶσθον, σθον	ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται
3 δεδῶ	ῷ, ῶ	ῶσθον	ῶσθε

Infinitivus. *Participium.*

Præsens.

Infinitivus	Participium	
1 τίθεσθαι	1 τιθέμενος	
2 ἵστασθαι	2 ἱστάμενος	νη, νον.
3 δίδοσθαι	3 διδόμενος	
4 ζεύγνυσθαι	4 ζευγνύμενος	

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἐστησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus β.

Sing.		Dual.	Plural.
1 ἐθέ			
2 ἐστά	μην, σο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐδό			

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.		Dual.	Plural.
1 θέ			
2 στά	σο, σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 δό			

In-

In Optativo.

Aoristus β.

	Sing.		Dual.	Plural.
1	θεί	εἴ		
2	ϛαί, μην, αῖ, ο, το		μεθον, θον, θην	μεθα, θε, ντο.
3	δοί	οἶ		

In Subjunctivo.

Aoristus secundus.

	Sing.		Dual.	Plural.
1	θῶ	ῆ, ῆ		
2	ϛῶ, μαι, ᾷ, ᾶ, ται		ώμεθον, θον, θον	ώμεθα, θε, ῶνται
3	δῶ	ῷ, ῶ		

In Infinitivo.			*Participia.*
Aor. β.			Aor. β.
1 θεῖ		1 θέ	
2 ϛά	θαι	2 ϛά	μενος, μένη, μενον.
3 δό		3 δό	

Formatio temporum verborum in μι.

De præsenti jam supra dictum est.

Imperfectum

Formatur à præsenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ι positione longa, ut τίθημι, ἐτίθην, sed ἵϛημι, ἵϛην.

Observatio.

Numerus singularis, & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθουν· ἐτίθεες, ἐτίθεις· ἐδίδοον, ἐδίδουν. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpè contrahuntur, ut τίθει, ἵϛα, δίδου, pro τίθετι, ἵϛαθι, δίδοθι.

Aoristus secundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐτίθην, ἔθην, sed ἵϛην, ἔϛην,

ἔστην, quod ut præteritum ἕστακα (quod & ἕσταα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aorist. β. ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ, Sum. *Indicativus.*

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs.	εἰμὶ, εἷς vel εἶ, ἐστὶ ἐμμὶ D. ἔη, ἔει A. ἐντὶ D ἦμι Æ. ἐσσὶ P.	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί. εἰμὲς D. ἐτὲ P. ἔασι I. ἐμὲν P. ἔυτι Æ. εἰμὲν P. ἐντὶ D. ἔασσι P.
Imp.	ὦ, ἦς, ἦ, ἦν ἔα I. ἦσθα Æ. ἦ A. ἔησθα P. ἦα P. ἦες P. ἦε P. ἔην P. ἔης P. ἔην P. ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P ἔον P. ἔες P. ἦς D. εἶν P. εἶς P. ἔη P. ἤην A. ἔεις I. ἤην P.	ἦτον, ἤτην ἦστον, ἤστην Pleon. Pleon. ἔτον, ἔτην Syst. Syst. ἔστον P. ἔστην Poet.	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν. ἦμες D. ἔσαν. Systol. ἔσσαν. Poet. ἦν Sync. ἔσκον. Poet.
Plusq.	ἤμην, ἦσο, ἦτο	ἤμεθον, ἦσθον, ἦσθον	ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.
Fut.	ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται ἔσσομαι P. ἔσσῃ P. ἔσσεται P. ἐσσοῦμαι D. ἔσει A. ἔσται Sync. ἐσεῦμαι D. ἔσῃ D. ἐσεῖται D. ἔσεται I. ἐσσεῖται P. ἔσσεται P.	ἐσόμεθον, ἔσεσθον, σθον	όμεθα, εσθε; ονται. ἔσσονται P.

Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
præs.	ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσω, ἔστω ἔσθι P. ἔσσο, ἔσσω P. εἶ Cras. Po. ἤτω D.	ἔστον, ἔστων	ἔστε, ἔστωσαν. ἔστων. Attice.

Optat.

Optativus.

Præſ. εἴην, εἴης, εἴη || εἴητον, εἰήτην || εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
ἐοίμι, ἔοις, ἔοι P. || || εἶμεν, εἶτε, εἶεν, εἶν Syn.
Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο || &c.

Subjunctivus Præſ. ἐὰν.

ὦ, ἦς, ᾖ | ἦτον, ἦτον ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
εἴω P. εἴῃς P. εἴῃ P | εἴητον P. &c. εἴωμεν P. εἴητε P. εἴωσι AI
ἔω I. ἔῃς I. ἔῃ I. | ἔητον I. &c. εἴομεν Syſt. εἴωσι P.
ἦσθα Æ. ᾖσι I. ἔωμεν I. ἔητε I.
ἔῃσι I. ὦμες D.

Infinitivus. *Participium.*

Præſ. εἶναι. Com. Fut. ἔσεσθαι. Præſ. ὤν, οὖσα, ὄν F. ἐσόμενος.
ἔμεν I. ἐών I. ἐοῦσα I. ἐόν I. ἐσσόμενος P.
ἦμεν & ἦμες D. εἴς Æ. ἔασσα D. εἶσα Æ.
ἔμεναι A. ἔν Æ.
ἔμμεναι Æ.
εἴμεναι P.

Εἶμι, Eo & Ibo.

Præſ. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι. || ἴτον, ἴτον. || ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
εἶσθα Æ. ἴμες D. ἴασι I.
Imper. εἶν, εἶς, εἶ ἤ || ἴτον, ἴτην. || ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
ἦον, ἦες, ἦε P. ἴμες D. ἔϊσαν P.
Perf. εἶκα.
Pluſq. εἴκειν & ᾔκειν Att. Aoriſt α. εἶσα inuſitatus, unde 3. Dual. εἰσάτην & εἶσαν 3. Plural. inde verò ᾖσαν & ἤϊσαν, ἐεισάτην Att.
Per med. εἶα, εἶας, εἶε. || εἴατον, εἴατον. || εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.
ἦα, ἦας, ἦε &c.
ἤϊα, ἤϊας, ἤϊε I.
Pluſq. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει || ᾔειτον ᾐείτην. || ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεισαν.
ἤεα I. ᾖμεν, ᾖτε, ᾔεσαν At.
Aor. β ἴον, ἴες, ἴε || ἴετον, ἰέτην || ἴεμεν, ἴετε, ἴον.
ἤιον.
Fut. α εἴσομαι.

Imperat.

ἔστην, quod ut præteritum ἔστηκα (quod & ἔσταα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aorist. β. ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ, Sum. *Indicativus.*

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs.	εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστὶ ἔμμι D. ἔη, ἔει A. ἐντὶ D ἦμι Æ. ἐσσὶ P.	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί. εἰμὲς D. ἐστὲ P. ἔασι I. ἐμὲν P. ἔντι Æ. εἰμὲν P. ἐντὶ D. ἔασσι P.
Imp.	ἦν, ἦς, ἦ, ἦν ἔα I. ἦσθα Æ. ἦ A. ἔησθα P. ἦα P. ἦες P. ἦε P. ἔην P. ἔης P. ἔην P. ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P ἔον P. ἔες P. ἦς D. εἶν P. εἶς P. ἔη P. ἤην A. ἔεις I. ἤην P.	ἦτον, ἤτην ἦστον, ἤστην Pleon. Pleon. ἔτον, ἔτην Syst. Syst. ἔστον P. ἔστην Poet.	ἦμεν, ἦτε, ἦσαν. ἦμες D. ἔσαν. Systol. ἔσσαν. Poet. ἦν Sync. ἔσκον. Poet.

Plusq. ἤμην, ἦσο, ἦτο ‖ ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην ‖ ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.
Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται ‖ ἐσόμεθον, ἔσεσθον, σθον ‖ όμεθα, εσθε, ον).
ἔσσομαι P. ἔσσῃ P. ἔσσεται P. ἔσσονται P.
ἐσσοῦμαι D. ἔσει A. ἔσται Sync.
ἐσεῦμαι D. ἐσῇ D. ἐσεῖται D.
ἔσεται I. ἐσσεῖται P.
ἔσσεται P.

Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
præs.	ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω ἔσθι P. ἔσσο, ἔσσω P. εἶ Cras. Po. ἤτω D.	ἔστον, ἔστων	ἔστε, ἔστωσαν. ἔστων. Attice.

Optat.

Optativus.

Præſ. εἴην, εἴης, εἴη || εἴητον, εἰήτην || εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι P. || || εἶμεν, εἶτε, εἶεν, εἶν Syn.
Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο || &c.

Subjunctivus Præſ. ἐὰν.

ὦ, ἦς, ἦ | ἦτον, ἦτον | ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
εἴω P. εἴῃς P. εἴῃ P | εἴητον P. &c. | εἴωμεν P. εἴητε P. εἴωσι AI
ἔω I. ἔῃς I. ἔῃ I. | ἔητον I. &c. | εἴομεν Syſt. εἴωσι P.
ἦσθα Æ. ἦσι I. | ἔωμεν I. ἔητε I.
ἔῃσι I. | ὦμες D.

Infinitivus.

Præſ. εἶναι. Com. Fut. ἔσεσθαι.
ἔμεν I.
ἦμεν & ἦμες D.
ἔμεναι A.
ἔμμεναι Æ.
εἴμεναι P.

Participium.

Præſ. ὤν, οὖσα, ὄν F. ἐσόμενος.
ἐὼν I. ἐοῦσα I. ἐὸν I. ἐσσόμενος P.
εἷς Æ. ἔασσα D. εἶσα Æ.
ἔν Æ.

Εἶμι, Eo & Ibo.

Præſ. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι. || ἴτον, ἴτον. || ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
εἶσθα Æ. ἴμες D. ἴασι I.
Imper. εἶν, εἶς, εἶ ν || ἴτον, ἴτην. || ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
ἦον, ἦες, ἦε P. ἴμες D. ἤϊσαν P.
Perf. εἶκα.
Plusq. εἴκειν & ᾔκειν Att. Aoriſt α. εἶσα inuſitatus, unde 3. Dual. εἰσάτην & εἶσαν 3. Plural. inde verò ᾖσαν & ἤϊσαν, ἐεισάτην Att.
Per med. εἶα, εἶας, εἶε. || εἴατον, εἴατον. || εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.
ᾖα, ᾖας, ᾖε &c.
ἤϊα, ἤϊας, ἤϊε I.
Plusq. ᾔειν, ᾔεις, ᾔει || ᾔειτον ᾐείτην. || ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεισαν.
ᾔεα I. ἦμεν, ἦτε, ἤεσαν At.
Aor. 2 ἴον, ἴες, ἴε || ἴετον, ἰέτην || ἴεμεν, ἴετε, ἴον.
ἤϊον.
Fut. α. εἴσομαι.

Imperativus.

Præs. Ἴθι vel εἶ, ἴτω. || ἴτον, ἴτων. || ἴτε, ἴτωσαν.
Aor. 2. ἴε & Cras. εἶ, solummodo in compositis, ut ἔξει, δίει, exi, transi. Optativus & Subjunctivus non sunt in usu.

Infinitivus.

Ἰναι vel ἰέναι & ἰέναι in compositis.
Ἴμεν I. Ἴμεναι D. A.
Ἴεμεν I. Ἰέμεναι A & D.
Ἴημι, vado; Eâdem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantùm usurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπῶσιν in Subjunct. ἀπιέναι in Infinit.

Participium.

Ἰών, ἰοῦσα, ἰόν, ut κιών & ἐών.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præs. Ἵημι, ἵης, ἵησι. || ἵετον, ἵετον || ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι.
ἱεᾶσι I.
ἱᾶσι A.
Imper. Ἵην, ἵης, ἵη. || ἵετον, ἱέτην. || ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν.
Ἵεον, ἵεν, ἵεις, ἵει, contracta. ἵεν B.
Perfect. Εἷκα, εἷκας, εἷκε. B. Dicitur etiam ἕωκα Attic.
Aor. 1. Ἧκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἕηκα.
ἕηκα A.
Aor. 2. Ἡν, ἧς, ἧ. || ἕτον, ἕτην. || ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.
Fut. 1. ἥσω.

Imperativus.

Præs. Ἵεθι, ἱέτω. Aor. 2. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκέτω.

Optativus.

Præs. Ἱείην, ἱείης, ἱείη. Aorist. 2. εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præs. Ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ. Perf. εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ Aor. 2. ὧ, ἧς, ἧ.
ἕω, ἕῃς, ἕῃ I. &
P. εἵω, εἵῃς, εἵῃ.

Infiniti.

Infinitivus.

Præs. Ἱέναι. Perf. εἱκέναι. Aor. β. εἷναι.
Ἱέμεναι D. ἕμεναι A.D.
Ἱέμεν I. ἕμεν. I.

Participium.

Præs. Ἱεὶς, ἱεῖσα, ἱέν. Perf. εἱκὼς, ῦια, ὸς. Aor. β. εἷς, εἷσα, ἕν.

Vox passiva. *Indicativus.*

Præs. Ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
Imper. Ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Aor. α. ἕθην & εἵθην.
Perf. Εἷμαι, εἷσαι, εἷται, εἵμεθον, εἷσθον, σθον, εἵμεθα, εἷσθε, εἷνται
ἕται ἕωνται A.
Plusq. Εἵμην, εἷσο, εἷτο *Imperativus.* Ἵεσο, ἱέσθω.
Infinit. εἷσθαι.

Vox Media.

Aor. α. Ἡκάμην, ἥκω, ἥκατο. Aor. β. Ἕμην, ἕσο, ἕο & οὗ, ἕτο.

Imperativus. *Optativus.*

Præs. Ἕσο, ἕσθω, &c. εἵμην, εἷσο, εἷτο.
ἕο I.
οὗ A.

Subjunctivus. *Infinitivus.* *Participium.*

Præs. Ἐὰν, ὧμαι, ᾗ, ἧται || Aor. α. ἑθῆναι & εἱθῆναι || Aor. α. ἑθεὶς
Aor. β. ἕσθαι. Aor. β. ἕμενος.

Ἵημι, Concupisco.

Eandem habent inflexionem, præterquam quod format Aor. α. ἧσα, non ἧκα.

Ἧμαι, Sedeo.

Præs. Ἧμαι, ἧσαι, ἧται || ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον || ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται
ἕαται I.
ἥαται & εἵαται P.
Imper. Ἥμην, ἧσο, ἧτο || ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην || ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.
P. ἧστο ἕατο Ion.
ἥατο & εἵατο P.

Imperativus.

Imperativus.

Præſ. ἧσο, ἥσθω. *Infinitivus* ἧσθαι. *Participium* ἥμενος.

Κάθημαι, inde Compoſitum.

Præſ. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθήμην, unde
κάθηαι I. καθῆτο & καθῆσο.
κάθῃ, A.

Infinit ἧσθαι. *Particip.* ἥμενος.

Imperativus.

Præſ. κάθησο, καθήσθω. Ion. κάθηο & κάθεο. Syſtol. Att. κάθου

Κεῖμαι, jaceo.

Præſ. κεῖμαι, σαι, ται. || μεθον, σθον, σθον. || μεθα, σθε, κεῖνται.
κέαται I. κεί[illegible] P.

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι, σῃ, σεται.
3 Plur. κέατο I. κεισοῦμαι & κεισεῦμαι D.
κείατο P.

Indicativus.

Ἴσημι, ſcio.

Præſ. ἴσημι, ἴσης, ἴσησι. ἴσατον, ἴσατον. | ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασι.
ἴσαμι D. ἴσατι D. ἴςον, Sync. | ἴσμεν Sync. ἴδμεν D

Imp. ἴσην, ἴσης, ἴση. ἴσατον, ἰσάτην. | ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν
ἴσαν Sync.

Imperativus.

Præſ. ἴσαθι, ἰσάτω. || ἴσατον, ἰσάτων. || ἴσατε, ἰσάτωσαν.
ἴσθι, ἴςω, &c. Sync. ἴςων A.

Infinitivus.

Præſ. ἰσάναι, ἰσάμεναι & ἴδμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sync.
Participium ἴσας, ἴσασα, ἴσαν.

Verbum paſſivum. *Indicativus.*

Præſ. ἴσαμαι & ἴςαμαι, σαι, ται. Comp. ἐπίςαμαι, σαι, &c.
ἐπίςῃ A. ἐπίςηαι I.

Imper. ἰςάμην, ἴςασο, ἴςατο. Comp. ἐπιςάμην, ἐπίςασο, ατο.
ἠπιςάμην A. ἐπίςαο I. & ἐπίςω A.

Imperativus.

Imperativus.

Ιςάσο. Compositum ἐπίςασο, ἐπίςαο Io. ἐπίςω At.

Infinitivus.

Ιςάσθαι. Compositum ἐπίςασθαι. Part. ἐπιςάμενος.

Εἷμαι, Indutus sum, ab Εω.

Perfect. Εἷμαι, εἷσαι & ἕσαι P. εἷται & εἷςαι. Tertia p. εἵαται
Particip. εἱμένος.
Plusq. Εἵμην, εἷσο & ἕσο, εἷτο & εἷςο & ἕςο. Tertia pl. εἵατο.
Aor. α. act. Εἷσα, εἷσας, εἷσε.
ἕσα, ἕσας, ἕσε
Infinitivus. Εἷσαι & ἕσαι, quod etiam est collocare.
Aor. α. me. Εἱσάμην & ἑσάμην, & ἑεισάμην. Part. Εσάμενος.

Φημὶ, Dico. *Indicativus.*

Præsens.	Φημὶ, φῂς, φησὶ	φατὸν, φατὸν	φαμὲν, φατὲ, φασί.
	Φαμὶ D. φατὶ D		φαντὶ & φατὶ D.
Imperf.	Εφην, ἔφης, ἔφη	ἔφατον, τὴν	ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν
Aor. 2.	Εφην, ἔφης, ἔφη	ἔφητον, τὴν	ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν
	φῆσθα Æ.		ἔφαν & φὰν B.

Φῶ, φῇς, φῇ, & ὦ, ᾖς, ᾖ P.
Futurum. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aorist. α. ἔφησα. *Imperat.* Φάθι.
Φασῶ, φασεῖς, φασεῖ D.

Optativus.

Præsens. Φαίην. Aorist. α. φήσαιμι. Fut. α. φησοίμην.
Subjunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infinit.* φάναι, nam φᾶναι est apparuisse.

Participium. Φὰς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

Præsens Φάμαι. Imperf ἐφάμην. *Participium* φάμενος.

 VERBA-

VERBALIA.

Verbalia omnia fere deducuntur vel

- A prima persona præteriti Passivi in
  - μα, ut γράμμα, litera.
  - μος, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μη, ut γραμμὴ, linea.
  - μων, ut νοήμων, intelligens.
- A secunda persona præteriti Passivi in
  - ις, ut ποίησις, poësis.
  - ια, ut δοκιμασία, probatio.
- A tertia persona præteriti passivi
  - Masculina in
    - της, Ποιητὴς, Poëta.
    - τος, ἀκυστὸς, audibilis.
    - τηρ, χαρακτὴρ, character.
    - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
    - κος, κριτικὸς, judicialis.
  - Fœminina in
    - τις, πίστις, fides.
    - τις, ὀρχηστὺς, saltator.
    - τρια, ὀρχήστρια, saltatrix.
    - τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri pars in qua chorus saltabat.
  - Neutra in
    - τηριον, ποτήριον, poculum.
    - τρον, δίδακτρον, Minerval.
    - Adverbia positionis in έος, έα, έον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.
- A præterito Medio in
  - ος, λόγος, sermo.
  - η, ἐπιστολὴ, epistola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - ευς, τομεὺς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς, candidus, à λεύσσω, video, & ab Aoristo secundo, φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ανήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε conveniebat. Αρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit. Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit.

tuit. Infit. Δεῖν oportere. Particip. Δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε, curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε, curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη, sufficit, ἀπέχρη sufficiebat Fut. ἀποχρήσει sufficiet. aor 1 ἀπέχρησε, sufficit. Infi ἀποχρῆν sufficere

Passiva impersonalia sunt, ἐνδέχεται accidit, εἵμαρται & πέπρωται in fatis est, à πρατόω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solùm usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solum, vel cum immutabili: ut ῥέμβω, φέρβω, σέβω.

In άνω, gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω, præter θνήσκω, quod facit θνήξω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut κιάθω· έθω, ut τελέθω· ύθω, ut μινύθω θω cum implicatione consonantis, ut ἄχθω.

Είνω hyperdissyllaba, ut φαείνω ύω hyperdissyllaba, facientia verba in μι, ut κεραννύω, ῥεγνύω, σβεννύω, ςρωννύω, ςορεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purū desinunt, præcedente υ diphthongo, ut ἀΐω

Quæ in δω, si præcedat ν vel λ, ut σπένδω, μέλδω

Item in είω, derivata à præsenti vel futuro: ut à τελέω, τελείω ἐτέλειον· γαμέω, γαμήσω, γαμησείω. à βρόω, βρώσω, βρωσείω· ὄπτω, ὄψω, ὀψείω πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω, quæ appetentiā connotant, edere, cernere, cupio, nupturio, bellaturio

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐξέω, αὐξῶ, αὔξω, ηὖξον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἑψέω, ἑψῶ, ἕψω· quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Si quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι: ut ἀλδόνω, μίμνω, ἔμιμνον· τέκω, τίκτω· ἐνέπω, ἐνίσπω. γίνομαι, γίγνομαι· at ἕπω, ἕσπω, ἕπομαι, ἕσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro ἕσπετε, σπέσθαι pro ἕσπεσθαι, σπόμενος pro ἑσπόμενος.

Verba Anomala.

A

Miror	Ἄγαμαι, futur. ἀγάσομαι ab ἀγάζω, Aorist. ἠγάσθην, Aoristus α. med. ἠγασάμην.
Ago	Ἄγω, futurum ἄξω, præteritum ἦχα, Atticè ἀγήοχα, Aoristus 2. ἦγον, Atticè, ἤγαγον.
Sicco	Ἄζω, aor. 1. ἄσθην, & ἀάσθην.
frango.	Ἄγνυμι, futur. ἄξω, præt. ἦχα, Atticè: ἀγήοχα, Aorist. 1. ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγα, inusitatum, unde ἔαγα, Atticè: & κατέαγα.
Dico	Ἀγορεύω, fut. ἀγορεύσω, Aor. 1. ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab εἴρω.
Cano	Ἄδω, futurum ᾄσω, Aoristus 1. ᾖσα. Ἄδω placeo, præt. med. ἦδα & ἕαδα.
Capio	Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aorist. 2. εἷλον ab ἕλω inusit.
Eligo	Αἱροῦμαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ᾕρημαι, aorist. 1. ᾑρέθην, aor. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι, inusitato
Sentio	Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι, aor. 2. med. ᾐσθόμην ab αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι, inusit.
Arceo	Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusit.
Erro	Ἀλάλημαι ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.
Tollo	Αἴρω, fut. ἀρῶ, Aor. 1. ἦρα vel ᾖρα, aor. 2. ᾗρον, præt. ἦρκα.
capior	Ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω, & ἑάλων. Attic. ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participium, ὁ ἁλοὺς, τοῦ ἁλόντος.
Consumo	Ἀναλίσκω, futur. ἀναλώσω, præteritum ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Pecco	Αμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα. aor. 2. ἥμαρτον ab ἁμαρτέω, inusitato.
Induo	Αμφιέννυμι, futur. ἀμφιέσω; præt. ἠμφίεσμαι.
Renuo	Αναίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aorist. 1. ἠνηνάμην.
Aperio	Ανοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1. ἀνέωξα, præt. med. ἀνέῳγα, pass. ἀνέῳγμαι, aor. 1. ἀνεώχθην.
Lego	Αναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνωμι inusitato.
Odio sum	Απεχθάνομαι, futur. ἀπεχθήσομαι, præt ἀπέχθημαι, aorist. 2. med. ἀπηχθόμην ab ἀπεχθέομαι, οῦμαι, inusitato.
Admoneo	Αναμιμνήσκω, fut. ἀναμιμνήσω, aor. 1. ἐμνήσθην.
Renuo	Απαναίνομαι, aor. 1. ἀπηνηνάμην.
Perdo.	Απολέω, λῶ, & ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ ab ἀπόλλω, ἀπολλέσω, præt. ἀπώλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & præt. med. Atticè ἀπόλωλα.
Privo	Απαυράω, ῶ, aorist. 1, ἀπηῦρα.
Placeo	Αρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.
Inhonoro	Ατίζω, fut. ἀτίξω.
Ægrèferò	Αχθομαι, futur. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἠχθέσθην.
Augeo	Αυξάνω & αὔξω, fut. αὐξήσω, aor. 1. ηὔξησα.
Triftor	Αχω, præt. ἤκαχεν.

B

Mitto.	Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aorist. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.
Vado	Βαίνω, fut. βήσομαι, aorist. 2. ἔβην. à βῆμι inusit.
Germino	Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aorist. 2. ἔβλαστον.
Vivo	Βιόω, fut. βιώσω, aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, particip. ὁ βιοὺς.
Edo	Βιβρώσκω; fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα.
Volo	Βούλομαι, fut βουλήσομαι, præt. βεβούλημαι, plusq. ἐβεβουλήμην, & aor. 1. ἐβουλήθην.
Comedo	Βρώσκω, fut. βρώσω.

(orem

Γ

Duco uxorem Γαμέω,ῶ, fut. γαμήσω, Aor.α. ἔγημα.

Gigno Γείνομαι, fut. γενοῦμαι, Aor.1.med.ἐγεινάμην.

Lætor Γήθω, fut. γήσω, præt. med. γέγηθα & γηθέω,ῶ, γηθήσω.

Senesco Γηράσκω,fut.γηράσω,à γηράω,γηρῶ.

Fio, sum Γίνομαι & γίγνομαι,fut.γενήσομαι,pr.γεγένημαι, Aor.1.med. ἐγενησάμην, Aor.2.med. ἐγενόμην, à γενάομαι, inusit.pr.med.γέγονα à γείνω,γενῶ.

Cognosco Γινώσκω,ἐγίνωσκον,fut.γνώσομαι,Aor 1 ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, Aor.2.ἔγνων à γνόω,γνῶμι,unde & præt.med.γέγωνα,exauditus sum,pro γέγνωα, per Metath. Eustath.

Vigilo Γρηγορέω,fut.γρηγορήσω,præt.med.ἐγρήγορα,plusquam ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio Δαίω,fut.δαήσω à δαέω,præt.med.δέδηα,Aor.2. ἐδάην.

Divido Δαΐζω,fut.δαΐξω,& δαΐω,fut δαΐσω,præt.δέδασμαι & δεδαΐημαι,Aor.2.ἐδάην.

Mordeo Δάκνω,ἔδακνον,fut.δήξω,Aor.2.ἔδακον à δήκω.

Oportet Δεῖ,fut.δεήσει,Aorist.ἐδέησε,imperf.ἔδει vel εἴδει,infinit. δεῖν

Timeo Δείδω, fut. δείσω, præt. δέδεικα, med. δέδοικα, Ionicè δέδια, plusq, ἐδεδίειν, Imperat. δέδιθι, ab inusitat. δέδιμι.

Rogo Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, Aor.1.ἐδεήθην à δέομαι, δεῦμαι.

Suscipio Δέχομαι,fut.δέξομαι,præt.δεδεγμαι, Aor.1. Med. ἐδεξάμην.

Ligo Δέω,δήσω,δέδεκα, Aor.1. ἔδησα,præt.pass.δέδεμαι & δεδέσμαι, unde δεσμός.

Doceo Διδάσκω,ἐδίδασκον,fut.διδάξω à διδάχω,Aor.1. ἐδίδαξα.

Aufugio Διδράσκω & διαδιδράσκω,ao.1.δίεδρα & ἀπέδρα

Existimo Δοκέω,ῶ.fut.δόξω à δόκω,aor.1.ἔδοξα,præt.δεδόκηκα à δοκέω,δοκήσω.

Facio

Facio Δράω, ῶ, futur. Δράσω, præter. δέδρακα, aorist. 1. ἔδρασα.

Subeo Δύνω, & δύω, & δῦμι, fut. δύσω, Aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν & ἀνέδυν.

Possum Δύναμαι, δύνασαι, & δύνη, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt. pass. δεδύνημαι, Aorist. 1. ἐδυνάσθην, seu ἠδυνάσθην, potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήθην, seu ἠδυνήθην, à δυνάω.

E

Sino Ἐάω, ῶ, fut. ἐάσω, Aor 1. εἴασα.

Cucurri Ἔδραμον, à τρέχω, δραμοῦμαι, Aor. 2. ἔδραμον, δρέμω.

Edo Ἔδω vel ἐσθίω, præt ἐδήδοκα.

Volo Ἐθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

Solit' sum Ἔθω, præt. med εἴωθα, pro εἶθα, per pleonasm. ω.

Excito Ἐγείρω, fut ἐγερῶ, Aorist 1. ἤγειρα.

Infundo Ἐγχέω, ῶ, fut ἐγχεύσω, ab ἐγχεύω, Aor. 1 ἐνέχεα & ἐνέχευα Æolicè.

Polliceor Ἐγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, Aorist. 1. ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.

Scio Εἴδω, fut εἴσω & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, plusq ᾔδειν, Aor 2 εἶδον, poët ἴδον sine ε, præt infini εἰδέναι, particip. εἰδώς pro εἰδεκέναι & εἰδεκώς.

Dixi Εἶπα, Aorist. 1 & εἶπον, Aor. 2 ab inusitato ἔπω.

Abigo Ἐλαύνω, fut ἐλάσω ab ἐλάω præt ἤλακα, At. ἐλήλακα, Aorist 1 ἤλασα, perf. pass. ἤλαμαι, At. ἐλήλαμαι, Aor 1 ἠλάθην, particip ἐλαθείς.

Venio Ἔρχομαι vel ἐλεύθω inusit fut ἐλεύσομαι, præt. med ἤλυθα, Att ἐλήλυθα, Aor 2 ἤλυθον & ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε, per Syncopen.

Operor Ἐργάζομαι, per pass εἴργασμαι, part εἰργασμένος, Aorist. 1 εἰργάσθην, futur 1 medium ἐργάσομαι, Aor. 1. εἰργασάμην.

Facio Ἔργω, præt. med ἔργα & ἔοργα, plusq ἐόργειν.

Facio Ἔρδω, fut ἔρξω, vide ῥέζω.

Dico Ἐρέω, absolutum futur. ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἴρηκα,

 pass.

	pass. εἴρημαι, aoristus 1. passiv. ἐῤῥήθην, particip. ῥηθεὶς, imperfectum Activum, εἶρον.
Interrogo	Ερομαι, fut. ἐρήσομαι, Aor. 2. ἠρόμην.
Sortitus sum.	Εμμορα, præterit. med. à μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα
Incendo.	Εμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.
Curo.	Εμπάζω, fut. ἐμπάσω.
Vado.	Εἴω, & ἔω, fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, plusq. ἤειν
Speravi.	Εολπα ab ἔλπω, præt. med. ἦλπα & ἔολπα.
Pereo.	Εῤῥω, fut. ἐῤῥήσω.
Inveni.	Ευρισκω, fut ἑυρήσω, præt. εὕρηκα, Aorist. 2. ἕυρον ab ἑυρέω, ἑυρῶ.
Habeo.	Εχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aorist. 2. ἔσχον à σχέω, ῶ, inusit. imperfect. εἶχον.

Z

Jungo.	Ζεύγνυμι & ζευγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω, per. ἔζευχα
Vivo.	Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. sing. ζῆ pro ζᾷ.
Cingo.	Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. pass. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor.	Ηδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, Aor. 1. ἥσθην, med. ἡσάμην.
Iveram.	Ηειν, ἤεις, ἤει, præt. plusq. ab εἴω.
Tristavit.	Ηκαχεν, ab ἄχω.
Inclino.	Ημύω, fut. ἠμύσω.

Θ

Sepelio.	Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, Aor. 1. ἔθαψα, perf. pass. τέθαμμαι, aorist. 2. ἐτάφην à τάφω, fut. 1. ταφθήσομαι.
Volo.	Θέλω, fut. θελήσω, à θελέω, Aorist. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.
Morior.	Θνήσκω, ἔθνησκον, fut θανοῦμαι, perfect τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Ion. τέθνηα, Bœot. τέθνεικα & τέθνεια, ex quo τεθνεῶς, τεθνειὼς & τεθνηὼς, P: pro τεθνηκὼς, Infinit. τεθνάναι, Aor. 2. ἔθανον.

Pervenio

I

Pervenio.	Ικνέομαι, ȣ̃μαι, fut. ἵξομαι, Aor. 2. ἱκόμην ab ἵκομαι, perf. ἶγμαι.
Placo.	Ιλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.
Volo.	Ιπταμαι, fut. πτήσομαι, præt. πέπταμαι, Aor. 2. ἔπτην ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην & ἐπτόμην, Infin. πτάσθαι & πτέσθαι, particip. πτάμενος.
Eundum.	Ιτέον, & Pleonasmo ἰτητέον, ab εἶμι, vado, præt. act. esset εἶκα, pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde ειτέον, & ε ablato, ἰτέον.

K

edeo.	Καθέζω, καθέζομαι, fut. 2. καθεδȣ̃μαι.
Sedeo.	Κάθημαι, fut. καθήσομαι.
Demitto.	Καθίημι, Aor. 1. καθῆκα.
Purgo.	Καθαίρω, Aorist. ἐκάθηρα.
Voco.	Καλέω, fut. καλέσω & καλήσω, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.
Laboro.	Κάμνω & κάμω, fut. καμȣ̃μαι, Aor. 2. ἔκαμον, perf. κέκμηκα.
Tondeo.	Κείρω, fut. κερῶ, Aor. 1. ἔκειρα, perf. κέκαρκα.
Misceo.	Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κεράσω, & Sync. κράσω, perf. κέκρακα, Infinit. κεκρᾶσθαι per Sync.
Clango.	Κλάζω, fut. κλάγξω, à κλάγγω, Aor. 1 ἔκλαγξα, perf. κέκλαγκα, Aorist. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκληγα à κλήγω.
Fleo.	Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inusitato, aorist. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.
Audio.	Κλῦμι à κλύω, futur. κλύσω, perf κέκλυκα, imperf. & aorist. 2. ἔκλυν, imperf. κλῦθι, particip. κλὺς, κλυῶτος.
Saturo.	Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορήσω, aor. 1 ἐκόρεσα, perf. κεκόρηκα à κορέω, perf. med. κέκορα
Clamo.	Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκρακα, aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα, fut. 2. κραγῶ, aorist. 2. ἔκραγον, perf. med. κέκραγα.

Suspendo.

Suspendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, per. κεκρέμακα, pass κεκρέμασμαι.

Pendeo Κρέμαμαι, fut κρεμάσομαι

Dormio Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aor. 2 κατέδαρθον, à καταδάρθω.

Abscondo Κρύπτω, fut. κρύψω, peerfect κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον, pass. ἐκρύβην.

Sum Κύρω, fut. κύρσω, aorist. 1. ἔκευρα, particip κύρσας, Æolica sunt: est quoq; κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, infinit. κυρῆσαι.

ἔκυρσα

Λ

Sortior Λαγχάνω, fut. κληρώσομαι, à κληρόω, ῶ, perf. med λέλογχα, præt act. λέλαχα, Atticè εἴληχα, aor. 2 ἔλαχον, à λήχω, fut λήξω.

Capio Λαμβάνω, fut. λήψομαι à λήβω, unde aor. 2. ἔλαβον, perf λέληφα; Att. εἴληφα.

Lateo Λανθάνω, fut λήσομαι à λήθω, perfect. med. λέληθα, aor 2. ἔλαθον, perfect λέλησμαι, aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον

Μ

Insanio Μαίνομαι, fut μανοῦμαι, præt. med. μέμηνα, aor. 2. ἐμάνην.

Disco Μανθάνω, fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, aor. 2. ἔμαθον à μήθω.

Pugno Μάχομαι, fut. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι, à μαχέομαι inusitat aor. med. ἐμαχεσάμην.

Curo Μέλω, fut. μελήσω à μέλει, aorist. 2. ἔμελον, perf. med. μέμηλα, poëticum.

Recordor Μιμνήσκω, fut μνήσομαι, præt μέμνημαι à μνάω, plusquam. ἐμεμνήμην, aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω, fut. μενῶ, aor. 1. ἔμεινα, perfect. μεμένηκα, à μενέω, inusitato.

Misceo Μιγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2. ἐμίγην à μίγω inusitato.

Abstergo Μοργνύω, fut. μόρξω.

Nuo

N

Nuo	Νέω, fut. νεύσω.
Pasco	Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Intelligo	Ξυνίημι, fut. Ξυνήσω, aor. 1. ἐξυνῆκα & ξυνέηκα, Atticè.
Lacero	Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo	Ὄζω, fut. ὄσω, præt. med. ὦδα, & Atticè. ὄδωδα.
Eo	Οἴχομαι fut. οἰχήσομαι. aor. 2. med. ᾠχόμην.
Puto	Οἴομαι & οἶμαι, ὄιει, ὄιεται, fut. οἰήσομαι, aor. 1. ᾠήθην, imperf. ᾠόμην, Sync ᾤμην.
Juro	Ὀμνύω & ὄμνυμι, & ὀμόω, futur ὀμόσω & ὀμοῦμαι, perf ὤμοκα, Atticè ὀμώμοκα.
Ululo	Ὀλολύζω, fut ὀλολύξω.
Abstergo	Ὀμόργνυμι, fut ὀμόρξω
Debeo	Ὀφείλω, fut. ὠφειλήσω & ὄφλω, ὀφλήσω, per. ὤφληκα, aor 2 ὤφελον, Sync ὦφλον.
Inquino	Ὀνόω, fut ὀνόσω.
Perdo, vel Pereo	Ὀλλύω sive ὄλλυμι, perf. Med ὦλα, Attic ὄλωλα, Aorist 2 ὤλον. med. ὠλόμην.
Video	Ὁράω, fut. ὄψομαι, præt ἑώρακα.
Moveo	Ὄρω, fut ὀρῶ, Æol ὄρσω, præt. med. ὦρα, Atticè ὄρωρα.

Π

Patior	Πάσχω, fut πείσομαι à πήθω, perf. med. πέπονθα, aor 2 ἔπαθον, à πήθω.
Acquiro	Πάομαι, ῶμαι, fut πάσομαι, perf. πέπαμαι.
Populor	Πέρθω, aorist 2. ἔπαρθον & ἔπραθον.
Sum vel fio	Πέλω, verbum poëticum, imperf ἔπελον & ἔπλε, augmento remoto πέλεν, Ionicè πέλεσκον, imperfect pass ἐπελόμην, ἐπέλου, & Ion. ἐπελέω Sync ἔπλου & ἔπλεο, Dor ἔπλευ, eras, tertia persona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλη, πέλεται
Extendo	Πεταννύω, fut πετάσω, præter. πεπέτακα, & per Sync.

Sync. πέπ?ακα, unde paff. præt. πέπ?αμαι à πετάω, inufit.

Coquo	Πέπ?ω, fut. πέψω, à verbo poëtico πέπ?ω.
Figo	Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. paff. ἐπάγην à πήγω.
Bibo	Πίνω, ἔπινον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, paffivum πέπωμαι à πόω, πώμι inufitato, Aor. 2. ἔπιον.
Incendo	Πίμπρημι, fut. πρήσω.
Cado	Πίπ?ω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπ?ωκα, ab antiquo π?όω, Aor. 2. ἔπεσον.
Fingo	Πλάτ?ω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.
Percutio	Πλήτ?ω, Aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus, ἔπλαγον, cum ad animum refertur.
Vendo	Πράτ?ω, fut. πράσω, præt. πέπρακα: nam πράτ?ω, ξω, facio.
Projicio	Προΐεμαι, aorift. 1. med. προηκάμην.
Volo	Πτάω, aorift. 1. med. ἐπ?άμην.
Interrogo	Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præt. πέπυσμαι, aorift. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio.	Ῥέζω vel ἔρδω. fut. ῥέξω, & Metathefi ἔρξω, Aor, 1 ἔρξα.
Fluo	Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐῤῥύηκα, aorift. 2. ἐῤῥύην à ῥυέω.
Rumpo	Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔῤῥωγα, aorift. 1. ἐῤῥάγην.
Roboro	Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.
Valeo	Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, præt. ἔῤῥωμαι, Imperat. ἔῤῥωσο.

Σ

Extinguo	Σβεννύω & σβέννυμι, fut. 1. σβέσω & σβέσομαι, aor. 2. ἔσβην à σβῆμι inufitato.
Concitor	Σεύω, aor. 1. ἔσευα, paff. σεύομαι, præt. ἔσυμαι, Aor. 1 paff. ἐσύθην.
Putrefco	Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. ἐσάπην.
Vello.	Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Libo Σπένδω, fut. σπείσω à σπείδω inusitato, aorist. 1. ἔσπεισα.
Stillo Στάζω, & ςαλάζω, fut. ςάξω & ςαλάξω.
Gemo Στένω & ςενάζω, fut. ςενάξω.
Pungo Στίζω, fut. ςίξω.
Privo Στερίσκω, fut. ςερήσω, præt. ἐςέρηκα.
Sterno Στορεννύω & ςορέννυμι, fut. ςορέσω, aor. 1. ἐςόρεσα à ςορέω.
Sterno Στρωννύω & ςρώννυμι, fut. ςρώσω, aor. 1. ἔςρωσα.
Cohibeo Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2. ἔσχον, unde imperf. σχὲς, σχέτω à σχῆμι.

T

Extendo Τανύω, fut. τάσω, præter. τέτακα.
Seco Τέμνω, fut. τεμῶ & τμήξω, aor. ἔταμον.
Fabrico Τεύχω, aor. 2. ἔτυχον.
liquefacio Τήκω, fut. Τέξω, præt. τέτηχα.
Pario Τίκτω, fut. τέξω, aor. 1. ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.
Solvo Τίνω vel τίω, fut. τίσω.
Vulnero Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον, fut. τρώσω, aor. 1. ἔτρωσα, præt. τέτρωκα, à τρόω, ῶ.
Perforo Τιτράω, fut. τρήσω à τράω.
Tolero Τλάω, fut. τλήσω, aoristus 2. ἔτλην à τλῆμι.
Nutrio Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέτροφα, pass. τέτραμμαι, aor. 2. ἐτράφην.
Curro Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα, à δραμέω, aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δρέμω.
Timeo Τρέω, fut. τρέσω.
Comedo Τρώγω, fut φαγοῦμαι, aor. 2. ἔφαγον, à φήγω.
Sum, Sortior, Nanciscor Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt. τετύχηκα, à τυχέω, aoristus 2. ἔτυχον.

Υ

Pluit Ὕει, fut. ὕσει, aor. 1. ὗσεν.
Sustineo Ὑπέχω, fut. ὑφέξω, præt. ὑπέσχηκα, aor 2. ὑπέσχον.
Promitto Ὑπισχνοῦμαι, fut. ὑποσχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι. aor. 2. ὑπεσχόμην.
Dormito Ὑπνώττω, fut. ὑπνώσω.

Dico.

Φ

Dico	Φάσκω, imperf. ἔφασκον, cæteris caret
Fero	Φέρω, fut οἴσω ab οἴω, præt ἐνήνοχα, Aor 1 ἤνεγκα, Aor 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω.
Fugio	Φεύγω, fut. φεύξομαι & οῦμαι, præt med πέφυγα, Aorist. 2 ἔφυγον.
Aio	Φημὶ, fut φήσω, aorist 1 ἔφησα, aorist 2 ἔφην, Infinit. φάναι.
Prævenio	Φθάνω, ἔφθανον, fut φθάσω à φθάω, præt ἔφθακα, aorist 1 ἔφθασα, & aorist 2 ἔφθην, à φθῆμι, participium φθὰς.
Tabesco	Φθίνω, fut φθίσω à φθίω.
Corrūpo	Φθείρω, fut φθερῶ, præt med ἔφθορα.
Cruento	φοινίκω & φοινίζω, fut φοινίξω
Horreo	Φρίττω, fut φρίξω, præt πέφρικα.
Produco	Φύω, fut φύσω, præt πέφυκα, aorist 2 ἔφυν à φῦμι.

Χ

Gaudeo	Χαίρω, futur. χαρήσομαι, aorist 2 ἐχάρην
Sævio	Χαλεπαίνω, futur χαλεπανῶ, aor. 1 ἐχαλέπηνα.
Dehisco	Χάσκω, fut χανοῦμαι, præt med κέχηνα, aorist 2. ἔχανον à χαίνω.
Fundo	Χέω, fut χεύσω à χεύω, aor 1. ἔχεα, Infinit χέαι.
Coloro	Χρωννύω & χρώννυμι, fut. χρώσω, præt. pass κέχρωσμαι
Fundo	Χυόω, à χύω, fut. χύσω.
Obruo aggere	Χωννύω & χώννυμι, fut χώσω, à χόω inusitato.

Ω

Pello	Ωθω & ὠθέω, fut ὤσω & ὠθήσω, aor 1. ἔωσα, præt. ἔωσμαι
Emo	Ωνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt ὤνημαι & ἑώνημαι, Atticè, unde ἑωνημένος.
Concitavi	Ωρσα ab ὀρύω, fut ὀρύσω, aorist. 1. ὤρυσα, et per Sync. ὦρσα. vel ὄρω, ὄρσω, ὦρσα, Æolicè.

ADVER-

ADVERBIUM.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν, nunc, τότε tunc: aut derivativum in στι, ut ἑλληνιστὶ Græcè, ῥωμαϊστὶ Latinè: item in δον, ut κυνηδὸν, caninè: in ην, ut κρύβδην secretò: in ει, ut πανσυδεὶ, omninò, prorsus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως, ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè: τῶν ὀξέων, ὀξέως acutè.

Porro δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ, notæ sunt ad locum; θεν, θε, de loco; θι, σι, χοῦ, χῆ, in loco: ut οὐρανόδε ad cœlum; οὐρανόθε de cœlo; πάντοθι, πανταχοῦ, πανταχῆ, ubiq;, ubivis, ἀει, ἐρι, ἀγα, βρι, δα, ζα, βου, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent significata, ut δῆλος manifestus, ἀρίδηλος vel ἐρίδηλος valdè manifestus: νη & νε in compositione privat, εὖ facilitatem, δυς difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα in compositis privat, conjungit & auget, ut χάρις gratia, ἄχαρις ingratus, πάντες omnes, ἅπαντες, omnes simul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpe adverbiascunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ; καὶ, & τε, que, ἠδὲ, [illegible] atque, καὶ μέντοι, atque; καὶ μὲν καὶ, quinetiam; καίτοι καὶ, atque adeo; καὶ γὰρ αὖ, rursus etiam; ἠμὲν, ἠδὲ, [illegible]ice tum, tum.

Connexivæ seu conditionales: εἰ cum [illegible]compos. ἐὰν, ἄν, ἤν, κε, si; εἴπερ, εἰδὴ, εἰδήπερ, siquidem; ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, ἐπειοῦν, ἐπειὴ, si, cum, postquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, nisi; εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioqui; εἴγουν, si saltem, εἰ δ' ἄρα, sin verò.

Discretivæ; μὲν, quidem; δὲ, verò; γε, ἀτάρ, ἀλλὰ, sed, verum: μέντοι, sanè, sed; μέντοιπου, μέντοιγε, nimirum, tamen: δέγε, δέπου, δέτοι, autem; δὲ, δὴ, porrò, autem.

Adversativæ; καίπερ, εἰ καὶ, κἂν, κἂν εἰ, etsi.

Redditivæ; ὅμως, δήπου, γεδήπου, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλ' οὖν, at enim, sed tamen, atqui, at verò; καίτοι, καίτοιγε, atque, sed, quanquam.

Disjun-

Disjunctivæ; ἢ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales: γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γὰρ αὖ, γάρπου, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim; οὐ γὰρ ἀλλὰ, enim verò; ὅτι, διὸ, διότι, καθότι, οὕνεκα, poëticè, quid, quod; ἐπεὶ, postquam; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, poëtice; ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ: οὖν, ἄρα, τοιδὴ, τοίγαρτοι, τοιγαροῦν, οὐκοῦν, τοίνυν, καὶ δὴ, τοὔνεκα, poëticè, quare, ideo, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα, num? μὴ, nunquid?

Potentiales: ut ἂν, κε, vel κεν.

Expletivæ: quæ nihil significant, sed carmen explent, ῥα, [illegible] που, τοι, περ, πω, ἄρ, κἀν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim:

Monosyllabæ sex:
- ἐν, & Poëticè ἐνὶ, *in.*
- εἰς, & Atticè ἐς, *ad, in.*
- ἐκ, ex, ante consonantem.
- ἐξ, ex, ante vocalem.
- σὺν, *cum.*
- πρὸ, *ante.*
- πρὸς, *ad, à, coram.*

Dissylabæ duodecim:
- ἀνὰ, *per.*
- κατὰ, *secundum, contra.*
- διὰ, *propter, per.*
- μετὰ, *cum, post.*
- παρὰ, *à, apud, contra.*
- ἀντὶ, *pro.*
- ἐπὶ, *in, super, propter, ad.*
- περὶ, *de, circa.*
- ἀμφὶ, *de circum.*
- ἀπὸ, *à* vel *sub.*
- ὑπὸ, *sub.*
- ὑπὲρ, *super, pro, supra.*

SYN-

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo, numero & persona: ut Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε, *Sæpè etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra plurali gaudent Verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina: τῷ ἀργυρείῳ ὑποτάσσεται πάντα, *pecuniæ obediunt omnia.*

Αμφω & δύω, quamvis dualia, sæpè junguntur plurali. *Aristoph.* ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν, *ex utrisque falsis. Isoc.* δύω ποιῦ καιρὸς τῦ λέγειν, *duo loquendi tempora constitue.*

Regula.

Genitivus per Antiptosin ponitur loco Nominativi Atticè: ut εἴθε μοι τούτου γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum Substantivo casu, genere & numero consentit: ut χρηστὸς ἀνὴρ ἐστι κοινὸν ἀγαθὸν, *Vir bonus est commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit: ut κόσμιος γυνὴ, *ornata mulier.* Ιππότα Νέστωρ, *eques Nestor.*

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in ος desinentia, ferè communitèr accipiuntur: ut τιμωρία ἀδικίας ἀκόλουθος, *Pœna injustitiæ comes est.*

Adjectiva sæpè permutant suum Substantivum in genitivum: ut pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpè

Sæpè usurpantur Substantiva pro Adjectivis; ut *μάγος τέχνη, ars magica*; τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, *Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat, genere numero & persona: ut χάριν οἶδα τῆς τιμῆς, ᾗ με τιμᾶτε, *gratias ago pro honore, quo me honoratis. Halicar.*

Atticè Relativum & Antecedens eodem casu ponuntur; ut χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω, *utor libris quos habeo.*

Syntaxis Substantivi.

Ponitur genitivus sæpè per Eclipsin in nominibus propriis; Νηλεὺς ὁ Κόδρου, subaudi υἱὸς, εἰς ᾅδου, *ad inferos*, subaudi οἶκον, & per defectum vocis ἕνεκα, ut μακάριος τῆς πίστεως, *beatus propter fidem.*

Genitivus per se positus est abominantis; ut τῆς ἀναιδείας, *O impudentiam!*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia; ut ὀξὺ *celeriter*, καλὰ *pulchrè*, τὰ πρῶτα *primum*, τὰ ἀρχαῖα *olim*, μέτρια *mediocriter*, ἀλυπώτατα *latissimè.*

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, Genitivum adsciscunt; ut δυσέρως τῆς δόξης, *Gloriæ perditè cupidus*; ἄπειρος πράξεων, *rerum imperitus.*

Regula:

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & superlativa genitivo gaudent; ut ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquódq; animalium.*

Comparativa cùm exponuntur per quàm, genitivum

vum adſciſcunt: ut τῆ πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενώτερον ἄλλο, *Nihil vanius curioſitate.*

Nomina etiam quæ ſuperlativorum naturam induunt, gaudent genitivo; ut ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*: Δῖα θεάων, *Diva dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, ſimilitudo, diſſimilitudo, contrarietas, &c. ſignificantur, in dativum tranſeunt; ut φίλος σοι, *amicus tibi*; ἐναντίος νόμῳ, *adverſus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σὺν & ὁμοῦ compoſita: ut σύμβοφος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ ſimilitudinem ſignificant etiam genitivo gaudent: ut ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accuſativus poſt Adjectiva.

Adjectiva, ſi ſubintelligitur κατὰ, accuſativum regunt: ut πατρίδα Ρωμαῖος, *Romanus patria.* Theog. οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφὸς, *Nemo hominum in omnibus ſapiens eſt.*

Conſtructio pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco poſſeſſivi ponitur: πατήρ μου pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque conſtruuntur in loco adverbiorum; ut ταῦτα τοι, ταῦτ' ἄρα, *proinde*; ταύτῃ, *hoc pacto*: ταύτῃ τοι, *itaque.*

Nominativus poſt Verbum.

Verba ſubſtantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa poetica πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύω, *ſum.* Item verba vocandi paſſiva, & verba geſtus, utrinque nominativum expetunt. Κακῶν ἐπικάλυμμά ἐστιν ὁ πλοῦτος, *Multorum malorum operculum ſunt divitiæ.*

 Obſer-

Observatio.

Verbo τυγχάνω eleganter postponitur participium ὢν cum alio nominativo: ut Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφὸς, *Socrates est sapiens*. Sin participium sequatur, omittitur ὢν, ut Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat*.

Observatio.

Mutatur nominativus post verbum in genit. ut Κροῖσος ἐστι τῶν πλουσίων, i. πλούσιος, *Crœsus est dives*.

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent, ut τῆς ζωῆς ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auspicamur*.

Verba sensus gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Atticè verò omnia verba sensus accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus, ut ἐμοῦ διδάσκοντος, & Atticè Accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt, ut ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *veteres sequor*.

Quodvis etiam verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum actionis, ut Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces*.

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significati-

ficationem habentia, ut νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νουθετεῖν τοῦτό ἐστι, *Mortuum curare, & senem erudire, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, ut ἐπιλείπει μοι καὶ με τόδε, *hoc mihi deest*; ἄρχει τε τῆς πόλεως, καὶ τῇ πόλει, *præest civitati*; λοιδορῶ σοι, καὶ σε, *convicior tibi*; προσκυνῶ τῷ Θεῷ, καὶ τὸν Θεὸν, *adoro Deum*, cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione, ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ut ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur.* Genitivus vero iste nonnunquam in Dativum vertitur, ut πεποίηταί μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut Μωρῷ οὐ πιστεύεται τὴν ἀρχὴν, quia dicimus, Μωρῷ οὐ πιστεύομεν τὴν ἀρχὴν, *stulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa passivè sæpè significant, & passivam habent constructionem, ut ἀπαλλάττω ὑπὸ σοῦ, *liberor à te*, sic τελῶ, *censeor*, ἀναλαμβάνω, *recreor*, ἀνακάμπτω, *reflector*, ῥίπτω, *jactor*, συνάπτω, *conjungor*, ἀσκῶ, *exerceor*, κρύπτω, *occultor.*

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt:

- Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσδεῖ, *opus est.*
- Genitivum & Dativum, δοκεῖ μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, *fieri potest.*
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρέπει, γίγνεται, πρέπει.
- Accusativum cum Infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & supinis usurpant Græci infinitivum cum articulo, vel sine articulo, ut λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus*; καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*; ἐν τῷ σπουδάζειν, *in studendo*; πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum, vel oratu*; ποιεῖν αἰσχρὸν, *factu inhonestum*.

Cum significatur necessitas utuntur Græci adverbiis positionis, quæ regunt plerumq; dativum vel accusativum; ut ἰτέον μοι, *eundum est mihi*. Sæpè regunt casus suorum verborum, ut μνημονευτέον Θεοῦ, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum verborum, ut ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Particip a ponuntur loco nominum, ut τόξων εὖ εἰδὼς pro εἰδήμων, *arcuum peritus*.

Nonnunquam Participia vice Verbi infiniti ponuntur, plerumq; verò in verbis perseverandi & desistendi, ut ἀγαπῶν με διατέλει, *persevera me amare*; οὐ παύσομαι γράφων, *non cessabo scribere*; μέμνημαι ἰδὼν *memini vidisse*.

De rticulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in:
- Exponendo, ut ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Iesus*.
- Demonstrando; ut ὁ ποιητὴς, id est *summ us Poeta*, pro Homero.
- Distinguendo; ut κύων ὁ οὐρανοῦ, οὐχ ὁ γῆς, *canis ille cœlestis, non terrestris Diogenes*.

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu; ut τὸ φρονεῖν, *sapientia*; τοῦ φρονεῖν, *sapientiæ*; ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia*.

Item adverbium cum articulo fit adjectivum; ut τὰ ἔξω, *externa*, οἱ πέλας, *vicini*, τῷ πλησίον, *vicino*.

Arti-

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, πρὸ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum, vel comitatum, ut οἱ περὶ ἱερὸν, *sacerdotes*; οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici*; οἱ μετ᾽ Ἀχιλλέως, *socii Achillis*; οἱ κατ᾽ ἀγορὰν, *causidici*.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo, ut τὸ ῥᾶστον ἁπάντων pro ὃ ῥᾶστον, *quod factu facillimum*.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem, ut τὰ μητρὸς, *facultates matris*; τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus, ut οἱ μὲν καλοὶ, ὁ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter, ut τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis, ut τὸ ἄνθρωπος, id est, *hæc dictio* ἄνθρωπος; τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνή.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentiùs in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo, ut νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieque*, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, ὅλην ἡμέραν.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione, ut ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρεττανίαν.

Aliquando usurpant Adverbia:
- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, *in cœlo*; Ἀθήνησι, *Athenis*.
- in χου & χῆ, ut πανταχοῦ *ubique*, πανταχῆ *ubivis*.
- in δε, σε, & ζε, pro ad locum, ut οἴκαδε, *Domum*, οὐρανόσε, *in cœlum*, Ἀθήναζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*.

Adverbia.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis genitivum post se recipiunt.

Ἅμα & ὁμοῦ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accusativo gaudent: *μὰ Δία, non per Jovem, νὴ Δία, ita per Jovem.*

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo, & vocativo; & est admirantis vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio: *τῆς τύχης*, pro *ὦ τῆς τύχης, O fortunam!*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementius negant.

Οὔπω ante consonantes, οὔπως, & οὔπωσιν ante vocales locum habet.

Optandi particulæ, αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter Imperfect. ὤφειλον seu ὄφειλον, & Aor. 2. ὤφελον sive ὄφελον sequente Infinitivo, ut ἤλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι. *Venisti ex pugnâ, utinam ibi periisses.*

Ἕως pro quamdiu, gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν subjunctivo, ὁπόταν Optativo gaudet.

Regula.

Multa Adjectiva fœminina, adverbiorum naturam induunt, ut ἰδίᾳ, *privatè*; δημοσίᾳ, *publicè*; sic & ἀρχὴν & τὴν ἀρχὴν *in principio vel prorsus.*

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν & ἂν pro *licet*; ὅπως pro πῶς, Indicativo.

Ὅτι *quòd* gaudet indicativo,& aliquando optativo & subjunctivo, sic διότι, καθότι.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent indicativo & Infinitivo.

Ἐφ ᾧ, *ob quod, propter quod*, indicativo & infinitivo.

Ὡς, & ὥστε subjunctivis & infinitivis inserviunt.

Εἰ præcipuè indicativi præteritis, aliquando subjunctivo annectitur.

Ἂν potest præponi & postponi; cum accipitur
- δυνητικῶς, omnibus modis inservit nisi imperativo.
- Indefinitè, subjunctivo construitur, aliquando optativo.

Ἂν sæpissimè redundat, aliquando deest.

Ἂν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt
- Sex monosyllabæ,
- Duodecem dissyllabæ,

quæ serviunt Genitivo vel Dativo, vel Accusativo.

Ἐν soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, *in domo*. Sed per Eclipsin genitivo, ἐν ᾅδου, subaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis*.

Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, *injicio*.

Εἰς & ἐς Atticè accusativo *in*, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo*.

Composita *in* cum accusativi significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio*.

Ἐξ sequenti vocali. sed ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet: ἐξ ἀπραξίας πράγματα, *ex otio negotium*.

Composita auget; ἐκπίνω, *ebibo*, & idem significat quod ἔξω, *extra*, ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σὺν & ξὺν Atticè semper cum Dativo, σὺν Θεῷ, *cum Deo*.

Composita conjungit; ut συμβάλλω, *conjicio*.

Πρὸς

Πρὸς cum genitivo *à*, ut πρὸς Θεοῦ; *officium*, οὐ πρὸς φιλοσόφου, *non est Philosophi*; *coram*, πρὸς ἐπισκόπου; jurandi quoque est nota, ut πρὸς χαρίτων, *per gratias*.

Cum accusativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, *ad scholam*, & *adversum*, ut πρὸς Ῥωμαίους, *contra Romanos*.

Composita significat *ad*, ut προσκαλῶ, *advoco*.

Πρὸ *ante*, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, *præ foribus*.

Composita *præ* significat, προβάλλω, *præpono*.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρὰ cum genitivo *à*, ut παρὰ κυρίου, *à Domino*: *excellentiam*, παρὰ πάντων τυγχάνει, *omnes excellit*: *Contrarium*, παρὰ λόγου, *contra rationem*.

Dativo juncta *prope* vel *juxta*, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος.

Cum accusativo *motum ad rem*, ut παρὰ σε; *immorationem in aliqua re*, παρὰ τὰ μαθηματικὰ, *in studiis mathematicis*. Item *præter*, παρὰ πρέπον, *præter decorum*.

Composita *minuit*, παράσημος ῥήτωρ *malæ monetæ*, id est, *adulterinus orator*. Significat & *comparationem*, παραβάλλω, *confero*. Contrarium quoque παράνομος, *iniquus*. Et *prope*, παρακολουθῶ, *proximè sequor*.

Ανὰ *per*, cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, *per exercitum*. Sed poeticè cum dativo.

Composita [illegible] significat, ut ἀνατρέχω, *recurro*.

Διὰ cum genitivo *per*, ut διὰ βίου, *per vitam*; *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, *cum gladiis*. *Potentiam*, ut δι' ἑαυτοῦ *suis viribus*.

Accusativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, *propter timorem*.

Composita *dis* significat, ut διαρπᾶν, *dividere*.

Κατὰ cum genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, *contra Christianos*: *de*, ut κατὰ σπουδαίων, *de studiosis*: *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν, *per deos*: *præ*, ut κατὰ χειρὸς, *præ manibus*: *supra*, ut κατὰ πετρῶν, *supra petras*.

Accusativo *secundùm*, ut κατὰ τύπον, *ad exemplar*: *pro*, ut κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Com-

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, *descendo.*

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, *cum amicis*; cum dativo poëticè *inter*, μετὰ πρώτοισι, *inter primos.*

Accusativo *post*, ut μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, *post bellum auxilium.*

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, *transfero.*

Ἀντὶ cum genitivo pro, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere.*

Composita *contra* significat, ut ἀντιστρέφω, *inverto.*

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*; *præ*, περὶ ἁπάντων, *præ omnibus.*

Accusativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo est circa terribilia.*

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo*, Homer.

Composita *circum* significat, ut περιπατέω, *obambulo.* Item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodum venustus*; περιγίνομαι, *præsto.*

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut βοῦς ἐπὶ γλώττης, *bos in lingua*; *super*, ut ἐφ' ἵππου, *super equo.*

Cum dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*; *in*, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, *in regis potestate*; *super*, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum*; *post*, ut ἐπὶ τούτοις, *post hæc.*

Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*; *propter*, ἐπὶ τοῦτο; *contra*, ἐπ' ἐμὲ, *adversus me*

Composita *in*, seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, *inscribo*; item *serò*, ut ἐπιμυθεύομαι, *post factum consulo.*

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de astris.*

Cum dativo *pro*, poëticè significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆϊ, *pro Ulysse.*

Cum accusativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa diluculum.*

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio.*

Ἀπὸ cum genitivo *à*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, *à capite*; ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio.*

Composita *auget*, ut ἀποτείνω, *extendo. Contrarium significat*, ut εὔχομαι, *precor*, ἀπεύχομαι, *imprecor*: *Exemplum etiam significat* ἀπὸ, ut ἀπογράφω, *describo.*

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπου, *sub sinu*: *propter*, ὑπὸ αἰδοῦς, *propter pudorem.*

Dativo *sub*, ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, *sub pelle leoninâ simia.*

Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν *subter terram.*

Composita *diminutionem* notat, ut ὑποδείδω, *subvereor*: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, *aurum nequam.*

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut ὑπὲρ ἡμῶν, *pro nobis*: *de*, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, *de umbra asini*: *supra*, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται *supra hortos mons est.*

Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, *supra hominem sapit*: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, *præter fatum.*

Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασπίζω, *defendo*: *Augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, *nimis insanio.*

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰσῄειν περὶ, *tonusq; retrahitur.*

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔνι pro ἔνεστι, *licet*; ἔπι pro ἔπεστι, *inest, adest*; πέρι pro περίεστι, *supra modum, superest*; sic ἄνα, *surge*, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpè præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κατὰ γαῖα ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata Constructio.

Figuræ constructionis communes sunt Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemque genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissimè loco Imperativi usurpatur

patur per Enallagen modi, ut

Αἰὲν ἀεισεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.
Semper optimè te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut μισανθρώπου.

Excipiuntur Attica, *participia præteriti passivi, verbalia in* εος, & *composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à* κτείνω & τρέφω, *si activè capiuntur, acuunt penultimam, ut* μητροκτόνος, *matricida: passivè, antepenultimam,* μητρόκτονος, *à matre occisus.*

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέεις ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιεέτω, ποιείτω.

Αι & οι diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium *οἴκοι domi, excipitur, nam* οἶκοι, *sunt ædes, ab* οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium

- Si acutus sit in ultima syllaba,
  - Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεὸς θεοῦ, θεῷ, θεῶν, θεοῖς.
  - Acutus in reliquis casibus manet, ut θεὸν, θεοὶ, θεοὺς.
- Si accentus erit in penultima ubique manebit, ut λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ.
- Acutus in antepenultima, transfertur in penultimam, cum ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Genit-

Genitivus pluralis primæ & ſecundæ declinationis in ultima circumflectitur, niſi in genitivis fœmininis adjectivorum, quæ deſcendunt à maſculinis tertiæ delinationis, ut μακάριος μακαρίων.

In quinta declinatione

Acutus in ultima recti, erit in penultimâ obliquorum, ut τριάς, τριάδος, τριάδι: ſin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima ſit brevis, aut anceps, ut σωτὴρ, σωτῆρος.

Acutus vel circumflexus in penultima recti, transfertur in antepenultimam obliquorum, cùm ultima ſit brevis, ut βῆμα, βήματος, μάρτυς, μάρτυρος.

Acutus in antepenultima recti, permanet, quoties ultima ſit brevis, vel anceps, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος, ſed cum ultima ſit longa, accentus occupabit penultimam, ut ἐπιγραμμάτων.

Monoſyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitivo, dativo ſingulari, & dativo plurali in ultima, ut τοῦ χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί.

In genitivo plurali, & genitivo, & dativo duali, in ultima circumflectitur, ut χειροῖν, χειρῶν.

In accuſativo ſingulari, in nominativo, accuſativo, vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur, ſi ſit naturâ longa, χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia θεὶς, θέντος, θέντι; ὢν, ὄντος, ὄντι; item genitivos, παίδων, τρώων, πάντων, δᾴδων, δμώων, φώτων, luminum. Nam monoſyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic πᾶσι à πᾶν, item τίς interrogativum tonum habet in priore per omnes caſus; ſed τὶς indefinitum & encliticum, tonum habet ſemper in poſteriori ſyllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

Nullo accentu notantur, ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, οὐ, οὐκ, εἰ, ὡς.

Encli-

Encliticæ Dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens, ut ἤκουσά τινος.

Dictiones encliticæ sunt in

- Nomine τὶς *quidam*, indefinitum, sed τίς interrogativum acuitur in prima.
- Pronomine encliticæ sunt μοῦ, μοὶ, μὲ; σοῦ, σοὶ, σὲ; οὗ, οἷ, ἓ; *Post præpositiones autem* ἕνεκα, *vel* εἵνεκα, *&* *disjunctionem* ἢ *non inclinant.*
- Verbis εἰμὶ & φημὶ in omnibus personis indicativi præsentis, exceptâ secundâ singulari.
- Adverbiis ποτὲ, ποθὲ, πού, πω, πως, πη *indefinita habentia accentum in ultima. Hæc interrogativa in penultima habent accentum, & non inclinant.*
- Conjunctiones duæ copulativæ, κε, τε, expletivæ innumeræ, ῥα, γε, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, id est transferunt accentum suum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet vel
- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultimâ existente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt verò accentum encliticæ dictiones cũ præcedens habet vel
- Acutũ in penultima, ut λόγος σου.
- Circumflexum in ultima, ut ὁρῶ σε.
- Acutum in ultima, ut ἀγαθόν τι.

Verbum ἐστὶ

- Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediate adverbiis, οὐκ, ὡς, καὶ, εἰ, ἀλλὰ, & τοῦτο.
- Amittit accentum post dictionem, quæ vel acuitur, vel circumflectitur in ultima, ut ἑρμῆς ἐστι.
- Retinet tonum in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima positione longa, ut λόγος ἐστὶ, φοῖνιξ ἐστὶ.
- Inclinat accentum si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultimâ existente brevi, ut παῦλός ἐστι, vel acutus in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figura

Figura dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut πετάγων pro τάγων, à τάζω, *apprehendo*, σμικρὸς *parvus*, pro μικρὸς.

Aphæresis.

Aphæresis est cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ὀρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*; ἱρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut εὕρομεν pro εὑρήσαμεν, *inveni*; ἐγένατο pro ἐγεννήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cum medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὁππότερος pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, *domus*; ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, *Neptunus*; βεῖ pro βείομαι.

Paragoge.

Paragoge est cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλάδι pro κλάδω, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus; ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω, ἔπραθον, pro ἔπαρθον, à πέρθω, *vasto*; ἔδρακον, pro ἔδαρκον, à δέρκω, *video*; κρατερὸς, pro καρτερὸς, *fortis*; κάρτος pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τα᾽μὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τοὔνομα pro τὸ ὄνομα; θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*; ὦ᾽ ταν, pro ὦ ἔταν, ab ἔτης, *O amice* vel *amici*

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι: ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Prosodia, sive de carminum ratione.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hîc tantum meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis & Cæsura.

Apostrophus est cum elididuntur α, ε, ι, σ, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, ut Homerus,

Ω γύναι ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.
O mulier maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut

παρ᾽ μὲν οἱ ὥρεια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι.
Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ὦ᾽ γαθὲ, *O bone*, ὦ᾽ ναξ, *O rex*, ὦ᾽ νθρωπος, *O homo*, pro ὦ ἄνθρωπος.

Συνίζησις { Synechphonesis est duarum syllabarum
Συζεύξις { in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.

Cum aureo sceptro, supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut παῒς pro παῖς, ἔϋφρον pro εὔφρον.

Cæsura est cum post pedem absolutum, syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compositione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regulâ.
Dialecto.	Exemplo seu authoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

σ tamen aliquando eliditur nullâ positione factâ. Aratus.

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζει πολύφωνος κορώνη.

Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur, ut ante πλ, κλ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum.

Αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι.

Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & dipthongi breves esse possint pro arbitrio, si modo subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum

corripitur, nisi producatur licentia Poetica. Licentia enim cùm ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μῦσα; cùm penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima, producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima in ος & ος purum, fœmininum ejus longum est in ultima, ut ἅγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta, longa est, ut ἐβόαε, ἐβόα.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η, longum est.
Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertiis personis pluralibus passivis, τετύφαται; & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verum α Ionicè interpositis verbis in αω, longâ syllabâ antecedente producitur, uti etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut τιθέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*. Sed producuntur ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ καὶ ἡ ἀέναος, *perennis*, ab ἀεὶ semper, primâ brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ

 etiam

etiam ζα, ἀει, ἐει, βει, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μουσάων.

A incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κέρας, *caro*; νέκταρ, *nectar*; excipe ψὰρ, ψαρὸς, *sturnus*.
- Fœmininis & masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*; ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Masculinis & fœmininis in αρ & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in ανος longus est, quod patet ex accentu; ut Τιτὰν, τιτᾶνος, præter τάλανος & μέλανος.

Genitivus in αος, à nominibus in αυς, brevis est, ut ναῦς *navis*, ναὸς, & nominibus quæ Syncopen patiuntur, πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevia sunt.

Incrementum.

Incrementum breve est in
- Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
- Fœmininis & masculinis Barytonis, in ιος, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
- Fœmininis acutitonis in ίδος, ut ἡ παῖς, παιδὸς.

Incrementum longũ est in
- Fœmininis & masculinis, quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφὶς, δελφῖνος, ἀκτὶς, ἀκτῖνος.
- Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶν, θινὸς, *littus*; ἡ ῥὶν, *nasus*; ἡ ἶν vel ἶς, *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, *leo*; λῖς, λιτὸς, *pannus*: sed Δὶς, Δίος, *Jupiter* corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultimâ longâ, & ὀυκνήμιδες passim apud Homerum.

I incre-

I incrementum nominum in ιξ & ιψ, in quamplurimis breve est, ut θεὶξ, τριχὸς, *capillus*; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος *pollubrum.*

Υ incrementum.

Υ incrementum breve est à
- Nominibus polysyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυὸς.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος *genu.*
- Paroxytonis, oxytonis & circumflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *testis*

Nomina in ιν, quæ atiam in ις desinunt, producuntur, ut φόρκις, & φόρκιν, φόρκινος, *Phorcys.*

Nomina in ξ, ψ, fere habent breve incrementum; ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυψ, χάλυβος *Chalybs.*

Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, *gryps*; γὺψ, γυπὸς, *vultur.*

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti, ut κρίνω, *judico*, ἔκρινον; κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, syllabâ κρι ubique longâ.

Verba in ύνω, producunt penultimam in præsenti & imperfecto, ut μολύνω, *contamino.*

Verba in άνω penultimam corripiunt, nisi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum & Aoristorum ex Verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant Aorist primi in quarta conjugatione penultimam, α, ι, vel υ habere breves, cùm sint breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, nisi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in Præteritis.

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo primo,

mo brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo*.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθὸν· κῆρες ἢ παρεστήκασι μέλαιναι.
Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. α. in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubique, & in singulari imperativi, ut ἵστατον, ἱστάτων, ἵστασαν, ἕστασαν, ἵσταμαι, ἐστάθην, σταθείς.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur in Duali & plurali: & in toto passivo & medio corripitur.

In imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μου ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo*.

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαρία.

Excipe ἀνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; καλία, *nidus*; ὁρμία, *linea piscatoris*.

I breve est in:
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus*.
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius*.
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus*.
- Multis substantivis, ut βίος, βίοτος, *vita*.
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut, ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus*.
- Illis item quæ tempus significant, ut εἰαρινός, *vernus*; θερινός, *æstivus*.

Υ in

Υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polyſyllabis in ϋνη & ύτης, υ corripitur, ut γηθοσύνη, gaudium; βραδύτης, tarditas; γλυκύτης, dulcedo.

Exemplum ſeu authoritas.

Ultima ratio cognoſcendæ quantitatis ſyllabæ eſt exemplum ſeu authoritas, eademque optima, certiſſima, & facillima, quam Poëtarum lectio multò faciliùs, quam regularum multitudo ſuppeditabit.

De ultimis ſyllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, menſa, item, μοῦσα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur:

- Nomina in εα, ut θέα, ſpectaculum, in δα & θα, in εια, à verbis in δύω, ut προφητεία, & in ια, præter Δία, μία, πότνια.
- Polyſyllaba in αια, ut σεληναία, cum Adjectivis in εῖα.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρά, gaudium.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & ſecundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τῶ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur:

- Πᾶν, niſi in Compoſitis, nomina maſculina in αν, ut Τιτάν, & Adverbia, ut πέραν, ultra, λίαν, valdè.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & ſecundæ declinationis, ſi habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Αρ finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτάρ, cæterum, ἄφαρ.

Monosyllaba κὰς, ψὰς, producuntur.

Ας finita producuntur: ut Αἰνείας, τὰς μούσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Corripiuntur:
- Fœminina in ας, ut λαμπὰς; masculina, ut, ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
- Item Adverbia, ut ἑκὰς, ἀτρέμας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

Ι finita brevia sunt, ut μέλι ὅπι, βίηφι.

Producuntur:
- Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, οὑτοσί.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut οδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα.
- Item κοῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔριν, μὶν, νὶν, τὶν, τεῒν, & syllabæ quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἐστὶν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυραννὶς, τυραννίδος, δὶς, τρὶς, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur:
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ῥὶς, δελφὶς, ὄρνὶς, κνημὶς, σφραγὶς & κληῒς.
- Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur:
- Τὺ & adverbia fictitia, ῦ, ῦ & γρύ.
- Nomina litterarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto & Aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur, ut πολὺν, βραδὺν, σὺν, τοίνυν, conjunctiones.

Pro-

Producuntur:
- Circumflexa; *νῦν*, *nunc*, *μαῦ*, &c.
- Dicatalecta quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ *ις* in nominat. habent longum, ut *ἐλὺς*, *limus*; *ἰχθὺς piſcis.*
- Primæ perſonæ verborum in *μι*, ut *ἐζεύγνυμι*.

Υρ finita longa ſunt, ut *ὁ ψίθυρ*, *ſuſurrus*; *τὸ πῦρ*, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In *υς* deſinentia corripiuntur, ut *βαθὺς*, *profundus*, *βαρὺς gravis*, *κορὺς*, *galea*.

Producuntur:
- *Κώμυς*, *κώμυθος*, *faſciculus*, *ἄρκυς*, *ἄγλυς*, & monoſyllaba, ut *μῦς*.
- Participia in *υς*, ut *ζευγνὺς*.
- Quæ declinantur per *ος* purum, ut *ἰλὺς*, ſed in *ἰχθὺς*, *υ* eſt anceps.

Poetica Licentia.

Hæ ſunt regulæ obſervatione digniſſimæ de ſyllabarum quantitate, ſed quodamodo infinita eſt Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri neceſſitate coacti, aut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his *ἀθάνατος*, *πριαμίδης*, primam ſyllabam, quæ per ſe brevis eſt, extendant. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem verſu & producunt & corripiunt: ut

Ἄρες, Ἀρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιβλῆτα.
Mars, Mars, homicîda, ſanguinarie, mœnium ſubverſor.

Figuræ Poeticæ.

Syſtole (id eſt, contractio vel correptio) cum ſyllaba longa corripitur: ut

Φαιήκων μηδ᾽ ἔτω φίλων Διῒ πατρὶ γένοιτο.

Ectaſis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut Δὸς μὴ ὀδυσῆα πτολίπορθον οἴκαδ' ἵκεσθ.

Synechphonesis, de qua supra in scansione.

Catalexis, (id est terminatio) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες σοφώτατοι, Pindar.

Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est integer pes desiderantur, ut
Ζεῦ, τεαὶ γὰρ ὦραι, Pindar.

Hypercatalexis (id est superabundans terminatio) quâ syllaba super justam dispositionem superabundat, ut Ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον.

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cum Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερὸς τ' αἰχμητής.

Dialysis (id est dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut
οὐδ' ἀπίθησέ νιν ἀλ-
λ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσι θορὼν.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

Quatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græcæ gentium, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum & Idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ; quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequẽtibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis cõprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat

Attici

Attici mutant
- σ in ξ, ut ξὺν pro σὺν; σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα; σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir*: & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt
- η pro α, φιλίη pro φιλία, *amicitia*.
- ε pro α, γελέω pro γελάω, *rideo*.
- & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, *seco*.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς, π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι pro ἀφαιρεῦμαι: contractionibus abstinent & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant
- α
  - pro η, φάμα pro φήμη, *fama*.
  - pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, *premo*: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
  - pro ω, ut μουσᾶν pro μουσῶν, *musarum*. πρᾶτος pro πρῶτος *primus*.
  - pro ει, ut κλᾷδας pro κλεῖδας, *claves*.
- η pro α, ut ζῆν pro ζᾷν; & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
- ω pro ου, ut μῶσα pro μοῦσα, *musa*, & pro ε, ut ὥνεκα pro ἕνεκα, *propterea*.
- αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam*.
- ευ pro ου, ut ἁλεῦμαι pro ἁλοῦμαι, *saliam*.
- οι pro ου, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω: σ pro θ, σεὸς pro θεὸς: κ pro τ, ut πόκα, ὅκκα, pro ποτὲ & ὅτε, *aliquando*: & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, *ille*.

Æoles utuntur
- ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *puellula*.
- & contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor*.
- ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia*.
- αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, *bonas*.

Ex consonãtibus ππ pro μμ, ut ὄππατα, pro ὄμματα, *oculi*; & β ante ρ, ut βράκος pro ῥάκος *cento*.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς, & aspirationem rejiciunt, ut ἦλιος pro ἥλιος.

ἦλιος ; atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω ; χέῤῥες pro χεῖρες.

Poetæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam dialectos commiscent ; Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet ; Pindarus Doricus, alias etiam dialectos adjungit ; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Eschylus, in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

Nom. Gen. Dat. Acc.	Nom. Gen. Voc.	Nom. Gen. Dat. Acc.
Com. ὁ, τοῦ, τῷ, τόν.	τὼ, τοῖν, τὼ.	οἱ, τῶν, τοῖς, τούς.
τοῖο Ion. & Att. τῶ & τεῦ Dor. τέω Poet.	τοῖιν Ion.	τοὶ Dor. τοῖσι I.A.P. τὼς Dor.
Com. ἡ, τῆς, τῇ, τήν.	τὰ, ταῖν, τὰ.	αἱ, τῶν, ταῖς, τάς.
ἁ, τᾶς, τᾷ, τάν, Dor.		ταὶ, τᾶν, Dor. τάων Æ. τῇς & τῇσι I. ταῖσι A.I.Æ.
Com. τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ.	τὼ, τοῖν, τὼ.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.
τοῖο Ion. & Att. τῶ & τεῦ Dor. τέο Poet.	τοῖιν Ion.	τάων Æ. τοῖσι I.A.P.

Articulus Subjunctivus.

N. G. D. A.	N. G.	N. G. D. A.
Com. ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν	ἅ, οἷν.	οἵ, ὧν, οἷς, οὕς.
ὃ P. ὅτου, ὅτῳ, A. ὅτευ D. ὅτεο, P. ὁτέω, Ion. ὅττεο, Æol. τοῦ, τῷ, τόν, I. D.		ὁτέων, ὁτέοισι, Io.
Com. ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν.	ἅ, αἷν.	αἵ, ὧν, αἷς, ἅς.
τῆς, τῇ, τήν, I. ἃ, τᾶς, τᾷ, τάν, D.		

Prima Declinatio.

	Sing.					Dual.		Plural.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ας, ης,	ȣ, ȣ,	ᾳ, ῃ,	αν, ην,	α, η,	α.	αιν.	αι,	ῶν,	αις,	ας,	αι.

ης, εω, ῃ, ην, & εα — έων, ῃς & ῃσι, εας, I.
ας, α, ᾳ, αν, — ᾶν, ᾶσι. Dor.
αο Æ. ας A. — άων Æ.
ω per Crasin ex εω Poët.

Secunda Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	α, η,	ης,	ῃ,	αν, ην,	α, η,	α,	αιν,	αι,	ῶν,	αις,	ας,	α.

η, ης, ῃ, ην. — έων, ῃς & ῃσι. I.P.
α, ας, ᾳ, αν. — ᾶν, αισι Dor.
άων, Æ.

Tertia Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ος, ον,	ȣ,	ῳ,	ον,	ε. ον.	ω,	οιν,	οι, α,	ων,	οις,	ȣς, α,	οι. α.

οιο, Ion. ος, At. — οῖιν Poet. — οισι Ion.
ω Dor. — ως & ος Dor.

Quarta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ως, ων,	ω,	ῳ,	ων,	ως, ων,	ω,	ῳν,	ῳ, ω	ῳν,	ῳς,	ως, ω,	ῳ. ω.

ωο & ῳο, Poet.

Quinta Declinatio simplicium.

	N.	G.	D.	A.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	α, ι, υ, ω, ν, ρ, σ, ξ, ψ,	ος,	ι,	α, ν,	ε,	οιν,	ες, α,	ων,	σι, ξι, ψι.	ας, α,	ες. α.

εσσι & εσι, Poet.
αις in Masc. in ας, Æ.

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing. N. G. D. A. V.	Dual. N.A.G.D.V.	Plural. N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ης, εος, εϊ, εα, ες.	εε, έοιν, εε.	εες,	έων,	εσι,	εας,	εες.
	ης, ους, ει, η, ες.	η, οῖν, η.	εις,	ων,		εις,	εις.
	ος, . . ος, ος.		εα,			εα,	εα.
			η,			η,	η.

ῶς Æ. & D. ην At. ης At. εσσι I. P.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N.	G.	D.	A	V.
Com.	ις, ιος, ιϊ, ιν, ι.	ιε, ίοιν, ιε.	ιες,	ίων,	ισι,	ιας,	ιες.
Neu.	ι, ι, ι, ι.		ια,			ια,	ια.
	εος, εϊ, I. ει, A.	εε, έοιν, εε,	εες,	εων,	εσι,	έας,	εες, I.
	ηος, ηϊ Poet.	η, η,	εις,			εις,	εις, A.
	ι, Att. εως, εϊ, ει,	ιε, εων, ιε, η, η	ια,			ια,	ια.
			ι,			ι,	ι.
			εα,			εα,	εα, A.
			η,			η,	η, A.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	εύς, έος, έϊ, εα, εῦ. ει	έε, έοιν έε.	έες,	έων,	εῦσι,	έας,	έες.
			εῖς,			σεῖ,	εῖς.

ῆς, Æ. έως, At. εὺς, At.

ῆος, ῆι, ῆα, ῆε, ήοιν, ῆε, ῆες, ήων, ήεσσι, ῆας, ῆες, I.

εῖος, Ion. ῆσι.

εῦς, Dor. ῆ, Poet. έσι, Poet.

ηος Æ. ειος Æ. ιος B.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N.A.G.D.V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ώ, όος, όϊ, όα, οῖ.	ω, οῖν, ώ.	οἱ,	ῶν,	οῖς,	ους,	οί.
	ῶς, οῦς, οῖ, ῶ.						

ῶς, Æol. ῶν, Æol. ες, *Metapl. apud Poet.*

ῶν, Ion.

ὦ, A.

Quinta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.A.	G.D.	V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ας,	αντος,	αντι,	ας,	ας	αντε,	άντοιν,	αντε	αντα,	άντων,	ασι,	αντα,	αντα
	αος,	αϊ,				αε,	άοιν,	αε,	αα,	άων,		αα,	αα
	ως,	ᾳ				α,	ῶν,	α,	α,	ῶν,		α,	α.

	Sing. Nom.	Sing. Gen.	Sing. Dat.	Sing. Acc.	Dual. N.A.	Dual. G.D.	Plural. Nom.	Plural. Gen.	Plural. Dat.	Plural. Accus.
Com.	ἐγὼ per Aph.	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νώ	νῷν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἔγωγε	ἐμέοθεν ἐμέθεν ἐμοῖο	ἔμοιγε						ἧμιν	
Dor.	ἐγώνη ἐγὼν ἐγώνγα	ἐμεῦ ἐμῶ	ἐμὶν		ἄμμε		ἄμες ἄμμες	ἀμῶν ἀμέων	ἀμῖν	ἀμᾶς
Æol.	ἐγὼν	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἄμμων ἀμμέων	ἄμμιν ἄμμι	ἄμμας
Ion.		ἐμέο					ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας
Poet.		ἐμεῖο			νῶϊ	νῶϊν		ἡμείων	ἡμὶν	
Bœot.	ἰώγα ἰώνγα									

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N.A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accus.
Com.	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σφὼ	σφῷν	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς.
Dor.	Τὺ Τύγα τύνη	σεῦ τοῦ τεοῖο	τοὶ	τὲ τὺ	ὔμμε		ὔμμες		ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Æol.		σεῦ τεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμῶν ὑμμέων	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας,
Ion.		σοῖο σέο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας
Poët.		σεῖο σέοθεν σέθεν	τὶν, τεῒν		σφῶϊ	σφῶϊν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμὶν	

Com.

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N.A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accus.
Com.		οὗ	οἷ	ἓ	σφὲ	σφὶν	σφεῖς	σφῶν	σφίσι	σφᾶς
Dor.		εὗ		* μὶν νὶν			σφὲς			ψὲ
Æol.		ἑῦ								
Ion.		ἕο		ἑὲ			σφέες	σφέων	σφὶν	σφέας
Poët.		εἷο ἕθεν ἕθεν			σφωὲ σφεὲ	σφωῒν		σφείων	σφὶ σφὶν φὶν	σφὲ
Att.		ἕοθεν ἕθεν		* μὶν pro ejus, ipsius, vel illius indeclinabile, & significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.						

Com.	Masc.	Fœm.	Neu.
	Σὸς	σὴ	σὸν.
Dor.	τεὸς	τεὰ	τεὸν
Com.	ὃς	ἣ	ὃν.
Poet.	ἑὸς,	ἑὴ	ἑὸν.
τῆνος pro ἐκεῖνος D.			

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. ἁμὸς, ἁμὰ, Poët. ἁμὰ, ἁμὸν; ὑμὸς, ὑμὴ, seu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον; σφὸς, σφὴ, seu σφα, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, οὗτος & ἐκεῖνος, κεῖνος, Æol.

Attici cum rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut ὁυτοσὶ, τουτὶ, τουτωΐ. τουτονὶ; in neutro verò τουτοΐ, & sæpiùs τουτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ, sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινουΐ, &c. Iones, ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut οὗτος, τουτέου, τουτέῳ, Duali, τουτέω, τουτέοιν, Genitivo plur. τουτέων, τουτέοισι, τουτέους, sic αὐτέη, ταυτέης, sic αὐτὸς, αὐτέου, αὐτέῳ. Et etiam in prominibus compositis, ut ἐμαυτέου, ἐμαυτέῳ, & ἐμωὐτέου, ἐμωὐτέῳ; σεαυτέου, σεωὐτέῳ, ἑωὐτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η, Æol.		
	ες, ε.		ομες, οντι, Dor.

	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες, ε.	ετον, ἑτην.	ομεν, ετε, ον.
Aorist β.	σκον, σκες, σκε, sine augmento, I. & P. τύπτον & τύπτεσκον, &c.		σκομεν, σκον, Ion. & P. οσαν, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ωμεν, ετε, ουσι.
	ιῶ, ιεῖς, ιεῖ	ιεῖτον, ιεῖτον.	ιεῖμεν, ιεῖτε, ιοῦσι. Att. in verbis in ίζω, plusquam dissyllabis.
	ῶ, εῖς, εῖ,	εῖτον, εῖτον,	{οῦμες / εῦμες} εῖτε {οῦντι / εῦντι} D.
	έω, έεις, έει, Ion. & Poet. in verbis quintæ conjugat.		

Aorist.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aorist. α.	α, ας, ε.	ατον, άτην.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε. I. P. Æ.		αμες, Dor. ασκον, Ion. ασαν, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α, ας, ε.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ασι.
			αμες, αντι. Dor. αν. Bœ.
	αα, αας, αε.	άατον, άατον.	άαμεν, άατε, άασι. I. in quibusd.

	Sing.	Dual.	Plural.
Plusq.	ειν, εις, ει.	ειτον, είτην.	ειμεν, ειτε, εισαν
	η, η, Att. & Dor.		ειμες, D. εσαν, A. & I.
	εα, εε, Ion.		

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. β.	ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
			οῦμες, οῦντι, εῦντι, Dor.
	έω, έεις, έει.	έετον, έετον.	έομεν, έετε, έουσι. Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs. & Præt.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.
			όντων, At.
Aorist. α.	ον, άτω.	ατον, άτων.	ατε, άτωσαν.
			άντων, Att.
Aorist. β.	ε, έτω. ον, Ion.	ετον, έτων.	ετε, έτωσαν.

Modus Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs. præ. Aor. β. fut. α. & β.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν.
			οιμες, Dor.
Aor. α.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτην.	αιμεν, αιτε, αιεν.
	εια, ειας, ειε		ειαμεν, ειατε, ειαν. Æ. αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing. Dual. Plural.

ω, ῃς, ῃ. || ητον, ητον. || ωμεν, ητε, ωσι.
ῃσι I. ωμες, ωντι D.

Modus Infinitivus.

Præs. Aor. ειν. Perf. έναι. Aor. α. αι. Fut. β. ειν.
β. Fut. α. εμεν I. εμεν I. αιμεν I. έειν, εμεν I.
έμεναι A. D. έμεναι D. & A. άμεναι A. D. έμεναι A. D.
εν D. εν D.
έμμεναι P. *Participia.*

Presens. ων, ουσα, ον. Perf. ώς, υῖα, ός.
οισα D. ων Æ. ut εἱςήκων pro εἱςηκώς.
ως, ῶσα, ως A.

Aorist. α. ας, ασα, αν. Fut. β. ῶν, οῦσα, οῦν.
αις, αισα, αιν Æ. έων, έουσα, εον I.

Aorist. β. ών, οῦσα, όν. Fut. α. ων, ουσα, ον.
οῖσα D. οισα D.

Dialecti in voce Passiva.

Præsens. ομαι, ῃ, εται. || όμεθον, εσθον, εσθον. || όμεθα, εσθε, ονται.
εαι I. & ει A. όμεσθα D. I.
όμεθεν Æ.

Imperf. όμην, ου, ετο. || όμεθον, εσθον, έσθην. || όμεθα, εσθε, οντο.
εο I. όμεσθα D.
ὦ D.
σκου, σκετο. σκοντο P. Æ.

Aorist. β. ην, ης, η. || ητον, ήτην. || ημεν, ητε, ησαν.
& Fut. β. εν B.

pau. p. Fut. ομαι, ῃ, εται. || όμεθον, εσθον, εσθον. || όμεθα, εσθε, ονται.
εαι I. όμεσθα D.

Præ. p. μαι, αι, ται || μεθον, θον, θον || μεθα, θε, ται vel μένοι εἰσί.
μεσθα D. αται Ion.

Plusq. μην, σο, το || μεθον, θον, θην || μεθα, θε, το vel μένοι ἦσαν.
μεσθα Dor. ατο Ion.

Aorist. α. θην, θης, θη. || θητον, θήτην. || θημεν, θητε, θησαν.
θεν B.

Fut. α. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται. || θησόμεθον, θήσεσθον, σθον. || θησόμεθα, εσθε, σονται.
θήσεαι, Ion. μεσθα, D.

Imperativus.

Præsens. ου, έσθω. || εσθον, έσθων. || εσθε, έσθωσαν.
εο, Ion. έσθων, At.
ᾶ, Dor. Cœtera tempora nulla Dialecto variantur.

Præs. Fut. *Optativus.*

α. Fut. β. & οίμην, οιο, οιτο || οίμεθον, οισθον, σθην || οίμεθα, σθε, οιντο.
pau. p. Fut. οίμεσθα, D. οιατο, I. & P.
Aor. α. θείην, θείης, θείη. || θείητον, ήτην. || θείημεν, ητε, ησαν
θεῖμεν, θεῖτε, θεῖεν, Sync.
θεῖμες, D.

Subjunctivus.

Præsens. ωμαι, ῃ, ηται. || ώμεθον, ησθον, ησθον. || ώμεθα, ησθε, ωνται.
ηαι, I. ώμεσθα, Dor.
Aor. α. & β. ῶ, ῇς, ῇ. || ῆτον, ῆτον. || ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῶμες, Dor. ῶντι, Dor.
έω, έῃς, έῃσι. || έητον, έητον. || έωμεν, έητε, έωσι, Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & β. ῆναι, ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in voce Media.

Aorist. α. άμην, ω, ατο. || άμεθον, ασθον' άσθην. || άμεθα, ασθε, αντο.
αο Ion. μεσθα Dor.
α Dor.
Aorist. β. όμην, ου, ετο. || όμεθον, εσθον, έσθην. || όμεθα, εσθε, οντο.
εο Ion. μεσθα Dor.
Futur. α. ομαι, ῃ, εται. || όμεθον, εσθον, εσθον. || όμεσθα, εσθε, ονται.
οῦμαι, ῇ, εῖται D.
εῦμαι, D. εαι Ion.
Fut. β. οῦμαι, ῇ, εῖται. || ούμεθον, εῖσθον, εῖσθον. || ούμεθα, εῖσθε, οῦνται.
ηαι Ion.
Par. Fut. β. τυπτούμενος, τυπτεύμενος, D & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, άσθω. || ασθον, άσθων. || ασθε, άσθωσαν.
άσθων At.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialecti Verborum Contractorum.

Præs. 1. έω, ῶ, εῖς, εῖ. || εῖτον, εῖτον. || οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
conjug. εῦμες, D. εῦντι & οῦντι. D. εῦτι. Æ.

Præs. 2. άω, ῶ, ᾷς, ᾷ. || ᾶτον, ᾶτον. || ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶ, ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον, ῶμες, ῆτε, ῶντι, Do.
όω, άᾳς, άᾳ. όωμεν, άατε, όωσι, P.
έω, έεις, έει, &c. Ion.

Præs. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ, || οῦτον, οῦτον, || οῦμεν, οῦτε, οῦσι.
οῦμες, οῦντι, D.

Imperf. 1. ουν, εις, ει, || εῖτον, είτην, οῦμεν, εῖτε, οῦν.
εσκον, εσκες, εσκε, P. I. ευν, Do.

Imperf. 2. ων, ας, α, || ᾶτον, άτην, || ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η, ῆτον, ήτην, Dor.
ασκον, &c. I.
αα, P.

Imperf. 3. ουν, ους, ου, || οῦτον, ούτην. || οῦμεν, οῦτε, οῦν.
οσκον, σκες, σκε, Ion.

Imperativus.

Præs. 1. ει, είτω, εῖτον, είτων. || είτε, είτωσαν.
ούντων, Att.

Præs. 2. α, άτω, || άτον, άτων, || ᾶτε, άτωσαν.
αα, Poët. άντων, Att.

Præs. 3. ου, ούτω, || οῦτον, ούτων. || οῦτε, ούτωσαν.

Optativus.

Præs. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. || οῖτον, οίτην, || οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη, οίητον, οιήτην, οίημεν, οίητε, οίησαν, A.
ῴην, ῴης, ῴη, &c. Dor.

Præs. 2. ῷμι, ῷς, ῷ, || ῷτον, ῴτην. || ῷμεν, ῷτε, ῷεν.
ῴην, ῴης, ῴη. ῴητον, ῳήτην. ῴημεν, ῴητε, ῴησαν. Dor.

Præs. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. || οῖτον, οίτην. || οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν. A
ῴην, ῴης, ῴη. D.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ. || ῆτον, ῆτον. ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῇσι, Ion. ῶντι, Dor.

Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. || ᾶτον, ᾶτον. || ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῆς, ῆ. ῆτον, ῆτον, ῆτε, ῶντι, Dor.
Præſ. 3. ῶ, οῖς, οῖ. || ῶτον, ῶτον. || ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præſ. 1. εῖν, ἔμεναι, At. εν, Dor. ῆν & εις, Æol. ήμεναι, Poët.
Præſ. 2. ᾶν, άμεναι, At. ῆν, Dor. αις, Æol. ααν, Po. ήμεναι, Po.
Præſ. 3. οῦν, ήμεναι, At. οῖς & οῖν, Æol. εῦν, Dor. όμμεναι. Po.
Deſunt voces, Paſſiva & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præſ. 1. conjug. ημι, ης, ησι, ητι, Dor. || ετον, ετον. || εμεν, ετε, εῖσι. έαμεν, Ion. εντι, Dor. έασι, Ion.
ητον, ητον. ημεν, ητε, εντι, D.
Præſ. 2. ημι, ης, ησι, || ατον, ατον. || αμεν, ατε, ασι.
ατι D. αντι D. έασι I.
Præſ. 3. ωμι, ως, ωσι. || οτον, οτον. || ομεν, οτε, οῦσι.
ωτι. D. όαμεν I. οντι D. όασι I.
Præſ. 4. υμι, υς, υσι. || υτον, υτον. || υμεν, υτε, ῦσι.
ύαμεν I. ῦντι D. ύασι I.
Imperf. & ην, ης, η. || ετον, έτην. || εμεν, ετε, εσαν.
Aor 2. 1. εα I. εε I. εν B.
ουν, εις, ει.
σκον, σκες, σκε, P & I.
Imperf. & ην, ης, η. || ατον, άτην. || αμεν, ατε, ασαν.
Aor. 2. 2. ασκον, σκες, σκε P. & I. αν B.
ων, ας, α, At.
Imperf. & ων, ως, ω. || οτον, ότην. || ομεν, οτε, οσαν.
Aor. 2. 3. σκον, σκες, σκε, P & I. ον B.
ουν, ους, ου.
Imperf. & υν, υς, υ. || υτον, ύτην. || υμεν, υτε, υσαν.
Aor. 2. 4. υσκον &c. Ion.

Perf. 2. ἕστηκα, ἕστα, I.
Aor. 6. 2. ἔστην, ης, η. || ητον, ήτην. || ημεν, ητε, ησαν.
σάσκον I. ἕσταν B.
Fut. α. 2. στήσω, στασῶ D.

Imperativus.

Præs. 1. ετι vel εθι, vel ες, έτω. || ετον, έτων. || ετε, έτωσαν.
α D.
η Æ. P.
ει, ειτο A.
Præs. 2. αθι, άτω. || ατον, άτων. || ατε, άτωσαν.
η A. α D.
Præs. 3. οθι vel ος, ότω. || οτον, ότων. || οτε, ότωσαν.
ε A. contract. ωθ[illegible]
οι D.
Præs. 4. υθι, ύτω [illegible] || υτε, ύτωσαν.

Optativus.

In. 1. είην, είης, είη. || είητον, ειήτην. || είημεν, είητε, είησαν.
& per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν.
In. 2. αίην, αίης, αίη. || αίητον, αιήτην. || αίημεν, αίητε, αίησαν.
ῄην, ῄης, ῄη P. αἶμεν, αἶτε, αἶεν, per Sync.
In. 3. οίην, οίης, οίη.
ῴην, ῴης, ῴη Att. οἶμεν, οἶτε, οἶεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ. || ῆτον, ῆτον. || ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.
Præs. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. || ᾶτον, ᾶτον. || ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έῃς, &c. Ion.
Præs. 3. ῶ, ῷς, ῷ. || ῶτον, ῶτον. || ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι Ion.
ώω, ώῃς, ώῃ P.

Infinitivus.

Præs. 1. ἑναι. Aorist. 2. 1. εἶναι.
έμεναι D. έμεναι D.
έμεν Ion. έμεν Ion.
Præs. 2. άναι. Aorist. 2. 2. ῆναι, ήμεναι D. ῆμεν Ion.
άμεναι D. άμεν Ion.

Perf.

Perf. ἑστάναι pro ἑστηκέναι per Sync.

Præs. 3 όναι. Aorist. 2. 3. ῦναι.
όμεναι A. & D. όμεναι A. D.
όμεν Ion. ὅμεν Ion.

Præs. 4 ύναι.
ύμεναι A. D.
ύμεν Ion.

Dialecti vocis passivæ verborum in μι.

Præs. 1. εμαι, εσαι, εται.
conjug. ῃ Att.
εαι Ion.

Præs. in 2. αμαι, ασαι, αται || άμεθον, ασθον, ασθον || άμεθα, ασθε, conjug. ῃ At. (ανται.
εαι I. έαται I.

Imperf. 1. έμην, εσο, ετο.
ήμην, &c. Æ. εο I.
ευ D.
ου A.

Imperf. 2 άμην, ασο, ατο. 3 Plur. ἱστέατο I.
αο I.
ω A.

Imperf. 3. όμην, οσο, οτο,
ου A.

Imperativus.

Præs. in 1. έσο, έσθω.
ου A.
εο I.
ευ D.

Præs. in 2. ασο, άσθω.
ω A.
αο I.

Præs. in 3. οσο vel ου Att. όσθω.
οι D.

Dialecti vocis Mediæ.

Aor. 2. 1. έμην, εσο, έτο.
εο I.
ου A.
ευ D.

Aor. 2. 3. όμην, οσο, οτο.
ου A.

Fut. α. 2. σήσομαι, στασεῦμαι D.

Imperativus.

Aorist.β. 1. εσε,έϑω. Aor. β. 3. οσο, όϑω.
εο I. ϰ A.
ϰ A.
ὦ D.

Dialecti anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti, scilicet ϑεν & ϑε pro θεν & θε in Adverbiis localibus, ut ὀυρανόϑεν, *de cœlo*; βαβαίαξ *papæ*, pro βαβαὶ; μόγις *vix*, pro μόλις; δὴ pro δὲ, Atticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, *hîc*; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro ποτὲ, *quando*; ὅκα & ὅκκα pro ὅτε, *aliquando*; μὲς pro μὲν, *quidem*; αἰὲς pro αἰεὶ, *semper*; ἐνδὶ pro ἔνδον, *intus*; κάλως pro καλῶς; εἰκὰ pro εἴκεν, *si*; ὄπιθεν pro ὄπιϑεν; ἔμπροσθεν pro ἔμπροσϑεν; ἄλλοτα pro ἄλλοτε, Doricè.

In præpositione inveniuntur, ἐνὶ, ἔνι, εἰν *pro* ἐν; ἀπαὶ *pro* ἀπὸ; παραὶ *pro* παρὰ, καταὶ *pro* κατὰ, ὑπαὶ *pro* ὑπὸ, *Poëticè*; ποτὶ *pro* πρὸς, πὰρ *pro* παρὰ *Doricè*; ἀμπὶ *pro* ἀμφὶ, ζὰ *pro* διὰ *in compositione, ut* ζαβάλλειν *pro* διαβάλλειν, calumniare, *Æolicè.*

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) illa, πώμαλα *pro* ὀυδαμῶς, nequaquam; ἀμηγέπη, quodammodo, *quæ sunt propria voces Atticorum, ut* κάρτα, admodum, ἀνακῶς sedulò, ἐπιστρεφέως dolosè, ἐκτοπείως absurdè, *sunt Ionum*; ἦμος & τῆμος, cum & tum *Doricorum*; τόφρα, ὄφρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλη alibi, *pro* ἀλλαχοῦ, ἀλλαχόσε; ἄντα contra, *pro* ἐναντίον; ἄντην coram, *pro* ἐνώπιον; πάρος ante, *pro* ἔμπροσθεν; ἀντικρὺ è regione, *pro* ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, *atque ejusmodi alia, quæ sunt Poëtica.*

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, inest sua gratia parvis.
Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Primitiva, si non omnia, saltem præcipua, Græcæ linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci possint.

Per I. SURSINUM collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus, Etymologiis quàm plurimis, quæ Asteriscis notantur.

A

ʼΑ'ζω, exhalo, à sono quem inter exhalandum edimus.
ʼΑάσκω, noceo, lædo.
ʼΑϐάσκανος, non invidus, benevolus.
ʼΑϐολέω, ῶ, i. Ἀντιϐολέω occurro, obvius fio.
ʼΑϐρα sive ἄϐρα, ἡ, ancilla, famula.
ʼΑϐύρϐηλος, vanus, inanis.
ʽΑϐρὸς, mollis, delicatus.
ʼΑγαθὶς, ίδος, ἡ, fasciculus fili
* ʼΑγαθὸς, bonus, quasi ἀγαστὸς, admirandus.
ʼΑγαν, nimis, immodicè.
ἀγανακτέω, doleo, affligor.
ʼΑγαπάω, diligo, amo.
ἀγάπη, ἡ, charitas, dilectio.
ʼΑγάω, demiror, invideo.
ἀγάλλω, orno, insignio.
ʼΑγγαροι, Regum nuncii.
ʼΑγγέλλω, nuntio.

A

ʼΑγγος, τὸ, nomen generale, vas.
ʼΑγείρω, ago, congrego.
ἀγορὰ, ἡ, forum.
ἄγυρις, εως, ἡ, idem.
ʼΑγέλη, ἡ, armentum, grex, propriè boum.
ʼΑγκιστρον, τὸ, hamus.
ʼΑγκος, τὸ, vallis.
ʼΑγκύλη, jaculi genus.
ἀγκυλομήτης, ὁ, obliqua consilia animo agitans.
ʼΑγκυρα, ἡ, anchora.
ʼΑγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus, sive cubitum, locus curvaturæ.
ʼΑγκαὶ, ulnæ, plural. num.
ʼΑγκάλη, ἡ, ulna.
ʼΑγκοίνη, idem.
ʼΑγοστέω, immundus, & sordidus sum.
ʼΑγοστὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.
* ʼΑγρὸς, ὁ, ager, rus, ab Ἀρῶ, aro. ἀγρίζο-

*Ἀγρίζομαι, irritor.
ἄγρα, ἡ, captura, venatio.
ἀγρίωδον, τὸ, rete, ſeu reticulum.
Ἀγχὶ ſive ἀγχοῦ, propè, juxta.
Ἄγχω, ſtrangulo, ſuffoco.
Ἄγω, duco, affero, veho.
Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
Ἄγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω, inuſit. frango, rumpo.
ἀκτὴ, ῆς, ἡ, littus.
ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius ſolis.
ἄξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, ſolennes ludi.
ἀγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.
Ἀδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.
Ἆθλος, ὁ, certamen, labor.
* Ἄεθλον τὸ, præmium certaminis, ex α intenſivo, & ἐθέλω, volo; vel ex τλῶ tolero.
* Ἀεὶ, αἰεὶ, αἰὲν, ſemper, quaſi ἀεὶ ὄν.
Ἄει, i. ζήτει, quære in Imperat.
Ἀείδω, cano, carmine celebro.
Ἄδω, canto.
Ἄζα, ἡ, fuligo, cinis & pulvis.
Ἀζηὸς, αἰζηὸς, juvenis, quaſi ἀεὶ ζέων, ſemper fervens.
Ἄγος, τὸ, res venerationem habens; & ſcelus, piaculum.
ἅγιος, ſanctus.
* Ἀὴρ, ἀέρος, aër, ab Ἄω, ſpiro.
* Ἀθήνη, & Ἀθηνᾶ, & Ἀθηνάα, Minerva, quaſi ἀθήλος, lacte non nutrita.
Ἀθρέω, video, cerno, conſidero.
Ἀθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut denſus, frequens.
Αἰ pro εἰ, ſi.
Αἶ vel αἲ, hei, heu, eheu.
αἰάζω, lugeo.
Αἴγλη, fulgor, ſplendor, nitor.
Αἰδὼς, όος, ἡ, veneratio, pudor, ab α & εἴδω, quia pudor oculos dejicit.
Αἴθω, uro, incendo, accendo: interdum ardeo, fulgeo, unde αἰθὴρ, æther.
Αἴλουρος, catus, felis.
* Αἷμα, ατος, ſanguis, cruor, ab αἴθω.
Αἷμος, dumus.
Αἱμύλος, blandus, feſtivus, circumſpectus.
Αἰνὸς, gravis, horrendus.
Αἶνος, apologus, dictum fabuloſum, aut proverbialis ſermo. Item laus.
Αἶξ, ἡ, capra, & ὁ Αἶξ, caper. Item

Item signum cœleste, avis.
Αἰόλος, varius, variegatus.
Αἰονάω, aspergo, perfundo.
Αἰπὺς, altus, excelsus.
Ἄρω, apto.
Αἱρέω, capio, invado, eligo, antepono.
Αἴρω, tollo, elevo, offero.
ἀείρω, i. εἰς ἀέρα αἴρω, erigo, attollo; item affero, præbeo: etiam necto, copulo.
ἄρσις, elevatio, sublatio, erectio.
ἀρσιχος, loculus, arcula, crumena.
ἄρτος, panis, ex αἴρω, offero.
*Αἶσα, parca, fatum, quasi ἀεὶ οὖσα.
Αἰσιμόω, insumo, impendo.
Αἰσθάνομαι, sentio, de sensu corporis.
Ἀΐσσω, ruo, irruo, prosilio.
ἀΐττω, prosilio, subsulto.
Αἴσυλος, iniquus, nefarius.
Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, fœditas.
Αἴτης, mendicus.
Αἰτέω, peto, postulo.
Αἴτιος, αἰτία, αἴτιον, autor alicujus rei, qui, vel quæ, vel quod in causa est
Αἰχμὴ, ῆς, cuspis, mucro,
Αἶψα, statim, celeriter.
Ἀΐω, Poët. audio.
Ἄκατος, ἡ, genus navigii actuarii.
Ἀκέομαι, sano, medeor.
Ἄκος, medicina.
Ἀκὴ, cuspis, acies.
Ἀκμὴ, cuspis, acies: summum incrementum.
Ἄκανθα, spina.
Ἄκανος & ἄκαινα, idem.
Ἄκανθος, ἡ, herba spinosa.
Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco, mulier quæ ad speculum cum imagine sua solebat confabulari, à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, simulo nolle, simulate recuso.
Ἀκόλουθος, pedissequus, comes.
Ἀκούω, audio, auribus percipio.
Ἀκροάομαι, audio, intelligo.
Ἄκρος, summus, extremus.
Ἀλάομαι, vagor, erro.
Ἀλαζὼν, ονος, jactator, gloriosus.
Ἀλδέω, augeo, augmentum do.
Ἀλέα, locus apricus, & sole calens, calor, tepor.
Ἀλέγω, curo, rationem habeo alicujus.
Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Ἀλείφω, ungo, lino.
Ἀλέω, έσω, molo.

'Αλέω, vel ἀλέομαι, vito, caveo.
'Αληθής, verus.
"Αλης, ſive 'Αλής, condenſus, confertus.
"Αλις, ſatis, abundè.
'Αλίσκω, capio.
'Αλκή, robur, vires.
'Αλλὰ, ſed.
"Αλλος, alius.
'Αλλᾶς, ᾶντος, (ex ἀλλαεὶς) farciminis genus.
"Αλλομαι, ſalio, ſalto.
"Αλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ὁ "Αλς, ſal.
"Αλες, ſal, ſales, ſermonis lepos, convictus.
"Αλσος, εος, τὸ, lucus.
'Αλύται, lictores.
"Αλφω vel 'Αλφάνω, invenio
"Αλφος, albus.
'Αλώπηξ, ἡ, vulpes.
"Αμα, ſimul, unà, cum.
"Αμαξα, currus, plauſtrum.
'Αμάω, meto, ex quo infinit. voc. paſſ. ἀμᾶσθαι.
"Αμη, falx meſſoria, etiã ligo
* 'Αμάρα &. "Αμάρη, aquæ ductus, ſulcus, παρὰ τὸ ἄμη αἴρεσθαι, quod ligone fiant.
'Αμαρτάνω, aberro, pecco; ex 'Αμαρτέω.
'Αμαυρὸς, obſcurus, etiam inanis, ignobilis.
'Αμείβω, muto, permuto, alterno & tranſeo.
'Αμέργω, exugo, ex quo Μόργνυμι & Ομόργνυμι, abſtergo, exprimo.
'Αμέλγω, mulgeo.
"Αμιλλα, certamen, contẽtio.
"Αμμος, ἡ, arena, Ψάμμος, idem.
'Αμνὸς, agnus.
'Αμόργη, herba quædam purpurea.
'Αμὸς, Doricè, unus, unus aliquis.
"Αμπελος, ἡ, vitis, vinea.
"Αμπυξ, catena, ſeu funiculus auratus, quo ſparſæ in equorum frontibus comæ colliguntur: etiam rota.
'Αμυδρὸς, obſcurus.
* 'Αμύμων, inculpatus, quaſi ἀμώμος, ſine reprehenſione.
'Αμύνω, auxilior, defendo.
'Αμφὶ, circa.
"Αν, ſi.
'Ανὰ, per, cum.
* 'Ανάγκη, neceſſitas, ab ἀνάσσω, quia imperat.
'Αναλίσκω, abſumo.
* "Αναξ, Rex, ab ἄνω, quia Rex ſuper alios.
* "Ανεμος, ventus, ab ἄω, (ſpiro.
"Ανδηρον, ſummitas, ſeu cacumen, & fluviorum labra, ſeu aggeres.
'Ανέδην, effuſè, promiſcuè,

ſcuè, largiter.
ἌΝευ, ſine, abſque.
Ἀνεψιὸς, conſobrinus, patruelis, fratris vel ſororis filius.
Ἀνέω, perpurgo.
Ἀνέω, ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam reveho.
* Ἀνὴρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.
Ἀνήνωρ, Poët. non virilis
* Ἄνθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quod citò creſcat.
Ἄνθραξ, carbo, hulcus.
Ἀνθρήνη, crabro, veſpa.
* Ἄνθρωπος, homo, ab ἄνω ἀθρεῖν, quia ſurſum vultum tollit.
Ἀνία, mœror, ex ἰῶ, ſano.
Ἀντὰ, Poët. coram, palam.
Ἀντιάω, obvius fio, occurro
Ἀντὶ, pro.
Ἀντίος, adverſus, ex adverſo.
Ἄντλος, vel ἄντλον, & ἀντλία, ſentina.
Ἄντρον, antrum.
Ἄντυξ, υγος, ἡ, Poët. ambitus, circumferentia.
Ἀνύω, Poët ἀνύτω & ἀνύττω Orator. perficio, perago.
Ἄνω, ſupra, ſurſum. (go
Ἀνώγω, jubeo, ſuadeo, inſti-
Ἀξίνη, aſcia, ſecuris.
Ἄξιος, dignus.
Ἄορ vel ἄορ, ος, τὸ, enſis.
Ἅπαξ, ſemel.
Ἀπαφίω, decipio, ſeduco.

Ἀπαυρέω, eripio, aufero.
Ἀπειλὴ, comminatio, minæ.
Ἁπλόος, ἁπλοῦς, ſimplex.
Ἀπὸ, ab vel abs.
* Ἀπόλλων, quaſi ἀπολύων, quia malis liberat.
Ἅπτω, necto, alligo.
Ἁπαλὸς, tener, delicatus.
Ἅπτω, accendo.
* Ἀπρὶξ, firmiter, à πρίω.
Ἄρα, utique, profecto, itaque.
Ἀρὰ, precatio, preces, etiam noxa, damnum.
* Ἄριστον, prandium, quòd non niſi Deo precati veteres ad prandium accederet.
Ἄρης, Mars.
Ἀρετὴ, virtus, quaſi ἐρατὴ, amabilis.
Ἄραβος, ſtrepitus.
Ἀράσσω, amputo, abſcindo, etiam mulgeo, ut Ἀμέλγω, ῥάσσω, idem & ῥήσσω, frango, rumpo.
ῥάκος, εος, τὸ, lacera veſtis.
Ἀραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀράχνης, araneus.
Ἀργὸς, οῦ, albus, candidus.
Ἀργῆς, idem.
* Ἄργυρος, argentum, ab ἀργὸς, quod candidum.
Ἄρδω, irrigo, potum præbeo
Ἀρκέω, arceo, ſufficio, duro, permaneo.
Ἄρκιος, ſufficiens.

*Ἄρκτος vel ἄρκος, ursus, vel ursa, ab ἀρκῶ.
*Ἄρκυς, rete.
'Ἀρνέομαι, recuso, nego.
'Ἀρόω, ώσω, aro.
*Ἄρπη, falx.
*Ἄῤῥην, ἄρσην, mas.
*Ἄρνυμι, capio, recipio.
'Ἀρτηρία, spiritus semita, arteria.
*Ἄρτι, modò, paulò antè.
'Ἀρχὴ, principium, exordium
'Ὑπάρχω, initium do, sum.
*Ἄρω, apto, congruo.
*Ἄρθρον, artus, articulus.
'Ἀρτάω, appendo, suspendo.
*Ἄρτιος, integer, incolumis.
'Ἀρτυνω & 'Ἀρτύω, apparo, adorno.
'Ἀρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.
'Ἁρμὸς, apta commissura, compages, coagmentatio.
*Ἄρωμα, adoramentum, aroma.
'Ἀσελγὴς, έος, petulans, improbus.
*Ἄσις, ἡ, limus.
*Ἄσβολος & ἀσβολὴ, fuligo.
'Ἀσκέω, exerceo.
'Ἀσκὸς, utris, saccus.
'Ἀσπάζομαι, amplector, amplexor.

* 'Ἀσπὶς, ἡ, clypeus totundus, ut cyclopis oculus.
'Ἀσπίζω, defendo.
'Ἀστὴρ, stella, quasi ἄστατος, semper in motu.
*Ἄστυ, τὸ, urbs, astu.
*Ἄσωτος, qui servari nequit.
'Ἀταλὸς, tener, de ætate.
'Ἀτάω, lædo, noceo.
'Ἀτάσθαλος, improbus.
*Ἄτη, noxa, damnum, clades.
'Ἀτρεκὴς, verus, certus.
*Ἄτος pro ἄατος, insatiabilis.
'Ἀτύζω, terreo, & perturbo.
Αὖ, rursus, retro.
'Αὐγὴ, splendor, lux.
* *Ἄρτεμις, Diana, quasi, ἀέρα τέμνουσα, quia aëra scindit.
'Αὐχὴν, ένος, cervix.
'Αὔω & ἀΰω, clamo.
'Ἀφελὴς, έος, simplex, integer.
'Ἀφύω, haurio.
'Ἀφρὸς, spuma.
'Ἀφροδίτη, Venus, quia ex spuma nata.
'Ἀχλὺς, caligo.
*Ἄχος, τὸ, dolor, mœror.
*Ἄω, flo, spiro.
Αὐλὸς, tibia.
Αὐλὴ, area, locus apertus.
* Αὔω, flo, splendeo, fulgeo; unde ἠὼς, aurora.

BAζω, Poët. loquor.
Βάκχος, furore percitus
Βαβάζω inarticulatè loquor
Βάθος, τὸ, profunditas.
Βαίνω, ex Βάω, eo, gradior.
Πρόβατον, pecus.
Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.
Βάλανος, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Ἀμβλὺς, obtusus.
Βαλλίζω, tripudio.
Βάπτω, mergo, immergo.
Βάρβαρος, barbarus, inusitatâ pronunciatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάσανος, ἡ, lapis, index.
*Βασιλεὺς, Rex, quasi βάσις λαοῦ, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, fascino, quasi φάεσι καίνω, oculis occido.
Βαστάζω, porto.
Βάτος, ἡ, rubus, sentis.
Βαῦνος, fornax, caminus.
Βδέλλω, mulgeo, sugo.
Βδέω, flatum ventris emitto.
Βδόλος, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, stabilis, firmus.
Βεμβέω, ῶ, circumago, in gyrum ago.
Βηλὸς, limen domus.
Βὴξ, ἡ, tussis.
Βία, vis, virtus, robur.
Βῖκος, urna.
Βίος, vita.
* Βιὸς, arcus, ex Βία.
Βλὰξ, ὁ, abjectus præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάβω.
Βλαστάνω, ex βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu
Βλεσὸς, cui membra sunt resoluta, propriè τραυλὸς, balbus, cui lingua est impedita.
Βληχὴ, balatus ovium.
Βληχάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηθέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βορὰ, pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βουνὸς, ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Doricè βῶς, bos, vacca.
Βόω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, maceo, irrigo.
Βρόχθος, guttur.
Βρῆγμα, id quod tussiendo expuitur.
Βρίθω, ingravesco, sum gravis
* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quasi ῥότος, à ῥοὴ, fluxus, quòd nihil fit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, strideo dentibus.
Βρύω, scateo, abundo.
Βύβλος, ἡ, papyrus.
Βυθὸς, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, bursa.
Βύω, obturo, obsturo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, gleba.
Βωμὸς, basis, ara, ex βαίνω.

Γ

ΓΑῖα, & αἶα, Poët. tellus. γῆ in prosa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, ut ἀγάλαξ, lac.
Γαλέη & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item splendor.
Γαργαρεὼν, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ, ἡ, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥῶπος, merces, sarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus sum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor. γέρων, quasi γῆν ὁρῶν, quia terram spectat.
Γεραιὸς, senex, senilis.
Γέρανος, ἡ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, gusto, degusto.
Γέφυρα, pons, γῆ ἐφ' ὑγροῦ, terra super aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, εος, vox.
Γηρύω, sono.
Γινώσκω, cognosco.
Γλάφω, cavo, fodio, scalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλεῦκος, εος, mustum.
Γλυκὺς, έος, dulcis.
Γλάμα seu γλήμη, idē quod λήμη, unde Γλαμάω, oculorum pituitâ laboro.
Γλίσχρος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.
Γοάω & γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υος, & γουνὸς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, velox, terribilis.
Γράφω, scribo, insculpo.
Γρίπος & γρῖφος, rete; etiam con-

convivalis quæſtio ænigmatica, ab ἀγρεύω vel ἀγρεὺς, piſcator.
Γράω, ἐσθίω, comedo.
Γρῦ vel γρῦ, ſordes quæ ſunt ſub ungue.
Γρυπὸς, qui naſo, vel roſtro eſt adunco.
Γρώνη, taberna, ex γράω.
Γύα & γῦα, arvum, via, foſſa.
Γυῖον, membrum.
Γυιόω, membra frango.
Γυιὸς, claudus, mutilus.
Γύαλον, cavitas.
Ἐγγύη, ſponſio, expromiſſio.
Ἔγγυος, præs.
Γυμνὸς, nudus.
* Γυνὴ, αικὸς, mulier: quaſi γονὴ, quia parit.
Γυρὸς, curvus, rotundus.
Γωνία, angulus.

Δ

Δαείω & δαίω, diſco, doceor, intelligo.
Δαίω, & δαίομαι, divido.
δαῖς, τὸς, ἡ, epulum.
δαῒς, ἰδος, ἡ, fax.
Δαίω, comburo, incendo.
Δάκνω, à δήκω, mordeo.
Δαμάω, δαμάζω & δαμνάω ex quo δάμνημι, etiam inuſit. δέμω, unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occido.
Δάνος, τὸ, donum, munus.
Δάπεδον, pavimentum, ſolum.
Δάπτω, voro, dilanio.
Δαρθάνω, dormio, à δαρθῶ.
Δασὺς, denſus, conſitus.
Δάφνη, laurus.
Δὲ, autem, verò.
Δεῖ, oportet.
Δέομαι & δεύομαι, egeo, indigeo.
Δείδω, timeo, metuo.
Δείελος, ὁ καὶ ἡ, pomeridianus, veſpertinus.
Δείκνυμι à δείκω, oſtendo.
Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit ſermo, ut ὁ δεῖνα.
Δεῖναι & δῖναι, aquarum vortices.
* Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.
Δεῖπνον, cœna.
Δέκα, decem.
Δέλτα, literæ nomen.
Δελφὺς, ύος, ἡ, uterus.
Δέμω, extruo, ædifico.
Δένδρον, arbor.
Δέννος, probrum, contumelia.
Δέρκω, video, aſpicio.
Δέρας, τὸ, pellis, corium.
Δέρω, excorio.
Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
δεῦτε, huc agite.
δεύτερος, secundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέφω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, suscipio.
δεξιὰ, dextera manus.
δοχὸς, ὁ καὶ ἡ, capax, δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, sanè: δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi δεσμὸς, à δέω.
Δὴν, δηρὸν, & δηθὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ institutū, victus
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω, do, dono.
* Διηνεκὴς, έος, continuus, perpetuus: fortè ex διὰ, ἀνὰ, & ἔχω.
Δίκη, jus, justitia, fas.
Δικῶ, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
δίδυμος, geminus, duplex.
δίκρος, δίκρους, biceps, bifidus.
Δὶς, διὸς, Jupiter, aër.
Δῖψα, sitis.
Δίω, δίομαι, expello, abigo.
Δοίδυξ, ὁ, pistillum.
Δοκέω, videor, ut δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ὁ, opinio: δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὸς, saccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut δεῖπνον.
* Δοῦλος, servus, à δόλος, quia servi astuti.
Δοῦπος, sonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράττω & δράσσω, prehendo
Δράω, facio, ago.
Δρέμω, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμι, fugio.
δράω, inusit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in sapore.
Δὸρξ, κὸς, capra sylvestris, dama.
Δρόσος, ἡ, ros.
δρῦς, ἡ, quercus.
Δύναμαι, possum.
Δύω, & δύω, & δύομαι, & δῦμι, subeo.
Δύο & Poët. δύω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio: cum duabus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat.

E

E He, dolentis Adverbium, Ἔλεγος, lamentatio, Elegiacum

giacum carmen.
'Ελελεῦ, acclamatio bellica.
"Ε, se, pronomen.
*"Εαρ, ver: ab ἕω, mitto, quod tunc terra emittit omnia.
'Εάω, sino, permitto.
'Εγείρω, expergefacio, excito
"Εδω, edo.
"Εσθω & ἐσθίω, idem.
Κνώδων, οντος, mucro, cuspis
"Εζομαι, sedeo.
ἕζω, sedere facio.
ἱδρύω & ἵδρυμι, idem.
'Εθέλω, volo.
*'Εσθλὸς, bonus, qui omnes bonum volunt.
ἐθελοκακος, sponte malus.
"Εθος, εος, τὸ, mos, consuetudo.
Εἰ, si; ἐὰν, idem.
Εἴδω, video.
εἶδος, facies.
ἀΐδης & ᾅδης, orcus, tartarus.
ἄϊς, ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, scio.
Εἴκω, similis sum.
εἰκὼν, ἡ, imago.
ἕκηλος, quietus.
ἑκὼν, volens.
Εἴκω, cedo, non repugno.
Εἰλέω, ήσω & εἴλω, coarcto, concludo.
εἰλύω, verso, volvo.
Εἶλαρ, ρος, τὸ, propugnaculū.
Εἰμὶ, sum; Εἶμι, eo, & ibo.
ἴτυς, υος, circumferentia, & umbo.
Εἴρω, necto.
Εἴρω, dico, interrogo, nuncio
εἴρων, dissimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς, ad.
Εἷς, unus; μία, una; ἕν, unum.
* ἄφενος, divitiæ, redditus propriè unius anni.
Εἶτα, postea, deinde, tum.
ἐκτὸς, extra, exteriùs, extrinsecus.
ἔξω, extra, foràs.
"Εκαστος, quisque.
'Εκάτερος, alteruter.
'Εκατὸν, centum.
'Εκεῖνος, ille.
'Ελαία, olea, oliva.
'Ελαύνω, ab ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.
"Ελαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
'Ελαχὺς & ἐλαχὸς, parvus.
"Ελδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
'Ελέγχω, arguo.
"Ελεος, ὁ καὶ τὸ, misericordia.
'Ελεὸς, ὁ, mensa coquinaria.
'Ελεύθερος, liber.
'Ελεύθω, venio.
'Ελέφας, elephas, ebur.
"Ελη, calor solaris.
ἑλάνη, fax.

omnia vincit amor et nos cedamus amori

Δείλη, pomeridianum tempus.
Σέλας, fulgor, lumen.
*Ελίσσω vel ἑλίττω, volvo, verso.
*Ελκω, traho.
ἕλωρ, ωρ☉, τὸ, captura.
ἑλώειον, idem.
*Ελλην, Hellen, à quo Græcus.
*Ελ☉, τὸ, palus.
* *Ελπὶς, ὁδ☉, spes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.
*Εμέω, vomo.
*Εναίρω, occido, spolio, corrumpo.
ἔναρα, τὰ, spolia, exuviæ.
* *Εναργὴς, clarus, evidens: ab ἀργὸς, i. albus.
*Εν, ἐνὶ, & εἰν, Poët. in.
ἔνθα, hîc.
ἔνδον, intus.
ἐντὸς, intus, intra.
Εἰρήνη, pax, quod εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.
Εἶρος, lana, quod connectitur.
*Ενεκα, propter, causâ.
*Ενη, trigesima dies mensis.
*Ενιαυτὸς, ῦ, annus.
*Εννέα, novem.
*Ενύω, ἡ, Enyo, Bellona, dea bellica.
*Ενόθω, concutio, agito.
*Εξῆς, deinceps.
*Εορτὴ, ῆς, festum, festus dies.
*Επεὶ, postquam.
*Επείγω, urgeo, impello.
*Επὶ, super, in, &c.
*Επίκουρος, auxiliator.
*Επιπολῆς, in superficie, in summitate.
*Επιτηδὲς, idoneus.
*Επω, operor, tracto, sequor.
*Επω, dico.
* *Ερόω, amo, ab ὁράω, video, ab aspectu nascitur amor.
*Εραν☉, collatitia cœna.
*Εργον, opus, factum, res.
ἀργαλέ☉, difficilis, molestus.
ἐργάω, operor.
*Εργω, unde ἐέργω, εἴργω, includo, figo, contineo.
*Ερείδω, firmo, fulcio.
*Ερείκω, frango, contundo.
*Ερίκω, idem.
*Ερέπτω, edo, vescor, de brutis.
*Ερεύγω, ructo, eructo.
*Ερέσσω vel ἐρέττω, remigo.
*Ερευθ☉, rubor.
*Ερευνάω, indago, inquiro.

*Ερί-

'Ερέφω, tego, tectum impono.
ἔρεβος, τὸ, Erebus, Orcus.
'Ερέθω, irrito, lacesso.
"Ερημος, ἡ, & ἐρήμη, desertus, solus.
"Ερις, contentio, concertatio
'Εριννὺς, υος, ἡ, Erinnys, furia.
*'Ερμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ, vel εἴρω, dico.
"Ερπω, serpo, repo, repto.
"Ερση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω, rigo.
'Ερύκω, contineo, detineo, impedio.
'Ερύω, traho.
εἰρύω, idem.
ἀρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
'Ερύω, custodio, tueor.
"Ερχομαι, venio, eo.
"Εσπερος, vesper, hesperus.
'Εστία, focus, lar.
'Ετάζω, examino, scrutor.
'Εταῖρος, sodalis.
*'Ετεὸς, verus, ex εἰμὶ, sum.
"Ετερος, alter.
"Ετι, adhuc, etiam.
"Ετοιμος & ἑτοῖμος, promptus, paratus.
"Ετος, εος, τὸ, annus.
Εὖ, benè, rectè.
*Εὐθὺς, rectus, ab εὖ & τίθημι, benè pono.
Εὐθηνέω, prosperâ fortunâ utor.
Εὐμαρὴς, έος, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς, ῥᾴδιος, εὔκολος.
Εὐνὴ, cubile.
Εὑρίσκω, invenio.
Εὐρὺς, latus, amplus.
Εὔχομαι, precor.
"Εχθος, τὸ, odium.
"Εχω, habeo, possideo.
"Ισχω & σχέθω, habeo.
'Οχεὺς, έως, retinaculum.
'Οχὴ, cibus, εὐωχία, convivium.
"Οχθη, ripa.
"Εσχατος, ultimus, postremus.
'Ισχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
'Εσχάρα, focus.
"Εγχος, εος, τὸ, hasta.
'Αέξω, augeo, accumulo.
"Εψω, coquo, elixo.
"Εω, ἕννυμι, induo.
'Εανὸς, indutus, pulcher.
"Εω, colloco, idem quod ἵζω.

Z

ZA'ω & Ζώω, vivo.
* Ζεύς, Jupiter, quia pater vitæ.

au for

Ζέα & Ζεία, ὄλυρα, hordeum.
Ζευγνύω & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.
* Ζέω, ferveo, à ſono literæ ζ, *to ſeeth*.
Ζῆλος, æmulatio.
Ζημία, damnum, jactura.
Ζητέω, ῶ, quæro.
Ζόφος, caligo.
Ζύμη, fermentum, farina ſubacta.
Ζωμὸς, jus, jus eſculentum.
Ζωννύω, Ζώννυμι, à Ζώω, fut. ζώσω, cingo.
Ζωρὸς, merus, meracus.

H

Ἠ Vel, aut, ſive, an, quàm
Ἦ, certè, profectò.
Ἥβη, pubes, pubertas.
Ἡγέομαι, duco, præeo.
Ἤδη, jam.
ἠδὲ, &, atque.
Ἡδὺς, jucūdus, ſuavis, dulcis.
Ἁδέω, placeo, gratificor.
Αὐθάδης, ε͂ος, ſibi placens, arrogans, ſuperbus, ſibi pulcher.
Ἅδην, abundè, ad ſatietatem uſque.
Ἁδῶ, ſatio, expleo.
Ἥδω, ſuavitate afficio, delecto, oblecto.
Ἕδνα, ut Ἔεδνα, τὰ, munera quæ ſponſus dat ſponſæ, ut dos, unde ἄεδνος, id eſt, Ἀπροικος, indotata.
Ἤθω, colo, per colum mitto, ſacello, ab ἐθέω & ἐθίζω, *to ſtrain liquor*.
Ἥκω, venio.
Ἤκη, idem quod ἀκὴ, acies.
ἥκιστος, minimus.
Ἤλιθα, fruſtra, in vanum.
Ἡλίκος, quantus.
* Ἥλιος, ſol: quaſi δῆλος, clarus.
Ἠλύγη, id eſt, σκιὰ, σκοτὸς, umbra.
Ἡμέρα, dies.
Ἥμερος, manſuetus.
Ἦμος, quum, quando: cui reſpondet τῆμος, tum.
Ἡνία & Ἡνίον, habena.
Ἡνίκα, quum, quando.
Ἧπαρ, hepar, jecur.
Ἤπειρος, ἡ, terra continens.
Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.
* Ἥρα, Juno, ab ἀὴρ, aër.
Ἠρέμα, quietè.
* Ἥρως, heros, ſemideus, ab ἀρετὴ, virtus.
Ἥσσων, ἥττων, minor, uſitatius in neutro genere ἧττον.
Ἥσυχος, quietus.
* Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.
* Ἠὼς, aurora, ab ἄω, ſplendeo.
Ἦχος, ὁ, ſonus.

θαλάσσω,

ΘΑάσσω, ſedeo.
* Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia ſalſū.
Θάλλω, vireo, floreo.
Θάλπω, foveo.
Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.
Θαμὰ, crebrò, frequenter.
Θάπτω, ſepelio, inhumo.
* Θάρσος, τὸ, audacia, animi præſentia, à θέρω, calefacio
Θεάομαι, ſpecto.
Θαυμάζω, miror, admiror.
Θέλγω, mulceo.
* Θεὸς, ὁ καὶ ἡ, Deus & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.
Θεωρὸς, qui ad Deum accedit.
Θεράπων, miniſter, ſervus.
Θέρω, calefacio, medeor.
Θέρομαι, calefio, uror.
Θέρος, τὸ, æſtas.
Θέω, θεύσομαι, curro.
Θοὸς, velox.
Θήγω, acuo, exacuo.
Θηλὴ, papilla.
Θῆλυς, fœmineus, etiam mollis.
Θήπω, ſtupeo, admiror.
Θὴρ, ὁ, fera, bellua.
Θὴς, ητὸς, ὁ, operarius.
Θύασος, chorus mulierum, Baccho aut bonæ Deæ operantium.
Θίγω, tango, attingo.
Θὶν vel θὶς, ὁ vel ἡ, littus, cumulus.
Θλάω, contundo, elido.
* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.
Θραύω, frango, tero.
* Θνήσκω, morior, ex θνάω.
Θοίνη, epulum, convivium.
Θολὸς, ſordes turbidæ.
Θόρω vel θορέω, ſalio, inſilio.
Θράσσω & θράττω, perturbo
Θράω, ſedeo.
Θρέω, tumultuando clamo.
Θρύλλος, ſuſurrus, rumor.
Θόρυβος, tumultus, turbæ.
Θρῆνος, luctus, planctus.
Θρᾶξ, θρῆξ, Poët. Thrax.
Θρησκεία, cultus deorum, ſuperſtitio: etiam vera religio
Θρὶξ, χὸς, ἡ, pilus, capillus.
βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.
Θριγκὸς, pinna, ſeu corona murorum, & quaſi capillus.
Θρῖον & θρῖον, ficus folium, folium generaliter, & edulium.
Θρύπτω, frango.
Θυγάτηρ, filia.
* Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.
Θύρα, janua, oſtium.
Αθύρω, ludo, luſito.
Θύω, macto, ſacrifico.

Θύω & θυύω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum.
Θώπῆω, assentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώραξ, thorax, pectus.

I

Ἰάομαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
* Ἐνιαυτὸς, tempus longũ: annus qui in se volvitur.
Ἴδιος, peculiaris.
* Ἰδρὼς, sudor, ab ὕδωρ.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἱέω, jacio, mitto, immitto.
ἵημι, jacio, jaculor.
ἔνεμα, infusum.
ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
ἐφετμὴ, mandatum, jussum.
Ἰὸς, missile, sagitta.
Ἴος, solus, unus.
Ἴον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπῆω, idem.
ἧλος, clavus.
Ἐσμὸς, examen, apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἱκανὸς, idoneus.
Ἥκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus vel hilaris.
* Ἴλλος, oculus, ab εἰλεῖν, volvere.
* Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἰξὸς, viscum.
Ἰὼ, hei, heu, eheu.
Ἵππος, ὁ καὶ ἡ, equus, equa, ab Ἵπῆαμαι, volo.
Ἵπῆημι, volo, as.
Πέτομαι & πέταμαι, idem.
Ἴπῆω sive ἴπω, noceo, lædo.
ἶπος, muscipula: etiam officina fullonis.
ἶπος, pressura, onus.
ἰπόω, premo.
ἰπνὸς, furnus, caminus.
Ἲς, ἰνὸς, fibra, ex quovis.
* Ἶσος vel ἴσος, æqualis, par.
Ἥμισυς, εος, υς, dimidius.
Ἵστημι, ἱστάω & ἱστάνω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentûm.
Στατὴρ, stater, pondus 4. drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στῦλος, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter statuo.
Ἱστὸς, ȣ, malus navis.

Ἰσχὺς,

'Ισχὶς, lumbus, unde ἰσχίον, coxa.
'Ισχὺς, robur, vires.
'Ιταλὸς, taurus, bos, vitulus.
"Ιτης, ου, temerarius, audax.
'Ιύγξ, mulier venefica.
"Ιφι, validè, fortiter.
'Ιχθὺς, piscis.
"Ιχνος, τὸ, vestigium.
'Ιχὼρ, tenuis, & aquosa humiditas.

K

KAβος, mensuræ frumentaceæ genus, unde κάβη, cibus.
Καγχάζω, cachinnor, effusè rideo.
Κάδος & Κάδδος, cadus.
Καθαίρω, purgo, mundo.
Καινὸς, novus.
Καιρὸς, occasio, opportunitas
Καῖρος, licium.
Καιρόω, stamen connecto.
Κάλαμος, calamus, arundo.
Καλάμη, stipula, culmus.
Καλέω, voco, accerso.
Κᾶλον, lignum.
Κάλαθος, calathus, quasillum.
* Καλὸς, pulcher, formosus, à καλέω, quia pulchra nos amore sui vocant.
* Κάλος & κάλως, ω vel ωος, rudens, funis nauticus, à καλάω, ῶ, inusit.
Καλύπτω, tego, abscondo.
Κάλχη, flos, vel animal quo tingitur purpura.
Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, caminus; etiam ignis.
Κάμνω, flaccesco, deficio.
Κάμπτω & κνάμπτω & γνάμπτω, flecto.
* Ἄγναμπτος, non flexilis, rigidus.
Γνάθος & γναθμὸς, ἡ, mala, maxilla.
Κανθὸς, oculi angulus, hirquus.
Κάνθων, ωνος, asinus.
Κάννη, vel κάννα, vel κάνα, storea, teges, matta.
Κάπρος, aper.
Κάπτω, comedo, avidè comedo.
* Καπνὸς, fumus, à κάπω, spiro.
Κάρηνον, caput, vertex, summitas.
Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem,
Κραναὸς, asper.
Κάρος, sopor, cum gravedine.
Καρύα, Nux, arbor, juglans.
Καρύκη, intritum, conditura.
* Κραιπάλη, crapula; παρὰ τὸ κάρα πάλλειν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπὸς

Καρπὸς, junctura manus cum cubito, id est, cum duobus ossibus, quorum uni nomen est πῆχυς, alteri κερκὶς.
Καρπὸς, fructus de stirpibus.
Κάρφω, sicco, arefacio.
Κάσις, frater, soror, consobrinus.
* Κακὸς, malus, à χάζω, fugio, quia mali fugiendi.
Κατὰ adversus; in.
Καυλὸς, caulis, scapus, thyrsus.
Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.
Καρδία, & κραδία, idem.
Κράτος, τὸ, robur.
Κείρω, tondeo, scindo.
Κορμὸς, truncus.
Κόρος, satietas.
Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.
* Κέλαθος, ἡ, via, ab ἐλεύθω, venio.
Νωχελὴς, tardus.
Κέλω, jubeo, hortor.
Κένος, vacuus, inanis.
Κεντέω, pungo, stimulo.
Κέραμος, terra figularis.
Κεραμεὺς, figulus.
Κέρας, cornu.
Κεράννυμι, á Κεράω misceo.
Κεραυνὸς, fulmen.
Κέρδος, τὸ, lucrum, quæstus, dolus.
Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius.
Κέρσος, cauda.
Κέρχω, exaspero.
Κεύθω, occulto, abscondo.
Κεφαλὴ, caput.
Κέω, inusit. ex quo κεῖμαι, jaceo, situs sum.
Κέω & κείω, κεάζω, findo.
Κέω & κείω, & κάω, & καίω, uro, incendo.
Κηδέω, curo, curam gero.
Κηκίω, salio, cum saltu sursum feror.
Κηλέω, mulceo, permulceo.
* Κὴρ, ἡ, sors, fatum, à κείρω, scindo.
Κηρὸς, cera.
Κήρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor: etiam κήρυξ, piscis buccinum.
Κηρύσσω, prædico.
Κῆτος, εος τὸ, cetos, seu cetus.
Κίβδης, lutum, ut πηλὸς.
Κιθάρα, cithara.
* Κίνδυνος, periculum, quasi κινῶν ὀδύνας, movens dolores.
Κινέω, moveo.
Κίσσα, pica.
Κισσάω, fastidio, laboro.
Κισσὸς & κιττὸς, hedera.
Κίστη, ης, cista, capsula.
Κιχέω, & κιχάνω, & κίχημι, invenio, assequor.
Κίω, vado, eo.
Κίων, ωνος, ὁ vel ἡ, ἰονικῶς,

κῶς, columna.
Κλαίω vel κλάω, lacrymor, fleo.
κλάδ☉, ramus.
Κλάω, frango, & κολέω.
κλάζω, clamo.
* Κλείω, claudo, quasi καλύπτω.
κλέπτω, furor.
Κλῆρ☉, ὁ καὶ ἡ, fors.
Κλίνω, reclino, inclino.
κλίμαξ, ἡ, fcala, gradus.
Κλόν☉, ἡ, motus, tumultus.
Κλύζω, abluo, eluo.
Κλύω, audio.
Κλέ☉ & κλεῖ☉, τὸ, fama, rumor.
Κληδὼν & κληϊδὼν, idem.
Κλώθω, neo.
Κνάω, & κνέω, & κνῆμι, idem quod κόπτω, fcindo.
κνήθω, fcalpo, frico.
κνίζω, feco, rado.
κνύω, idem.
Κνηκὸς, ῦ, flavus, rutilus, luteus.
Κνήμη, tibia, crus.
Κόβαλος, i. πανῦργος, κακῦργ☉, ςωμύλ☉, λάλος, ποθοςὴς, ἀπατεὼν, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impoftor.
Κοῖλ☉, cavus.
Κοινὸς, communis.
Κοίρανος, princeps, dominus
Κολάζω, punio, caftigo.
Κολάπτω, tundo, excavo.
Κόλλα, ης, gluten, glutinum.
Κόλον, i. τροφὴ, cibus.
κόλαξ, adulator, affentator.
Κολύω, amputo, trunco.
Κόλπος, finus, gremium.
Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs aquas fubeo.
Κολωνὸς, cumulus, collis.
Κομέω, curo, curam gero.
κομίζω, idem: etiâm porto, fero.
κόμη, coma, compta cafaries.
κομψὸς, fcitus, elegans.
Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura quâ digitus flectitur.
Κόνις, ἡ, pulvis.
κονέω, feftino, curro.
διάκον☉, Minifter.
Κόπρος, ὁ καὶ ἡ, ftercus, fimus
Κόπτω, fcindo, feco.
κόμπ☉, crepitus, propriè apri dentes acuentis.
Κορέω, verro, purgo.
κόρ☉, puer, juvenculus, & novellum germen.
κορίζομαι, blandior.
Κόρος vel κορὸς, niger.
κόραξ, corvus.
Κόρυς, υθ☉, ἡ, galea: etiam avis nomine Alauda.
Κορώνη, clava.

Κορυφὴ, vertex.
Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κωμῶ, id est, ἐπιμελοῦμαι, curo.
* Κότος, ira vetus, à κεῖται, quia mente reposita.
Κοτύλη, vas cavum, cavitas.
Κοῦφος, levis.
Κράδη, ramus ficulnus.
* Κραίνω, impero, & κραιαίνω, efficio, perficio; secundum Etymolog. à κάρα.
Κρέας, τὸ, caro.
Κρέκω, pectine seu radio pulso.
Κρεμάω, suspendo.
Κρημνὸς, præcipitium.
Κρήνη, ης, fons.
Κρίζω, strideo.
Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.
Κρηπὶς, ἡ, basis, fundamentum.
Κρίνω, secerno, judico.
Κριὸς, aries, ovium gregis dux.
Κρόκη, trama, subtegmen.
κροκὶς, ἡ, idem: etiam floccus, seu filum in veste prominens.
κροκάλη, calculus litoralis,
κρόκος vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.
Κρόνος, Saturnus.
Κρούω, pulso.
κρότος, pulsus.
κρόταφος, tempus, *the temples of the head.*
κρουνος, scatebra.
Κρύος, τὸ, frigus, rigor.
Κρύπτω, abscondo, abdo.
Κτάομαι, acquiro, comparo.
κτῆνος, τὸ, jumentum.
Κτεὶς, ενὸς, pecten, pubes.
Κτίζω, condo, creo, fabricor.
Κτῶ, interficio.
Κύαμος, faba.
Κύανος sive κυανὸς, color caruleus, seu nigricans.
Κυβερνάω, guberno, navem rego.
Κύβος, tessera.
* Κῦδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει δέος, parit timorem.
Κύδος, ὁ, convitium, probrum.
Κυέω & κύω, uterum gesto: osculor.
Κυκάω, misceo.
κῦμα, fluctus.
Κυλέω, volvo, voluto.
κύκλος, orbis, circulus.
Κυλλὸς, i. χωλὸς, καμπύλος, claudus, curvus.
* Κύμβος, cavus, recessus: unde κύμβη, cymba.
Κύπτω, pronus sum, demitto oculos.
Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

κῦφος, gibbus, vas concavum.
κυρτὸς, curvus, gibbosus.
*Κῦρος, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύριος.
Κύρω, incido.
κυρῶ, contingo, & sum.
Κυσὸς, ᾶ, πυγὴ, αἰδοῖον.
Κύτος, εος, τὸ, omne quod cavum est.
Κύων, ὠνος, ὁ καὶ ἡ, canis, à κύω, quia amat dominum.
Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.
Κῶλον, membrum, specialiter pes.
Κωλύω, impedio.
Κῶμα, somnus, profundus.
* Κῶμος, compotatio convalis, ex qua incidit aliquis in κῶμα.
* Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.
Κωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia.
* Ἐγκώμιον, laudatio, quasi in vicis.
Κῶνος, conus, turba, meta.
Κώπη, remus.
Κώρυκος, pera, saccus coriaceus.
Κῶς, ovinum vellus.
Κωτίλλω, fabulor, garrio.
Κωφὸς, surdus.

ΛΑ, auget in compositione.
Λᾶας, lapis, saxum.
Λάβρος, nimium vorax, quasi λίαν βορὸς.
Λαγαρὸς, largus, gracilis.
Λάγνης & λάγνος, libidinosus, lascivus.
Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω inusitat.
Λάχος, εος, sors.
* Λαγωὸς, lepus, à λα & ὦς, i. longis auribus.
Λάζομαι, prehendo, arripio.
λάζυμαι, idem.
λάζω autem, injurius sum, ex quo fortè Latinè, Lascivus.
Λαικάζω, decipio & scortor.
Λαιμὸς, guttur, gula.
Λάκκος, fossa, fovea.
Λαλέω, loquor.
Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.
Λάμπω, luceo, splendeo.
Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.
* Λὰξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήξω F. verbi λήγω, desino.
* Λαὸς, turba, populus, à λᾶας, lapis.
Λάπτω, lambendo bibo.
Λαπάζω, evacuo.
Λαφύσσω, avidè deglutio.

Εἰλαπίνη, epulum, convivium opiparum, compotatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτρις, ὁ καὶ ἡ, servus, serva: famulus, famula, ancilla.

Λαύω, fruor: pro quo ἀπολαύω, à λαιμὸς, unde λάω.

Λαχαίνω, fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero, percenseo.

λέγομαι, etiam differo, loquor.

λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, præda, corpora quæ capta sunt.

Ληΐζω, prædor.

Λεῖον, λήϊον seu λαῖον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. σπένδω.

Εἴβω, idem.

λέβης, lebes.

λειμὼν, ῶνος, pratum, locus irriguus, ὃν ὕδωρ λείβεται.

λίβω, idem quod λείβω.

λὶψ, petra; unde aqua stillat.

Λεῖος, levis.

Λείπω, linquo.

* Νωλεμὴς, à νὼ, privativa partic. & λείπω, indesinens, assiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

λιχανὸς, index digitus: quòd eum in obsonia immissum lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenuis.

λεπρὸς, scaber, asper.

Λέσχη, sermocinatio, confabulatio.

Λευγαλέος, perniciosus, difficilis, gravis: etiam malus

Λευσσω, Poët. video, aspicio.

λευκὸς, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω, cesso, desino.

Λῆδος, εος, τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

* Ἀλάστωρ, qui ἄλαστα perpetravit, id est, non obliviscenda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω.

λανθάνομαι, ut λήθομαι, sæpius obliviscor.

Λήϊτος, i. δημόσιος, publicus.

Ληκέω, sono, plaudo.

* Λῆμα, præsens seu virilis animus, à λέω, volo.

* Λῆμμα, quod accipitur, assumptum, à λαμβάνω.

Λήμη, gramiæ, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Λlωὸς, lacus torcularii preli.
Λῶ@, ε@, τὸ, lana.
* Λῆρ@, vel λῆρει, nugæ, ineptiæ, à λα & ἐρῶ, i. valdè dico.
Λιάζω, agito, jacto, turbo.
Λίαν & λίλω, valdè, admodum.
* Λιμlω, portus, à λίαν μένειν.
Λίμνη, stagnum, palus.
Λίγγω, strideo, seu strido.
Λιγὺς, stridulus, jucundus, dulcis.
Λικμὸς, ventilabrum.
Λίθ@, lapis.
* Λιμὸς, fames, esuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ, Dor.
Λίνον, linum.
Λίπ@, τὸ, pinguedo, adeps.
Λῖς, ὁ, leo, accusat. λῖν, leonem.
Λίσσομαι, supplico, precor.
λιτὴ, supplicatio.
Λιτὸς, simplex, nudus, vilis, tenuis, non exquisitè elaboratus.
Λόγχη, i. λεῖξις, μεεὶς, sors, portio: etiam lancea.
Λοίδορ@, convitiator, maledicus.
* Λοιμὸς, pestis, à λείπομαι, deficio.
Λοίσθιος & λοῖσθος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λορδὸς, curvus, incurvus, cui caput & dorsum in anteriora inclinat.
Λύω, lavo.
Λόφ@, cervix in jumentis, seu ea pars colli, cui jugum imponitur, à λέπω.
Λωφάω, respiro, interquiesco.
Λόχος, cohors: etiam insidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimium humidus, difficilis, funestus, tristis, exitiosus.
Λύζω, singultio, singulto.
Λύθρον, cruor pulverulentus, sanguis, pulvis sanguine mixtus.
Λύκ@, lupus.
* Λῦμα, purgamentum, sordes, quasi λῦμα, ex λύομαι, lavor.
λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, molestia, à λύω, quia solvit corpus.
Λύρα, lyra.
Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω, quia dissolvit rationem.
Λύχν@, lucerna, lumen.
Λύω, solvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
* Αλυσις, ε@, catena, vinculum.
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λώϊςος & Λῷςος, optimus, à λῶ, λῇς, λῆ, volo.

M

MΑζὸς, mamma. Μαδὸς, Doricè, idem; etiam lævis, glaber, depilis.

μαςεύω, quæro, vestigo: ut pueri mammam.

* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.

μάνης, ου, servus, famulus.

* Μάκαρ, beatus, quasi μὴ κὴρ, non sorti subjectus.

Μάλα, valdè, multùm.

Μαλάσσω, mollio.

Μάλθα, cera emollita.

* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.

Μανθάνω, disco.

Μάντις, vates, divinus.

Μαραίνω, marcescere facio.

Μάργος, ὁ καὶ ἡ, insanus, stolidus.

Μαρμαίρω, resplendeo.

Μάρπτω, capio, corripio.

Μασσάομαι, mando, manduco.

Μάσσω, pinso; etiam abstergo.

Μαγεὺς, pistor.

μᾶζα, maza, panis genus.

μάγειρος, coquus.

Μάστιξ, ἡ, flagrum, scutica.

Μάτην, frustra, in vanum.

Μασχάλη, axilla, ala, armus.

Μάχη, pugna, prælium.

Μάχλος, libidinosus, lascivus.

Μάω, vehementer cupio, quæro.

μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.

μήτηρ, mater.

* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα, canens.

* Μετέωρος, sublimis, à μετὰ ἀείρω.

Μεγαίρω, invideo.

Μέγαρον, domus.

Μέγας, magnus.

Μέδω, impero.

Μέθυ, vinum, temetum.

Μειδιάω, vel έω, rideo, subrideo.

Μεῖον, minus.

Μείρω, divido, partior.

μόρος, portio, fatum.

μοῖρα, pars, sors, conditio.

μέρος, εος, τὸ, pars.

μέτρον, modus, mensura.

μέριμνα, cura, solicitudo.

μερμαίρω & μερμέρω, curo anxiè, curiosè cogito.

μέρδω, privo & intueor, obtueor.

Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.

Μέλαθρον, domus.

Μέλας, niger, ater.

Μέλδω, liquefacio, consumo.

Μελε-

Μελεδαίνω; ἐπιμελοῦμαι, curo.
Μέλει, imperson. curæ eſt.
Ἀμέλει, adverb. atqui, certè, ne cures.
Μελία & μελίη, fraxinus arbor.
Μέλι, mel.
μελίσσω, mellitum reddo.
μέλισσα, apis.
Μέλλω, futurus ſum.
Μέλος, τὸ, membrum: etiam carmen.
Μέλπω, canto, ludo.
Μέμφομαι, cõqueror, accuſo
Μὲν, quidem.
Μένω, maneo, permaneo.
μένος, εος, τὸ, animi ardor quidam, ſeu impetus: etiam robur.
Μενεαίνω, cupio vehemẽter.
Μέσος, medius.
Μεςὸς, plenus, refertus.
Μετὰ, cum, una cum, poſt.
Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.
Μεταξὺ, inter, in medio.
Μέχει vel μέχεις, uſque ad.
Μὴ, ne, nec, non, nequaquam.
Μῆκος, τὸ, longitudo.
Μῆδος, εος, τὸ, cura, conſilium.
Μηλέα, malus, arbor: malum, pomum.
Μῆλον, ovis, pecus, malum.
* Μὴν, νὸς, ὁ, menſis, à μήνη, luna.
Μήνη, luna.
* Μῆνις, ira permanens, à μένω, maneo.
Μηνύω, indico, ſignifico.
Μηρὸς, femur, femen.
Μηρύω, revolvo, rumino.
Μῆτις, ιδος, conſilium, prudentia, intelligentia, ſapientia.
Μηχανὴ, artificium.
Μιαίνω, inquino, contamino.
Μίγω, inuſit. à quo μίσγω, Poet. pro quibus, μιγνύω, & μίγνυμι, miſceo.
Μίγα, mixtim.
Μικρὸς, parvus.
Μιμέομαι, imitor.
Μινύθω, minuo.
Μιςύλλω, in minutas partes ſeco.
Μισθὸς, merces.
Μῖσος, εος, τὸ, odium.
Μίτος, licium.
Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.
Μόγις, vix, ægrè.
μόγος, labor, ærumna.
Μοιχὸς, mœchus, adulter.
Μολέω, venio, advenio.
μολίσκω, idem.
Μόλιβδος, plumbum.
Μόλις, vix, idem quod μόγις.
Μολύνω, polluo, contamino.
Μόνος, ſolus, unus, unicus.
Μορμὼ, οῦς, mulier horrenda facie,

facie, ut strix fuisse dicitur: & sumitur pro larva & terriculo.
Μόρφη, forma.
μορφνὸς, obscurus, tenebrosus.
Μόσχος, vitulus, vitula.
Μόχθος, labor, molestia.
Μυδάω, humore putresco.
Μυελὸς, medulla.
*Μῦθος, verbum, consilium, à μυέω, doceo.
Μυῖα, musca.
Μυκάομαι, mugeo.
Μυκὸς & μύδος, surdus.
Μύλη, mola.
Μύλλον, i. κυλλὸν, curvum.
Μύριοι, decies mille, μυρίοι, infiniti.
Μῦρμος & μύρμηξ, ἡ, formica.
Μύρομαι, fleo, lamentor.
Μῦς, υὸς, mus.
μύστρον & μυστίλη, panis excavatus, buccea panis cava.
Μυχὸς, penetrale, recessus.
μύζω, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto, qualis est gementium: etiam sugo.
μυκτὴρ, naris.
μύτις, ιδος, nasus.
Μύω, conniveo, nicto.
* Μῦσος, scelus, ad quod oculos claudimus.
Μύσω, doctrinâ instituo, praesertim eâ quae ad res sacras pertinet.
Μυστήριον, sacramentum.
*Μῶλος, ὁ, bellum, à μολύω
Μῶμος, dedecus, infamia, reprehensio.
Μῶν, num, numquid, utrum.
* Μωρὸς & Atticè Μῶρος, stultus, fatuus, quasi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

NAὶ, nae, ita, etiam.
Ναίω, habito, incolo.
Νάκη, ης, & νάκος, εος, vellus.
* Ναὸς, templum, à ναίω, quasi habitatio Dei.
Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.
Νάρκη, torpedo piscis.
ναρκάω, torpeo.
Ναύω, flo, mano.
*Ναῦς, αὸς, navis, à Νέω, no.
* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & εἴκω.
* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κὴρ.
Νέκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & adoratis floribus concinnatum.
Νεμεσάω, indignor, irascor.
Νέμω, tribuo, distribuo: etiam possideo: & pasco, administro.

νέμησις, diſtributio, juſtitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, diſtributio, paſtus.
* Νόμος, lex, quia ſuum cuique diſtribuit.
Νέμος, εος, τὸ, lacus arboribus denſus & paſcuus, nemus.
* Νέος, novus, à νέω, venio.
νεῖον, nuper.
νεάζω, juveneſco.
Νέρθε & νέρθεν, ſubter, infra
Νεύω, nuo, annuo.
* Νέφος, τὸ, nubes, nebula, à νὴ & φάος.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, inſula.
Νέω & νοςῶ, eo, redeo, venio
Νέω & νήθω, neo, filum duco
Νέω & νηέω, νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compoſitis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
*Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπω
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
*Νῆςις, jejunus, ex νὴ & σῖτος
νήφω, ſobrius ſum.
* Νικάω, vinco, ſupero, à νὴ & εἴκω.
Νίπτω, lavo.
Νίφω, ningo.
Νόθος, nothus, ſpurius.
*Νόος, ȣ̃ς, mens, animus, à νέω, quia nihil mente celerius

Νόσος, ἡ, morbus.
Νοςέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & Νόσφιν, ſeorſim.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, ἡ, ſponſa, nova nupta: etiam Nympha, Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, nox, à νύσσω, quia ad ſomnum quaſi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυςάζω, dormio, propriè dormito capite nutans.
* Νωθὴς, έος, tardus, à νῶ, privat. & θέω.
Νωμάω, moveo, agito, verſo, interdum etiam vibro.
Νῶκαρ, torpor.
Νῶτος, dorſum, νῶτα in plurali.

Ξ

Ξαίνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quaſi ἄνθος.
Ξένος, peregrinus, hoſpes.
* Ξέω, rado, ſcalpo, ad ſonum litteræ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, ſiccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, enſis, gladius.
Ξιφίας, cometes, & piſcis.
Ξιφίζω, manu in altum ſublata ſalto.
Ξȣθὸς, idem quod Ξανθὸς, flavus

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς communis, Atticè.

O

Oαρ, ἡ, idem quod ἄορ, uxor, conjux: unde ὀαρίζω, colloquor, confabulor.
*Ογκος, tumor, & moles.
*Ογκη, angulus, seu uncus; & magnitudo, amplitudo.
Ὁδὸς, ἡ, via.
* Ὀδὺς, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.
* Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
Ὀδύρομαι, ploro, gemo.
*Οζος, nodus, ramus arboris.
*Οζω, oleo.
*Οθη, cura, ratio.
Ὀθέω & ὀθιδέω, curo.
Οἶ, adverb. quò, ubi.
ὅποι, idem.
Οἴγω, οἰγνύω, aperio.
Ὀϊζὺς, ἡ, ærumna, miseria.
οἶτος, idem, ab οἶ, hei.
Οἰδέω vel οἰδαίω, tumeo.
Οἶκος, domus.
*Απροικος, dotis expers, indotata.
Οἶκτος, misericordia.
Οἶμος, via, semita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
* Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.
Οἷος, qualis: & οἶος, solus.
*Οκεις, idem quod ἄκεις, cacumen.
Οἶς, οἰὸς, sive ὄϊς, ὄϊος, ovis.
Οἶστρος, asilus, œstrus, tabanus.
Οἰστράω & οἰστρέω, œstro agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiscor.
Οἴω & ὀΐω, existimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis, propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, in genua procumbo.
*Οκνος, pigritia.
* *Ολβος, beatitudo & opes: quasi ὅλος βίος, integra vita.
Ὀλίγος, paucus.
*Ολισθος, lapsus.
*Ολλυμι sive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.
Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
Ὅλος, totus.
οὖλος, sanus; & crispus, item noxius.
* Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὀλοιός φύρομαι.
*Ολυμπος, Olympus, mons Thessaliæ; sumitur & pro cœlo, quasi ὁλόλαμπος, totus lucidus.
Ὁμαλὸς & ὁμαλὺς, planus.
* *Ομβρος, imber, pluvia, quasi

quasi ὁμόῤῥοος, simul defluens.

*Ὅμηρος, obses, & ὅμηρον, pignus, quod est uelut obsidis loco, ob ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὁμηρεῖν, significante ἀκολουθεῖν.

Ὅμηρος, Homerus, à quo ceu fonte perenni vatum Pieriis ora rigantur aquis.

Ὄμνυμι & ὀμνύω, juro, ex ὀμόω, ῶ, inusit. Fut. ὀμόσω.

Ὁμὸς, similis: & idem.

ὅμιλος, cœtus, multitudo.

Ὀμφαλὸς, umbilicus.

Ὄμφαξ, ὁ καὶ ἡ, uva acerba.

Ὄναρ, somnium, insomnium.

Ὄνημι, juvo, prosum.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.

Ὄνος, asinus.

Ὄνομα, nomen.

Ὄνυξ, unguis, ungula.

Ὀξὺς, acutus.

ὀξὺ, mucro, acumen.

ὄξος, τὸ, acetum.

Ὀπάζω, prosequor, præbeo.

Ὀπηδεύω, & ὀπηδέω, comitor.

Ὄπις, ultio, vindicta, qua Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω vel ἕπομαι.

ὄπισθεν, à tergo.

Ὅπλον, armum, ὅπλα, arma.

ὁπλότερος, junior.

Ὀπὸς, succus, humor.

Ὁπότε, quando, ὅπου, ubi.

Ὀπτάω, torreo, asso.

Ὄπτω, video, aspicio.

ὤψ, ὠπὸς, oculus, aspectus, vultus.

Ὀφθαλμος, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θάλαμος, cubiculum visus.

Ὀπυίω, conjugem habeo.

Ὀπώρα, autumnus.

Ὁράω, video, cerno.

*Ὀργὴ, ira, ab Ὀρέγω.

ὀργάω, impatienter appeto.

ὄργια, sacra Liberi.

Ὀρέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.

ὀρέγομαι, appeto.

Ὀρθὸς, rectus, porrectus.

Ὄρθρος, tempus matutinum.

Ὁρμὴ, impetus.

Ὄρνις, θος, ἡ, avis, ales.

Ὄρος, τὸ, mons.

Ὅρος, ὁ, terminus, limes.

ὀῤῥὸς, serum lactis.

ὄῤῥος, pars corporis.

Ὀρταλὶς, pullastra, gallina.

Ὀρύσσω, fodio.

Ὀρφανὸς, orbus, pupillus.

*Ὄρφνη, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

Ὀρχέομαι, salto, tripudio.

Ὄρχις, testiculus, testis.

Ὄρω, (ex quo Latinè orior) excito, concito.

Ὄτλος, ærumna, labor.

οὖρος, ventus secundus: etiam custos, inspector.

 οὐρὸς,

ὑρὸς, alveus.
Ὃς, qui, Ὅςις, quis.
Ὃ, ubi, ὅτε, quando.
Ὅσιος, sanctus, justus.
Ὀςέον, ὀςοῦν, os.
Ὄςρακον, testa.
Ὦκα, velox.
* Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & ἐνφραίνομαι, qua voce includitur: etiam vox, ῥὶν, naris.
Ὀτρύνω, incito, adhortor.
Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, non.
Οὖθαρ, τὸ, uber, propriè in belluis.
Οὐρὰ, cauda.
Οὐρανὸς, cœlum: quasi ὁρανὸς, quod sit visui pervium.
Οὖρον, urina.
Οὖς, ωτὸς, auris.
ὦας, ατος, τὸ, idem.
Οὐτάω, vulnero, ictū infero.
Οὗτος, hic.
Ὀφείλω, debeo.
ὀφέλλω, idem: aliâs augeo, adaugeo, amplifico.
Ὄφις, serpens, anguis.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.
Ὄφρα, i. ἵνα, ὅπως, ut, quo.
Ὀχετὸς, canalis, aquæ ductus.
Ὀχεύω, admissarium admitto, quum de fœmineo sexu dicitur.
Ὄχλος, turba, multitudo hominum.
ὀχλεύω & ὀχλέω, moveo.
Ὄχος, currus, vehiculum.
* Ὂψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
Ὄσσα, vox, fama.
Ὀψὲ, serò, longo post temtempore.
Ὄψον, obsoniū, omne id quod præter panem vescimur.

Π

ΠΑῖς, δὸς, & πάϊς, άϊδος, ὁ καὶ ἡ; puer vel puella.
* Παίζω, à παῖς, jocor, ludo.
Παίω, persecutio, pulso.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rursus.
Πάλλω, vibro, agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, à, ab, apud, ad.
παρὲξ, παρὲκ, extra, foris.
Παράδεισος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.
Παρθένος, ὁ καὶ ἡ, virgo.
Πάρος, adverb. Poët. antè, prius: idem quod πρὸ vel ἔμπροσθεν.
Πάσσω, inspergo, conspergo.
Πάσχω, quod sumit sua tempora à πήθομαι, patior, & ago, facio: etiam accidit mihi.
Πατέω, calco, ambulo.

Πατάσσω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito.
*. πατὴρ, pater, ſenex, quaſi παῖδας τηρῶν, i. ſervans pueros.
πατρωὸς, vitricus, πατρῷος, paternus.
Παῦρος, Poet. idem quod ὀλίγος, parvus.
Παύω, finem impono, deſiſtere facio.
Παχὺς, craſſus.
πάω, poſſideo, acquiro.
Πέδη, pedica, compedes.
* Πέδον, ſolum, terra, à ποῦς, ποδὸς, pes.
Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.
Πείθω, perſuadeo.
* Πίστις, fides.
Πείκω, pecto, carmino.
πόκος, vellus.
πεῖνα, fames, eſuritio.
Πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.
Πείρω, tranſadigo, transfigo: & tranſeo, pertranſeo.
πόρος, tranſitus, trajectus.
Απορέω, ῶ, ad anguſtias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæſito, vel ſimpliciter hæſito, dubius animi ſum.
Πορίζω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.
ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.
πορθμὸς, fretum, ſinus maris in anguſtias coarctati, quod facilè trajici poteſt.
πέλας, propè, ut πλησίον ἄγχι.
πελάω & πελάζω, propinquo
* Πέλαγος, pelagus, à πέλας & γῆς.
Απλατος & Απλητος, immenſus, inacceſsus.
Πέλεκυς, ſecuris, bipennis.
Πελὸς, niger, fuſcus.
Πέλτη, ſcutum brevius.
Πέλω & πέλομαι, Poet. ſum.
Πέλωρ, ωρος, monſtrum immane.
πελώριος, ingens.
πέμπω, mitto, mando.
πομπὴ, miſſio, deductio.
πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.
πενέω, ſum pauper, inops.
πενία, πενίη, paupertas.
πένθος, τὸ, luctus, mœror.
πένω, πένομαι, ſtudioſè aliquid facio.
πόνος, labor, ſtudium.
πέπλος & πέπλον, indumentum muliebre è ſubtili ſtamine, cæteris veſtibus ſuperinjici ſolent.
πέπτω, coquo.

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo, etiam vendo.
Πέρδω, pedo; unde πορδὴ, crepitus.
Πέρθω, diruo, vasto.
Περὶ, de, propter, circa.
περίσσος, nimius.
Πέρκος, & περκνὸς, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρπερος, quasi πέρφορος, seu à περιφέρεσθαι, levis, temerarius, ignavus.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πεταννύω, πετάννυμι, pando, explico: πετάζω, etiam tendo.
Πέταυρον, pertica, tignum, super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήσσω, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
πάγος, collis, tumulus.
πάγιος, fixus, firmus.
πάχνη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πήγη, fons, scatebra.
πίδαξ, idem.
Πηλακισμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρις.
Πηλὸς, lutum, cœnum, limus
* Πῆμα, damnum, exitium, à πήθω, patior.
Πῆνος, textum, seu tela.
Πήνη, idem: etiam pannus.
Πήρα & πήρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πήχυς, ὁ, cubitus, κερκίς.
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus, seu pileum.
Πιμελὴ, id est, πῖαρ, seu λίπος, pinguedo, seu pingue.
Πίναξ, tabula scriptoria, libellus.
Πίνος, sordes, squalor.
Πίνω, bibo, poto.
πιπίσκω & ποτίζω, potum præbeo.
ποτὸς, potulentus.
πότος, potatio, convivium.
ποτὸν, aqua potui apta.
Πίπτω, cado, labor.
πεσσὸς, sive πεττὸς, calculus scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίττα, pix.
πίτυς, υος, ἡ, pinus arbor quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus.
Πλάζω, errare facio, propriè de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illuc agito.

πλάγιος, obliquus, transversus.
πλάνη, error, erratio.
πλὰξ, ακὸς, tabula ex lapide.
πλάσσω, fingo.
πλατὺς, έος, ὁ, latus.
πλέκω, plico, plecto, necto.
πλέος & πλεῖος, plenus.
πλευρὰ, latus, & πλευραὶ, costæ.
πλέω, πλεύσω, navigo.
πλήθω, impleo, repleo.
πίμπλημι, idem.
πλήρης, εος, plenus.
πλὴν, præterquam.
πλημμελὴς, έος, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.
πλήσσω, percutio, ferio.
πλίνθος, ἡ, later.
πλίσσω, sive πλίσσομαι, gradior.
* πλοῦτος, divitiæ, quasi πολύετος, i. multis annis opes collectæ.
πλύνω, lavo, de vestimentis, ut λούω, de corpore.
πνέω, flo, conspiro, respiro.
πνίγω, suffoco, strangulo.
* πόθος, desiderium, à πείθω.
πόα & ποίη, herba.
ποιέω, facio, efficio, ago.
ποικίλος, varius.

* ποιμὴν, pastor, propriè, ovium, upilio: etiam dux, imperator: & generaliter quibet curator, quasi in ποίῃ μένων.
ποινὴ, pœna, ultio, injuria.
ποιπνύω, sedulò opus facio, satago.
ποῖος, ποῖα, ποῖον, qualis & quale: interdum etiam, quis.
οἷος, etiam qualis.
ποιφύσσω, spiro, flatum emitto.
πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.
πολέω, verto, verso.
πόλτος, puls, pulmentum.
πολιὸς, canus.
* πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.
πολὺς, multus, numerosus.
* πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor.
ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.
πόποι, Dii, Papæ.
πόρτις, vitulus, juvencus.
* ποσειδῶν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.
πόσθη, ἀκροπόσθιον, præputium.

πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
* ποταμὸς, fluvius, flumen, à ποτὸς, quod potabilem præbeat potum.
* πότμος, id est, μόρος, sors, fatum, à πέτω, cado.
πότερος, uter.
πότνιος, venerandus, augustus, à πέτω, cado.
πὺς, ποδὸς, pes.
* πρᾶος, lenis, mitis.
πραπίδες, præcordia.
πράσσω, facio, ago.
πρέμνον, stipes, stips.
πρέπω, decorus sum, conspicuus sum, & excello.
πρέσβις, εος, ὁ, legatus.
πρέσβυς, υος, ὁ, senex.
πρήθω, incendo, inflammo.
πρηνὴς, έος, pronus, præceps.
πρίαμαι, emo: idem cum ἀγοράζω, & ὠνοῦμαι.
πρὶν, prius, antè.
πρίω seu πρίζω, serro, serrâ seco, vel findo, frendere dentes.
πρὸ, ante, pro, coram.
πρῶτος, primus.
προΐσσω, porrecta manu præbeo, ex ἴσσω, præbeo.
προῖξ, ἡ, donum, dos.
πρὸς, à ab, prope, ad.
πρόφασις, causa, occasio.
πρυμνὸς, extremus, ultimus.
πρύμνα, puppis..
πρύτανις, rector, administrator.
πρωῒ, manè.
πρῶϊ, idem.
πρώρα, anterior navis pars.
πταίω, impingo, offendo.
πτάρω & πταίρω, sternuo, sternuto.
πτέρνα, calx, calceamentum.
* πτερὸν, ala, à πέτομαι, volo, as.
πτέρυξ, γος, ἡ, ala.
πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτοέω, idem.
πτὼξ, ωκὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
πτίσσω & πτίττω, tundo, decortico, pinso.
πτύσσω, plico, complico.
πὺξ, pugnus.
πτυχὴ, plica, plicatura.
πυγμὴ, pugnus, etiam mensura sex digitis brevior quàm cubitum, unde πυγμαῖος, æquans, seu explens πυγμήν.
πύκα, idem quod πυκνῶς, densè, spissè: etiam prudenter.
πτύω, spuo, excreo.
πυγὴ, nates, pyga.
πύθω, putrefacio.
Πυθὼ, οῦς, & Πυθὼν, ῶνος,

urbs Phocidis: quæ & Delphis appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα, aditus in domum: Latinè Foris, seu Fores, Janua, Ostium in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

πυλὼν, ῶνος, atrium.

πυνθάνομαι, & πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognosco, rescio, interrogo, quæro.

πεῦσις, εος, ἡ, interrogatio.

πεύσεις, Nuncii sermones.

πύσις, εος, ἡ, auditio, fama.

πύος, τὸ, primum, lac post partum in animalibus: πυὸν, pus, πύελος, locus ubi lavatur, Balneatoria vasa.

πῦρ υρὸς, τὸ, ignis.

πυρεῖον & πυρίον, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.

πυρὰ, rogus.

πυῤῥὸς, rufus, rutilus.

δίπυρος, qui secundo assatur.

πύργος, turris.

πυρὴν, ῆνος, ὁ, nucleus, vel quod in pomo ligneum, osseumve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύρηνον, instrumentum Chirurgicum: id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

πυρὸς, triticum, frumentum.

πώγων, ωνος, barba.

πωλέω, vendo, venundo.

πῶλος, ὁ καὶ ἡ, pullus, sæpè de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

πῶμα, operculum.

πῶρος, luctus, ut πένθος: etiam callus, id est, corpus durum & siccum, & album, ossa fracta conjungens.

πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

P

PAβδος & ῥάβδος, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω, verbero.

Ῥᾴδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

* Ῥαίω, profligo, perdo.

* Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga, & fortè ensis.

Ῥάπτω, suo, sarcino.

Ῥάχις, εος, ἡ, spina dorsi.

Ῥάχες, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ῥαχία,

Ραχία, crepido littoris petrosa : etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.
Ρέγχω vel ῥέγκω, sterto, factum per Onomatopœiam.
Ρέζω, facio, etiam sacrifico.
Ρέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.
Ρέμβη, vagatio, erratio.
Ρέπω, vergo, propendeo, propriè de statera.
Ρόπαλον, clava.
Ρέω, fluo, etiam fundo.
Ρεῦμα, fluentum.
Ραίνω & ῥᾶζω, perfundo, aspergo, irroro.
Ραθάμιγξ, gutta.
Ρόθος, undarum sonitus.
Ρὶν, ινὸς, & ῥὶς, ἡ, nasus.
Ρινὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, pellis, coum.
Βροτὸς, mortalis.
Βρότος, sanies.
Ρίζα, ης, radix.
Ρὴν, ηνὸς, ὁ, ovis.
Ρίγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.
Ρίνη, ης, lima.
Ρίπτω, projicio, præcipito.
Ρόδον, rosa, Æol. Βρόδον.
Ροῖζος & ῥοῖβδος, stridor : *Rushing of waters.*
Ροίζω & ῥοιζω, latro.
Ρύσιος, coccinus, & flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ, russeus sive russatus.
Ροφέω & ῥοφάω, sorbeo.
Ρυθμὸς, numerus.
Ρύπος, τὸ, sordes.
Ρύπτω, sordes eluo.
Ρώω, confirmo.
Ρώμη, robur.
Ἔρρωμαι, valeo.
Ρὼψ, ωπὸς, virgultum.
Ρῶπος, merces parvi momenti.

Σ

ΣΑΛΟΣ, salum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἁλὸς
Σάλπιγξ, ἡ, tuba, buccina.
Σὰρξ, ἡ, caro.
Σάττω, onero, onus impono.
Σαφὴς, manifestus, perspicuus.
Σβέννυμι seu σβεννύω, id est σβέσω & σβέω, extinguo, comprimo.
Σέβω, veneror, adoro, colo.
*Σειρὰ, catena, aut funis, restis : etiam linea de progenie ; & obex forium, ex εἴρω.
Σειρῶ, σειρόω, & σειραίνω, & σειριάω, desicco, arefacio ; unde σείριος, Sirius stella, canicula.
Σείω, concutio, quasso, agito.

σίω,

σεύω, ex quo σεύω, cieo.
σήθω, excutio, cribro.
σαίνω, caudam quatio.
σόω, ex quo Doricum ἀπέσσουα, unde illud ἔρρει τὰ καλὰ, μίνδαρος ἀπέσσυε, id est, ἀπῆλθε, τέθνηκε, periêre honesta, Mindarus interiit.
σαίρω, scopis purgo, verro.
Σηκὸς, stabulum, receptaculum.
Σῆμα, signum, nota, vexillum, sepulchrum. Ἄσημος, non signatus, ignobilis.
Σήπω, putrefacio.
Σῆρες, Seres populus vel vermiculi qui nent sericum
* Σῆτες, Dor. Σᾶτες, Atticè Τῆτες, hoc anno, quasi τῷ ἔτει.
Σὴς, τὸς, tinea.
Σθένω, valeo, possum.
Σιγάω, taceo, sileo.
* Σίδηρος, ferrum, à σίζω, strideo.
Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, saliva.
Σίζω, strideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.
Σίκυος, vel σικυὸς, ὁ, cucumis.
σικύα, cucurbita.
Σκιμαλίζω, digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.

Σκολιὸς, tortuosus, obliquus.
Σιμὸς, simus, qui pressus est naribus.
Σίνω, noceo, lædo.
* Σίνηπι, παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὦπας, i. quod lædat oculos, sinapi.
Σῖτος, frumentum, cibus.
Σιωπάω, sileo, taceo.
Σκάζω, claudico, ex σκάω.
σκαιὸς, lævus, sinister.
σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, distortus.
σκάνδαλον, i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere: etiam lignum incurvum, quo tendicula, seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal, ipsum decipulum in se subitâ ruinâ evertit.
Σκαίρω, salio, tripudio.
σκαρίζω, idem.
Σκάλλω, fodio, & disrumpo, findo.
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, fossam duco.
Σκεδάω, dissipo, dispergo.
Σκέλλω, exsicco, arefacio, ex σκλήω & σκλῆμι, inusit.
Σκέλος, crus.
Σκέπτομαι, circumspicio, despicio,

spicio, perpendo, visito.
σκοπὸς, signum ad quod tela dirigunt sagittarii, scopus.
Σκέπω, tego, operio.
Σκεῦ@, ε@, τὸ, vas, etiam instrumentum.
σκευάζω, instruo, orno.
Σκlωὴ, Tabernaculum, tentorium: domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut simili materia.
Σκήπτω, nitor, incumbo, etiam prætexo, aliqua ratione nitens: & fingo, simulo: etiam cado, decido, irruo: unde σκηπτὸς, fulmen, quod in terram impetu violento illisum decumbit, & σκῆπτρον, bacculus, sceptrum.
Σκιὰ, umbra.
Σκιρτάω, salto, exulto, subsilio.
Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum σαυρὸς & χάραξ.
* Σκόρπι@, scorpius, à σκορπίζω, dispergo.
Σκότ@, ȣ, ὁ vel τὸ, ε@, tenebræ, caligo, sæpè de tenebris nocturnis.
Σκύζω, ad iram concito, irrito.
σκυθρωπάζω, sum vultu tetrico & mœsto, molestiam vultu simulo.
Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, propriè canis.
Σκύμν@, catulus leonis.
Σκύτ@, τὸ, corium, pellis: etiam loreus funis, scutica.
Σκώληξ, ἡ, vermis.
Σκώπτω, cavillor, illudo, irrideo aliquem dicteriis.
Σμάω, sive σμέω, abstergo.
Σμίλη, scalper, seu scalprum, scalper incisorius.
σμιλεύω, scalpello amputo
Σμύχω, attero, absumo, corrumpo, etiam uro.
σμοκερὸς, ærumnosus.
Σορὸς, ὁ, loculus, conditorium.
Σοφὸς, sapiens, prudens.
Σπάθη, rudis, seu rudicula, gladius.
Σπανὸς, & σπάνι@, rarus.
Σπαράσσω, lacero, lanio.
Σπαργάω, tumeo, lacte distentus sum.
Σπάρτος, sive σπάρτον, spartum.
Σπάω, traho, attraho.
Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio: in corpore humano, quod convulsum est.
Σπεῖρα, spira: ἕλιξ, linea flexuosa orbes faciens in sese redeuntes.

Σπείρω, ſemino, ſero.
Σπένδω, libo, ſacrifico.
Σπέρχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, feſtino.
σπουδὴ, feſtinatio, ſtudium.
Σπῖλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viſcera præcipua interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & ſimilia, quæ in cæſis victimis aruſpices cōſiderabant
Σπλὴν, ηνὸς, ſplen, lien.
Σπόγγος, ſpongia.
Σποδὸς, ἡ, cinis.
Σπόνδυλος, ſpondylus, vertebra, ſunt 24 oſſa quibus tota ἡ ῥάχις cōſtructa eſt
Στάζω, ſtillo.
ςάγμα, gutta.
Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa.
Στάχυς, υος, ſpica.
Στέαρ, τὸ, ſebum ſive ſevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, ſterilis, quæ non parit: carina navis: & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, eo, vado.
ςοχάζομαι, collimo, & rectà ad ſcopum tendo: rationem habeo: & conjicio.
Στέλεχος, εος, τὸ, truncus, caudex: etiam ſtirpes, ſtirps.
ςελεχόω, caudicem emitto
Στέλλω, mitto: etiam inſtruo, paro, & orno, exorno, propriè de corporis cultu.
Στενὸς, anguſtus, arctus.
ςένω, gemo, ſpiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, ſolidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orbo.
* Στέρνον, pectus, à ςερεὸς.
Στέφω, corono, redimo.
* Στηρίζω, figo, ab ἵςημι.
Στίζω, pungo, ſtigmata inuro.
Στίλβω, ſplendeo, luceo.
Στλεγγὶς, ίδος, ſtrigil.
ςλεγγίζω, ſtrigili rado, ſeu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à τέτομα, ſcindo.
ςόμαχος, ſtomachus.
Στορέω, ſterno, ſolo æquo.
Στράγξ, γγὸς, gutta, ſeu ſtilla.
*Στρατὸς, οῦ, ὁ vel ἡ, exercitus, à ςερρῶς ἵςαται, id eſt firmiter ſto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
ςρεβλὸς, tortus.
ςρέπτω, torqueo, verto.

σρεγγὸς, obliquus : idem quod σκολιὸς.

Στρ*ην*ης, ἐ*ος*, asper: item acutus. At σ*ρ*ῆ*ν*ος, luxus, fastus, deliciæ, unde σ*ρ*ηνιάω, lascivio.

*Στρουθὸς, passer, passerculus, à σεβῶς θέειν, quia velox : etiam ὄσπειον, leguminis species.

Στύραξ, ακ*ος*, cuspis teli : etiam arbor.

Στυγέω, F. σύξω, à σύγω, odio prosequor, odi.

Στυφελὸς, durus, asper.

συπη, stupa, qua rimulæ & foramina stipantur.

Συκῆ, ficus, arbor.

Σῦκον, ficus, fructus.

Συλη, præda, spolium.

Σωὶ, Atticè Ξωὶ, cum, unà cum.

Συρίσσω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σῦς, υὸς, ὁ vel ἡ, sus, porcus.

ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὕνις sive ὕννις, vomer : etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφάκ*ος*, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάραγ*ος*, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφὴν, ηνὸς, cuneus.

σφὴξ, idem. vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς ἶδ*ος*, signum, sigillum.

Σφριγάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, salio, pulso, eâ significatione, quâ arterias pulsare dicimus. Et mico, palpito

Σφύρα, Malleus, piscis marinus.

σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, sacrifico, scalpro aperio, seu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

χάζω, idem: etiam transfero, & tenorem instituti vel moris abrumpo: & solvo, desino.

Σχέτλι*ος*, miser, scelestus, sævus.

Σχίζω, findo, scindo, disseco.

Σχῖν*ος*, ἡ, Lentiscus, dentiscalpium.

Σχοῖνος, Juncus, funis ex junco plexus, mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, ῆνος, canalis, rubus.

*Σῶμα, corpus, quasi σῆμα τ ψυχῆς, sepulchrum animæ.

Σῶς, salvus, incolumis, sospes

Σώω, servo, & concito.

Σῶκος, Mercurii epithetum, ex σάοικ☉, i. σώζων τοὺς οἴκους.

T

TΑλάω, τλάω, τλῶ, suffero.

Τάλας, αν☉, miser, ærumnosus.

Ὤμοι τάλας, heu mihi misero.

ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τάλις, μελλόγαμ☉, παρθέν☉, μελλονύμφη, Nuptiis apta, quòd puellæ usque ad nubilem ætatem lanificia exercere solerent.

Ταμίας, promus, condus, dispensator eorum, quæ promenda & condenda sunt, à τέμνω, distribuo.

* Ταπεινὸς, quasi πατεινὸς, depressus, humilis, non multum à terra assurgens, cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppositum habet ὑπερήφανος ὑψηλόφρων, superbus.

Τάπης, ητ☉, ὁ, tabes.

Ταράσσω, commoveo, turbo.

Τάρβος, τὸ, terror, metus.

τάρταρ☉, infernum.

Τάριχ☉, ου, vel εος, ὁ, ἡ, vel τὸ salsamentum.

Τάρχεα, inferiæ, justa.

τάρχαι, idem.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρ☉, taurus.

Ταχὺς, pernix, celer, velox.

Τέγγω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόν☉, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infesto.

τέρην, tener.

τεράμων, ον☉, mollis.

τραύω, vulnero, saucio.

τραυλὸς, blæsus, balbus.

τερέω, tero, attero, terebro.

τρύω, τρύσκω & τρύχω, τρυχόω, & τρίβω, τρώσκω, pro τρώω, idem.

τρώγω, edo, rodo: unde τράγ☉, ob voracitatem, caper, hircus.

* Τεῖχ☉, τὸ, murus, mænia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam signum, prodigium, ostentum

Τέλλω, oriri facio.

τέλλομαι, existo, orior.

Τέλ☉, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, scindo, seco.

Τένδω sive τένθω, comedo, rodo, seu arrodo.

Τέρας, τὸ, signum, prodigium, monstrum.

Τερθρεὺς, έ☉, præstigiator, impostor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblector.
Τέττιξ, ιγος, cicada.
Τεύχω, fabrico, struo.
Τυγχάνω, sum, consequor.
* Τέφρα, cinis, cui σποδὸς & μαρίλη synonyma sunt, à τύφω, incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, sartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, servo, conservo, tueor.
Τιθασσὸς, cicur, mitis.
τιθασσεύω, cicuro.
τιθὴ, nutrix & mamma.
τιθεύω, nutrio.
Τίθημι à τιθέω, pono, colloco, propono, compono, suppono, sumo, vendico, tribuo, aliquando facio, efficio.
θεσμὸς, lignorum strues: etiam θεσμοὶ, leges.
θέμις, lex, institutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλος, i. κόπρος, stercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς, quis, uter, quotus.
Τὶς, aliquis, quispiam.
Τίω, honoro, magni æstimo.
τίομαι, ulciscor.
τιμωρία, ultio, vindicta.
ἐπιτίμιον, mulcta, pœna, etiam census.
* Τιτᾶνες & τιτῆνες, Dæmones quidam à Jove è cœlo sub terram detrusi, à τιταίνω, ulciscor.
Τοῖχος, paries, murus, sed lateralis, seu transversarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax sum, audeo.
Τολύπη, lana, capra.
τολυπεύω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, absurdus.
* Τράπεζα, mensa, quasi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, asper, confragosus, cui opponitur λεῖος, lævis.
* Τρίγλη, mullus, quoniam τρὶς τίκτει τοῦ ἔτους, ter parit in anno.
Τρίβω, tero, absumo.
τρίβος ἡ, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
τρέφος, εος, τὸ, infans.
θρόμβος, grumus, propriè rei in unam massam concretæ frustum.
Τρέχω, curro, propero.

'Ανασδρομὴ, Sublatio in altum.
τρόχος, rota.
Τρέμω, trepido, tremo.
*Τρήρων, ἡ, columba, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, quòd ſit timida.
Τρίζω, ſtrido.
Τρύγη, ſive τρὺξ, υγὸς, δημητειακὸς καρπὸς, Cereaales fruges.
τρυγάω, vindemio.
Τύλος, callus, ſeu callum: τύλοι quoq; ſuperciliorum pili.
Τύμβος, buſtum, ſepulchrum
Τύπτω, verbero, percutio.
* Τύραννος, rex, tyrannus, à τρύω, vexo.
Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.
* τυρὸς, caſeus, à τηρεῖν, quia eſt lac ſervatum.
Τυρόω & τυρεύω, in caſeum cogo: etiam agito, turbo.
Τύτθος, ὁ καὶ ἡ, parvus.
Τυϊός, idem.
Τυφλὸς, cæcus.
Τύφω & τυφόω, fumum excito, unde τύφος & τῦφος, fumus.
* τύχη, fortuna, à τυγχάνω, i. accido.
Τωθάζω, dicteriis ſeu conviтiis inceſſo, irrideo, opprobriis mordeo.

Υ Α'κινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus, & gemmæ nomen.
Υαλος, & ὕελος, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσαλλος, chryſtallus.
*Υβεις, injuria, ſed gravior, quaſi ὑποβαρὺς, admodum gravis.
Υγιὴς, έος, ſanus, bene valens, integræ valetudinis.
Υγρὸς, ὑγροῦ, humidus, madidus: interdum liquidus, fluidus, cui opponitur ξηρὸς, aridus, ſiccus.
Υδω, celebro, canto.
Υμνος, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.
Υιὸς, filius, natus.
Υλάω, ῶ, latro, de canibus.
Υλη, materia, ſylva.
Υπὲρ, ſuper, pro, per.
* Υπατος, Conſul, quaſi ſupremus.
* Υπνος, ſomnus, quaſi λύπονος, quia ſolvit labores.
Υπὸ, à, ab, præ, per.
ὕστερος, poſterior.
Υπόδρα, torvè, torvis oculis.
Υπτιος, ſupinus, reſupinus.
Υφάω & ὑφόω, texo.
Υψος, τὸ, altitudo, celſitudo.
Υω, pluo.
ὕδωρ & ὕδας, τὸ, aqua, pluvia.

ἱδρὼς, ſudor.
ἱδ@, ſudor: ſed denotat ſudorem ex æſtivo calore.

Φ

ΦΑ'γω & φήγω, edo, comedo.
Φαιδρὸς, hilaris, alacer.
Φάλα, ornamentum quoddam galeæ.
Φαλακρὸς, calvus.
Φά@ & φῶς, τὸ, lux, lux ſolis.
Φάω, φαέθω, φαείνω, & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.
*Φάρμακον, medicina, quaſi φέρων, ἄκ@, i. ferens medicinam, venenum.
Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.
Φάτνη, præſepe, ſtabulum.
Φαῦλ@, vilis, etiam malus, improbus.
Φαύλως, malè, etiam facilè.
Φάω, pro quo φημὶ, dico, aio.
Φράζω, dico, memoro, commemoro, expono. At φράζομαι, cogito.
Φάω, & φάζω, occido.
Φένω & φονεύω, idem.
*Φέβομαι, fugio, metuo, ex φοβοῦμαι & φεύγω.
Φέγγ@, τὸ, ſplendor, lux, lumen.
Φείδομαι, parco, ignoſco, miſereor.
Φελλὸς, ſuber.
Φέναξ, impoſtor, etiam deriſor.
Φενακίζω, decipio, fallo: & impono: fucum facio, illudo.
* Φέρβω, paſco, alo: quaſi φέρω βίον, fero victum.
* Φερνὴ, dos, & quæ ſponſæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.
Φέρω, F. οἴσω, ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέχω, Aoriſt. 1 & 2. ἤνεγκα, & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω, fero, affero, porto: etiam aufero, rapio, & teneo, & refero; etiam pendo.
Εἰσφέρω, admitto intus.
Φεῦ, heu, eheu.
Φεύγω, fugio, fugam capio.
Φθέγγομαι, loquor, vel ſonum edo.
Φθέω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.
Φθίω & φθίνω, idem quod φθείρω, deficio, tabeſco.
φθεὶρ, ρὸς, pediculus.
*Φθόνος, invidia, invidentia: quaſi φόν@, cædes.
Φιάλη, παρὰ τὸ πιεῖν ἅλις, quaſi πιάλη, phiala, poculum, patera.
Φίλ@, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.
Φιμὸς vel φίμ@, camus, fiſcella,

ſcella, capiſtrum.
Φλάω, contundo, contero.
Φλέγω, uro, incendo, inflammo.
Φλέω, nugor.
Φλύω, φλύζω, idem.
* Φλύαρος, nugæ.
Φλὲψ, βὸς, ἡ, vena.
Φλοιὸς, cortex.
* Φοῖβος, purus, Phœbus, ſol, quaſi φῶς βίου, lux vitæ.
Φοῖνιξ, Ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui eſt à Phœnicia.
Φοιτάω, ventito, venio.
Φολὶς, ίδος, ſquama: ſed qualis eſt ſerpentis.
* Φόνος, cædes, à φένω.
Φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Poët. cithara.
* Φορμὸς, ſporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.
* φόρτος, onus, à φέρω.
Φράσσω & φράττω ſepio, munio.
Φράγμα, ſepimentum.
Φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.
Φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.
Φρένες, præcordia, mentis ſedes.
Φρονέω, mente ſum præditus, ſapio.
Φροντὶς, ἡ, cogitatio, cura.
Φρὶξ, ικὸς, ἡ, lævis, tremulus, vel ſonitus maris.
Φρίσσω & φρίττω, horreo, horreſco.
* Φροῦδος, quaſi πρόοδος, evanidus, qui abiit, diſparuit.
Φρυάττομαι, fremo, de equo.
Φρύγω, φρύσσω & φρύττω, torreo.
Φρῦνος, rubeta, rana venenoſa.
Φῦκος, εος, τὸ, alga, radicula qua ſe fucant mulieres, unde fucus Latinè: etiam metalli genus.
Φυλάσσω, cuſtodio, ſervio, caveo, vito.
Φύλη, tribus.
Φύλλον, folium, frons.
Φύρω, miſceo, inquino, fœdo.
Φυσάω, ſufflo, inflo.
Φύω, gigno, produco: etiam naſcor, ut φύομαι, orior, exorior, enaſcor.
Φύσις, enaſcentia, natura.
Φωγνύω & φώγνυμι, torreo, uro.
Φωλεὸς ſive φωλεά, luſtrum, antrum.
* Φωνὴ, vox; quaſi φῶς νοῦ, lux animi.
* Φὼρ, ωρὸς, fur, & fucus, à φέρω.
Φὼρ, φωρὸς, ſive φῶρος, ου, ſpeculator, explorator.
Φωριαμὸς, ſcrinium, arcula.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.
Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

XA'ζω, vel potius χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.

Κακὸς, malus, ignavus.

Χαίνω, hiſco, dehiſco, ex χάω, inuſitato.

χάος, τὸ, hiatus, chaos.

χήμη, hiatus, oſcitatio: etiam oſtrei genus: & menſura liquidorum.

χὴν, ηνὸς, ὁ καὶ ἡ, anſer.

Χαίρω, lætor, gaudio.

χαίρομαι, idem.

Χάρις, gratia, venuſtas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium, præmium.

χάριτες, veneres.

Χαίτη, juba, propriè equi.

Χάλαζω, grando.

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλις, ſive χάλιξ, Bacchi nomen.

Χαλίκρατος, merus purus, vel ita temperatus ut laxet.

Χαλινὸς, habena, frœnum.

Χαλέπτω, damno afficio, vel etiam everto, labefacto.

* Χαλεπὸς, pernicioſus, noxius, gravis, moleſtus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, aſper, ſævus, immitis.

* Χαλκὸς, æs, ab ἄλκη.

Χαμαὶ, humi, in terra.

Χαράσσω, & χαράττω, ſculpo, inſculpo, inſcribo, imprimo.

χάραξ, ſulcus, foſſa.

Χάρτης, charta, ex papyro.

Χτέαω, egeo, opus habeo.

Χαῦνος, laxus, fungoſus.

Χέζω, caco.

Χεζανάγκη, cacandi neceſſitas.

Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.

* Χεὶρ, Χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior, pejor.

* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quaſi χείλεσιν ᾄδων, canens.

Χέλυς, ἡ, teſtudo: & inſtrumentum muſicum, lyra, cithara, chelys.

Χέῤῥος ſive Χέρσος, deſertus, incultúſque, aſper: & ſubſtantivè pro χέρσος γῆ, ſolum ſterile, deſertum.

Χέω, F. χέπω & χεύσω fundo, effundo, diffundo.

Χοεὺς, έος, & χοῦς, οὸς, congius, menſura liquidorum.

Χοῦς, ὁ, etiam terra egeſta: etiam aqualis, vas aquarium.

Χόω, & χώννυμι, F. χώσω, χοῦν, educo, aggerem duco.

* Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν,

Χειμὼν, idem, & tempeſtas, procella, imber, ventus.
Χύω & χωύω, idem quod χέω
Χύτϛ῀ & Χύτρα, olla, olla fictilis, teſta, cacabus.
χυλὸς, ſuccus.
Χηλὴ, forfex, forceps.
Χῆρος, viduus.
Χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, humus, tellus, idem quòd γαῖα.
Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.
Χιλὸς, ὁ vel ἡ, pabulum, propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.
* Χιὼν, όνος, ἡ, nix, à χέω.
Χλεύη, riſus, ſeu deriſio, illuſio, ludibrium, cavillatio.
* Χλιαίνω, tepefacio, calefacio, undè χλαμὺς, ύδος, chlamys.
Χλίω, idem quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.
Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium, unde χλοερὸς, viridis, herbaceus.
Χναύω, carpo, vellico.
Χοῖνιξ, ικος, ἡ, menſura continens ſextarios duos, ſeu cotylas quatuor.
Χοῖρος, i. ὗς, σῦς, porcus, ſus.
Χολὴ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & ſiccus.
Χόνδρος, granum: etiam cartilago.
Χορδὴ, inteſtinũ, chorda, ſeu fides ex inteſtino: etiam nervus, ſeu chorda, quâ arcus intenditur.
Χορὸς, chorus, vel chorea, tripudium, ſaltatio, tam de actione ſaltandi, quàm de ſaltantium multitudine.
* χόρτος, fœnum, herba virens, à κείρω, quòd reſecatur.
Χράω, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.
Χραίνω, polluo.
Χράομαι, utor.
χρῆμα, res.
χρήματα, pecuniæ.
Χρέος, χρέυς, τὸ, & χρεῖος, & χρέως, vel χρείως, debitum, mutuum, æs alienum: etiam χρέως, & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors, χρέος, quoq; cauſa, vaticinium, oraculum.
Χρεῖος, utilis.
χρειὼ, Ion. χρεὼ, pro χρεία, indigentia.
χρείω, autem vaticinor.
χρὴ, oportet, opus eſt.
χρηΐζω, Poet. idem.
χρήζω, egeo, volo, rogo.
χρίω, ungo, lino, ſeu in un-

go, perungo, oblino, illino: etiam pingo, ſtimulo.

Χρόα, color.

Χρόω & χρώννυμι, coloro, tingo.

χροίζω, idem.

χρὼς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.

χροῦς, χροὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis ſpatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς, claudus, à κῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium, vel fundus.

Χώρα, itidem locus, ſolum ager, etiam conceptaculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiſcor.

Χωρὶς, ſeorſum, ſeparatim: etiam ſingulatim, unde χωρίζω, ſeparo, vel ſejungo.

Ψ

ΨΑω, tergo, abſtergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo; etiam accedo, & appropinquo ψαίω, idem. ψήχω, idem.

Ψαίρω, etiam rado; & innato, attingo; & accelero, feſtino, & diſtraho, & diſſolutus ſum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

Ψαθάλλω & ψαλάσσω, tango, contrecto.

Ψόα & Ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, άδος, ros, ſtilla, gutta, quòd minutum ſit.

Ψεκὰς, ἡ, idem; à ψάω.

Ψέω, tenuo, attenuo.

Ψίθυρος, ſuſurrus.

* Ψωμὸς, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, fruſtro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falſum, commentum.

Ψευδής, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo ſuffragium fertur; etiam ipſum ſuffragium.

Ψίαθος, ἡ, ſtorea, teges, peculiariter eæ tegetes quæ è junco, aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, fuligo.

Ψόφος, ſtrepitus, crepitus, fragor, & generaliter ſonus.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

ψύχω, frigefacio, refrigero, ſpiro.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus, cui opponitur

ponitur, θάλπος, τὸ, æstus, seu calor.

Ψυχὴ, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.

Ψώρα, scabies, à Ψάω scalpo

Ω

Ω Pro fine, quod sit ultima litera.

Ὠβὴ, tribus populi, pars.

Ὠθέω, F. ὠθήσω & ὤσω, tanquàm à them. ὤθω, trudo, pello.

ὠςίζω, idem.

ὤςης, impulsor.

Ὠκὺς, celer, velox, pernix.

Ὀκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, cubitus, brachium ulna.

Ὤμοι pro οἴμοι, hei mihi.

Ὦμος, crudus, propriè de fructibus qui sole nondum sunt cocti.

* Ὦμος, humerus, quasi ὑπομένων, quia sustinet onera.

Ὠμὸς, crudelis.

Ὠνέομαι, F. ὤμαι, emo, mercor, ut ἀγοράζω, πρίαμαι.

*Ὠὸν, ovum, quasi οἷον, quòd solum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere, etiam generaliter tempus.

Ὤρα, φροντὶς, cura.

Ὠρύω sive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.

Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

ὥσπερ, qmemadmodum.

ὥςε, ut, ita ut.

Ἕως & Εἵως, donec, usque, dum, tantisper, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.

Ὠφελέω, juvo.

*Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

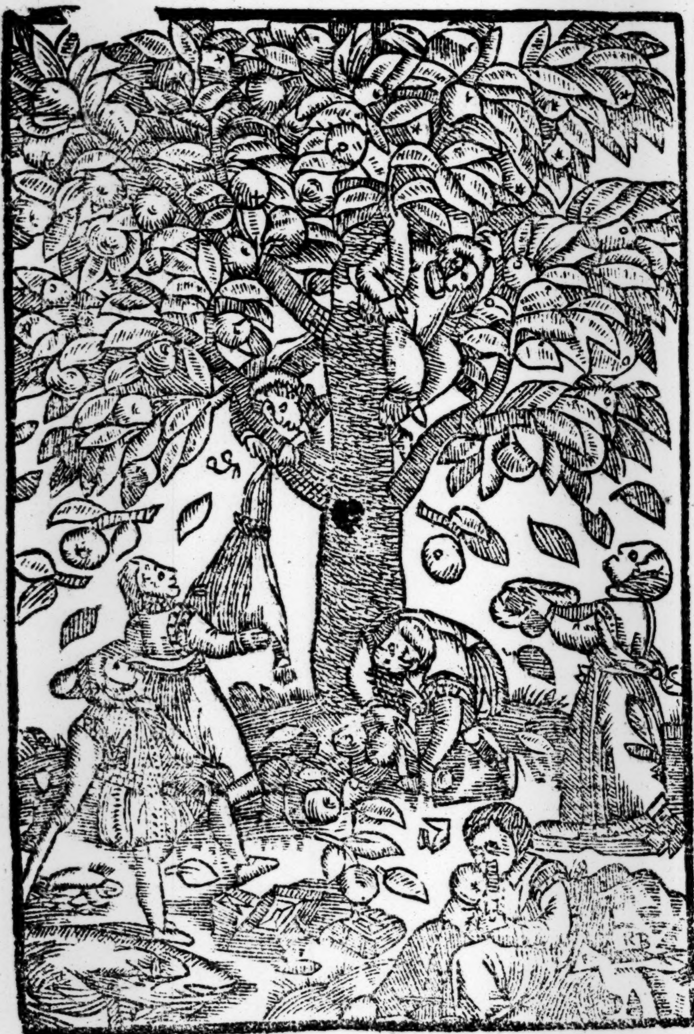
ὦχρος, pallor.

ὤχρα, coloris genus.

ὠχράω, palleo, pallidus sum, pallesco, pallidus fio.

ὠχραίνω, pallefacio, pallidum reddo.

Nomina partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBUS.

Mensium Græcorum.

QUod loci relictum est, ne vacuum relinqueretur, id placuit mensium Græcorum nominibus implere, quod ipsum quoque fortè est nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omissis, quæ de eorum diversa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione, quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. Steph.* in Appendicem ad suum Thesaurum retulit, nomina tantùm duodecim mensium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi mensibus Latinorum respondere, ducto ab eo, qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιὼν, Januarius, ex Gaza, ex aliis October, à γαμέω, quod eo mense festa aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιὼν, Februarius; ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter festum in honorem Dianæ venatricis celebrari solitum.

Μουνυχιὼν, Martius, à Μουνυχία, qui portus erat Atheniensium munitissimus, ubi erat Dianæ Munichiæ fanum, in quo Deæ sacra eo mense celebrantur.

Θαργηλιὼν, Aprilis, ἀπὸ τὰ θαργήλια, festum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas calor solis θέρων καὶ θάλπων τὴν γῆν, produxerat, diis offerentur.

Σκιρροφοριὼν, Maius, quod eo mense σκιρροφορία, festum celebratur, quo umbraculum ex arce Athenis

nis solenni pompa deferebatur, signumq; ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιὼν, Junius, qui mensis primus erat Atticorum, anni initium, quem à solstitio æstivo inchoabant, à sacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιὼν, Julius, secundus mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βοηδρομιὼν, Augustus, propter βοηδρόμια, festum quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones fœliciter gestum.

Μαιμακτηριὼν, September, de nomine Jovis, qui μαιμάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium impetum; & sacra, quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιὼν, October, à festo πυανεψίων, quod celebratur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριὼν, November, dictus quia ἀνθέων στερεῖ τὴν γῆν, floribus spoliat terram.

Ποσειδεὼν, December, quasi Neptunius, quòd esset Neptuno sacer, in eóque sacra illi fierent. In eodem quoque ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quanquam de iis non satis [illegible] inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem [su]um mensem in τρία δεχήμερα, id est in tres decad[e]s: primam vocant μηνὸς ἱσταμένου, sive ἀρχομένου· secundam, μεσοῦντος μηνὸς, vel ἐπὶ δεκάδι· tertiam, φθίνοντος μηνὸς, sive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiam ἐπὶ δεκάδι. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus, πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη seu τετρὰς, πέμπτη, seu πεντὰς, & ita deinceps, nisi quod prima cujusque

mensis

mensis dies vocetur νυμηνία, quoniam in eo erat novilunium, luna menses auspicante & finiente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur μέση, quòd medium obtineat locum. Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porro discriminis est, quod in ἱσαμένου & μεσοῦντος μηνὸς diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη, ἱσαμένου, secunda, tertia: & πρώτη, δευτέρα, μεσοῦντος, undecima, duodecima. In φθίνοντος autem decade utuntur ordine retrogrado, quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini, δεκάτη, ἐννάτη, φθίνοντος, vigesima prima, vigesima secunda, & ita deinceps. De intercalationibus, legendus Macrob. lib. 1. Satur. c. 13.

FINIS.

Francis Roper

Roper

Richard